

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

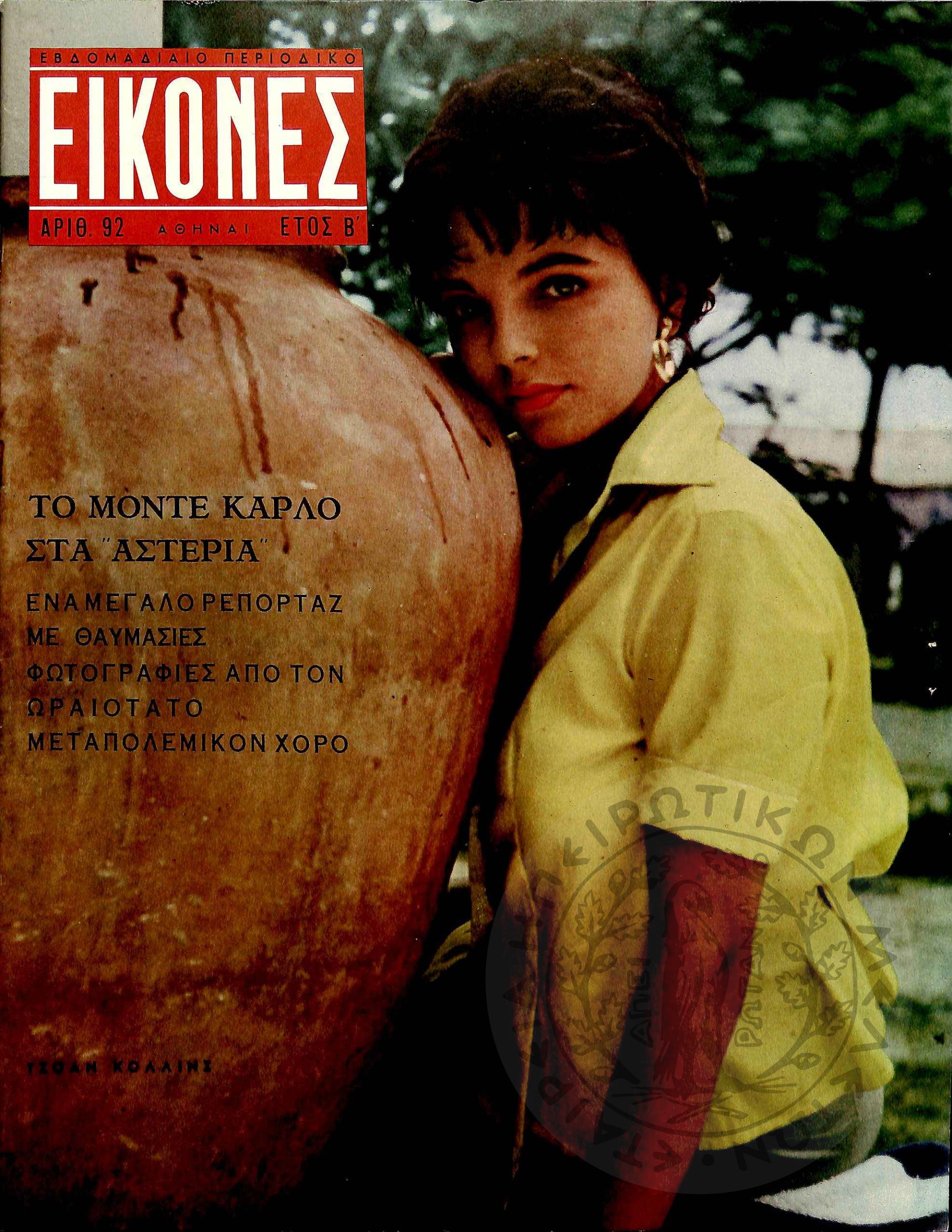
ΕΙΚΟΝΕΣ

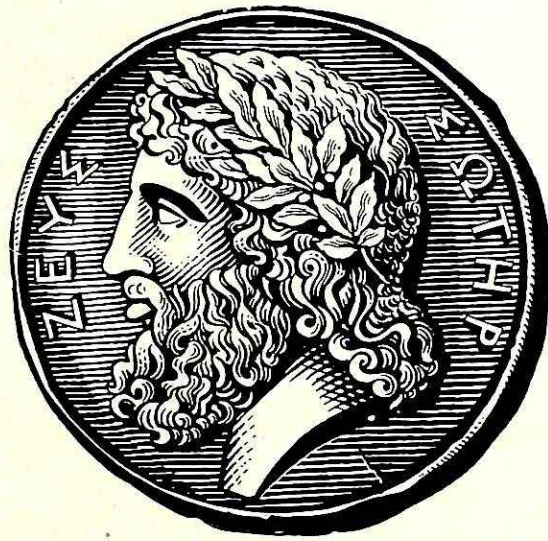
ΑΡΙΘ. 92 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ ΣΤΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ"

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΕΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ
ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΧΟΡΟ

ΤΖΩΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ* ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 92 ΔΡΑΧ. 5

29 ΙΟΥΛ. - 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλίοπουλος,
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη Αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφείο:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομολογία:

*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.

*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Το άρθρο του κ. *Αγγελου Προκοπίου με τις ωραίες φωτογραφίες του κ. Φιλ. Μπούκα, που δημοσιεύσαμε στο περασμένο τεύχος, για τους «τρείς *Ελληνες καλλιτέχνες στο Παρίσι», προέκλεσε ζωηρό ενδιαφέρον. Πολλοί αναγνώστες δεν συμφωνούν, ή, όπως όμολογούν, δεν συγκινούνται με την «επαναστατική», όπως την ονομάζουν, τέχνη, στην οποία υπηρετούν οι τρείς γλύπτες που παρουσιάσαμε. *Άλλοι ένθουσιάζτηκαν που είδαν τις αναζητήσεις και τις επιτεύξεις των συμπατριωτών μας στη γαλλική πρωτεύουσα. Με τους τελευταίους ανήκει και ο κ. *Ιασ. Λίτας (*Αθήνα) ο οποίος ζητάει, παράλληλα, κάτι που έχουμε υπόψη μας να δώσουμε: Την ζωή και την δουλειά των *Ελλήνων, όχι μόνο των καλλιτεχνών, στις ξένες χώρες. Βέβαια όταν μιλά συγκεκριμένη περίπτωση γίνεται μεγάλο θέμα, δεν την αγνοούμε. *Έχει όμως εξίσου μεγάλο ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε τις ασχολίες και τα έργα των «άνωνύμων», ως τους πούμε έτσι, *Ελλήνων που βρίσκονται σε ξένα πανεπιστήμια, ξένα *Ινστιτούτα έρευνών και αποδίδουν, συχνά, θαυμαστά αποτελέσματα. *Ήδη έχουμε ειδοποιήσει τους συνεργάτες μας στο εξωτερικό κ' ελπίζουμε ότι σύντομα θα δημοσιευθούν έκτεταμένες, σχετικές ανταποκρίσεις.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

«Είμαι πιστός σας αναγνώστης και πολύ φιλάθλος. *Αγαπώ όλα τα σπορ. *Όλα, πλην του αυτοκινήτου για το οποίο και μάς μιλάς συχνότερα από τα άλλα. Δεν σου κρύβω ότι με πιάνουν τα νεύρα μου κάθε φορά που δημοσιεύεις για τα διάφορα «ράλλεϋ», υπάρχουν όμως και το μπάσκετ και τα διάφορα άλλα αγωνίσματα. Βέβαια, έγραψες για τον Τσακανίκα, για τους Βαλκανικούς αγώνες, έβαλες τον Ρουμπάνη εξώφυλλο, έγραψες και για το γυναικείο μπάσκετ. Αυτές τις ημέρες διεξάγεται το Πανελλήνιο πρωτάθλημα μπάσκετ και σε λίγες ημέρες θα γίνουν οι *Ελληνο-Ούγγρικοι αγώνες στίβου. Λοιπόν, θα ήταν επίκαιρο αν έβαζες μερικές φωτογραφίες».

Α. Χριστοφορίδης
Φοιτητής, *Αθήναι

Υ.Γ. Θα ήθελα ακόμη να γράφατε κάτι και για τη Χίο, όπως γράφατε για τη Ρόδο, κλπ.

*Η απαιρέτηση και μόνον εκ μέρους σας των όσων έχουμε δημοσιεύσει θα έφθανε για να μάς απαλλάξει από την κατηγορία του φασορισμού ως προς το αυτόκίνητο, την οποία μάς προσά-

πτετε. Στα όσα, όμως, γράφετε σείς, θα μπορούσα να προσθέσω και πολλά άλλα σημειώματα των ΕΙΚΟΝΩΝ γύρω από διεθνή ή ελληνικά αθλητικά γεγονότα. *Όσον αφορά το αυτόκίνητο, νομίζω ότι έχει και αυτό τη θέση του, όχι μόνο γιατί η χρήση του έχει εξαπλωθεί παντού, αλλά και γιατί σαν σπορ έχει πολυάριθμους θιασώτες. Τέλος, σχετικά με τη δημοσίευση φωτογραφιών γύρω από ελληνικά αθλητικά γεγονότα, το θέμα αυτό ρυθμίζεται, λόγω του ότι οι ΕΙΚΟΝΕΣ είναι εβδομαδιαίο περιοδικό, από την ημερομηνία που έλαβα χώραν ένα αθλητικό γεγονός εν συνάρτησει με την ημερομηνία εκδόσεως του περιοδικού μας, καθώς και από το αν το θέμα αυτό έχει ήδη εξαντληθεί φωτογραφικά από τον ημερήσιο τύπο.

ΨΥΧΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

*Ήθελα να σας παρακαλέσω, έπειδη βλέπω ξένα περιοδικά ν' αφιερώνουν ειδικές στήλες δια τον «κοσμο του άγνωστου», δηλαδή δια διάφορα ψυχικά φαινόμενα, να κάνετε και σείς, αν ήτο δυνατόν, το ίδιο. Και είναι μὲν ἀληθές ότι η μελέτη των φαινομένων αυτών, όλων αναγο-

Τα σιγαρέττα μας με επιστόμιον φίλτρου αποτελούν καινοτομία, ή οποία ανυψώνει το επίπεδον της καπνοβιομηχανικής παραγωγής της χώρας μας.

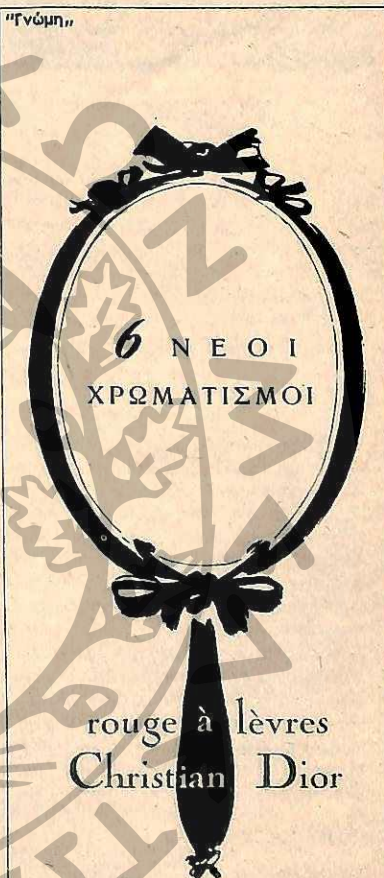
Προστατεύουν την υγείαν του καπνιστού. *Από απόψεως φίλτρου, είναι ή τελευταία λέξις της διεθνώς άγνωστης τεχνικής *Από απόψεως καπνού, παρασκευάζονται από την έκλεκτοτέραν ποιότητα.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ
φίλτρο

*ΑΛΕΚΤΩΡ.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΤΖΟΑΝ ΚΟΛΛΙΝΣ, ή 24χρονη *Αγγλίδα ηθοποιός με τα κασιγανά μαλλιά και τα πράσινα μάτια, γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 23 Μαΐου 1933 και πήρε μέρος από το 1951 έως το 1955 σε 13 ταινίες, που «γνωρίστηκαν» από αγγλικές και αμερικανικές κινηματογραφικές εταιρίες. Τελευταία κράτησε τον πρωτο ρόλο στην ταινία της «Σάμαρ Φίλμ» «Η γυναίκα της θάλασσας». Σ' αυτή την ταινία υποδύεται μιὰ μοναχή, που τον καιρό του πολέμου δόσκει επάνω σε μιὰ σκεδία, ύστερα απ' τον τορπιλλισμό του πλοίου της στον *Ινδικό ωκεανό, μαζί με τρεις άνδρες. Τελευταία είχε ανακοινωθεί ότι θα έφτανε στην *Ελλάδα για να εμφανισθῇ στον χορό της Χ.Ε.Ν. *Η άφιξή της όμως δεν πραγματοποιήθηκε.

rouge à lèvres
Christian Dior

Ζητήσατε τους κυκλοφορούντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

"ΜΙΝΩΣ,"

Απαραίτητο
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Εκατομμύρια γυναίκες εις όλον
τόν κόσμον μεταχειρίζονται τώρα
το νέο, πραγματικώς θαυματουργό,
Γερμανικό άποσμητικό BAC-STICK.

Χόρις εις τὸ μοναδικό
θακτηριοκτόνο BAC 43,
προλαμβάνει τὴν ἀποσύνδεσι
τοῦ ἰδρώτος καὶ ἀπαλλάσσει,
τελειῶς, ὁπὸ τὴν
σωματικὴν κακοσμία.

Μία ἐπάλειψις στὴ μασχάλῃ
ἀρκεῖ.

Bac-Stick

ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΣΜΙΑΣ ΤΟΥ ΙΔΡΩΤΟΣ

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

TACHYΔΡΟΜΕΙΟ

μένων εις τὴν σφαῖραν τοῦ «ὑπερβα-
τικού», εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τοῦ
σημείου νὰ δώσῃ μίαν ἀντικειμενικὴν
ἐξήγησιν ἐπὶ τῶν αἰτίων τῶν, ἀποτε-
λεῖ ὅμως μίαν εὐχάριστον ἐνασχό-
λησιν πολλῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων
καὶ ὁ γράφων.

Γοργίας Ε. Γαροφαλάκης
Λογιστὴς Ἑφεδρικοῦ Ταμείου (Χα-
νιά).

Ἔστω καὶ ἂν διαθέταμε δέκα-
πλάσιες σελίδες, θὰ ἦταν δύσκο-
λο νὰ ἱκανοποιήσουμε τὶς ὑποδεί-
ξεις καὶ τὶς ἐπιθυμίες πού, κα-
τὰ καιρούς, μᾶς ἔχουν ὑποβάλει
οἱ ἀναγνώστες μας, σχετικὰ μὲ
διάφορες μόνιμες στήλες. Γι' αὐ-
τὸ προσπαθοῦμε νὰ ἐπανερχώμε-
θα, κατὰ περιόδους, σὲ διάφορα
θέματα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκ-
φράσει εὐχὴ οἱ ἀναγνώστες μας.
Τὸ ἴδιον θὰ συμβῇ καὶ μὲ τὴ δι-
κὴ σας παρακλήσιν. Μὲ κάτι και-
νούργιο, κάτι πρωτότυπο θὰ ἐ-
πανέλθουμε στὸ θέμα πού σᾶς
ἐνδιαιφέρει.

ARIATO, ΚΑΙ ΜΕΙΣ

«Διάβασα τὰ περὶ Ἰαπωνίας δη-
μοσιευθέντα εἰς τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ εἰς
ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εὐρίσκω-
μουν ἐκεῖ, παρακολουθώντας τὴ ναυ-
πήγησιν ἐνὸς «Supper Tanker» 42.000
τ. ἑλληνικῆς πλοιοκτησίας. Πῶς μπο-
ρεῖ ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀρθροῦ νὰ ἐπι-

μένῃ στὴν ἀναγέννησιν τῆς χώρας αὐ-
τῆς, ἀφοῦ καὶ σήμερα, ὅταν ὁ Ἰά-
πων περνᾷ ἔξω ἀπ' τὰ ἀνάκτορα, κά-
νει μετάνοιες, ὅπως καὶ οἱ πρόγονοί
του, καὶ οἱ γυναῖκες, ὃν καὶ κατήρ-
γησαν τὸ κιμονό, βαδίζουν τέσσερα
δῆματα πίσω ἀπὸ τὸν ἄντρα; Μία
φωτογραφία ἐξ ἄλλου ἀπὸ αὐτὲς πού
δημοσιεύσατε ὁμιλεῖ περὶ «Ζίου-Ζί-
τσου», ἐνῶ δεῖχνει ἕνα ἄλλο εἶδος
πάλης πού λέγεται «Dersing» ἢ «Sou-
mo».

Ariato (Εὐχαριστῶ)
Mike

Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ ἀπόστα-
σι πού μᾶς χωρεῖ ἀπὸ τὴ χώ-
ρα τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου,
ὥστε —θὰ τὸ παραδεχθῇτε καὶ
σεῖς— νὰ εἶναι κάπως δύσκολο
νὰ ἐλέγξουμε τὴν ἀκρίβεια καὶ
λεπτομερείας τοῦ ρεπορτάζ. Ἔ-
τσι συνέβη στὴν φωτογραφία τοῦ
«Soumo», ὅπως μᾶς γράφετε, νὰ
παρεισφρήσῃ τὸ λάθος. Ὅσο γιὰ
τὸ ἐὰν προώδευσαν οἱ Ἰάπω-
νες ἢ ὄχι, αὐτὸ εἶναι θέμα δη-
μοσιογραφικῆς ἀντιλήψεως καὶ
ἐκτιμήσεως, ὃχι μόνο τῶν φαινο-
μένων, τῶς ἐξωτερικῶν ἐκδηλώ-
σεων, ἀλλὰ τῶν βαθυτέρων μετα-
βολῶν. Ariato, πάντως, καὶ μεῖς

...πού μᾶς ἔστειλαν

«PECULIARITIES IN ENGLISH» BY JOHN MILLINGTON-WARD. LONGMANS
1957. Σελ. 251.

Τὸ νέο αὐτὸ διδλίο τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας Οὐώρντ, πού προορί-
ζεται γιὰ προχωρημένους μαθητὰς καὶ γιὰ δασκάλους, ἔρχεται νὰ συμ-
πληρώσῃ τὴν τόσο ἀξιόλογη ἐκείνη ἐργασία του γιὰ τὴν «Χρῆσιν τῶν χρό-
νων στὰ ἀγγλικά», πού θεωρεῖται πλέον ἕνα ἀπὸ τὰ κλασσικὰ βοηθήματα
στὴν σύγχρονη διδασκαλία τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας.

Τὴ φορὰ αὐτὴν, ὁ κ. Τζῶν Μίλλιγκτον-Οὐώρντ, ἀνατέμει ἀκόμη λεπτό-
τερες ἰδιουπίτιες: Τὴν χρῆσιν τῶν λεγομένων «ἐλλειπῶν ρημάτων», τὶς με-
τοχές καὶ τὰ γερούδια, τὴν «σασονικὴ γενικὴ» μὲ τὰ τῶσα τῆς προβλή-
ματα. Κ' ὑπάρχει, φυσικά, καὶ ὁ κατάλογος ἰδιουπίτων προφορᾶς ὠρισμέ-
νων κυρίων ὀνομάτων, ἀπὸ κείνα πού ἀποτελοῦν παγίδες καὶ γιὰ τοὺς
πιο προχωρημένους μαθητὰς σ' ὁποιοδήποτε προφορικὸ διαγωνισμό...

«ΕΝ ΑΝΘΡΩ ΕΛΛΗΝΙ ΛΟΓΩ» ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΕΓΓΟΝΟΠΟΥΛΟΥ (ΠΟΙ-
ήματα). «Ἰκαρος» 1957.

Εἴκοσι χρόνια θὰ κλείσουν σὲ λίγο ἀπὸ τὸ περίφημο ἐκεῖνο «Μὴν Ὁ-
μιλεῖτε εἰς τὸν Ὀδηγόν», πού τόσο τάραξε τὰ ἀθηναϊκὰ λογοτεχνικὰ νε-
ρά, τὸ 1938, καὶ ἀπὸ τότε, μ' ὅλες τὶς τυχόν ἐπιφυλάξεις, ἡ Ἀθῆνα φαί-
νεται νὰ ἔχῃ ἀποδεχθῇ καὶ ἀφομοιώσῃ τὸ νῆϊκο Ἑγγονόπουλο καὶ—σὰν
ζωγράφου πρώτα, μὰ καὶ σὰν ποιητῆ καὶ σὰν ἄνθρωπο.
Ἄλλωστε, ἡ ὅλη του ποιητικὴ ἐξέλιξι εἶναι αὐτὴ πού θὰ ὀνομάζουμε
ἀγγλικά «Mellowins process», μὴ —δηλαδή— «πορεία πρὸς τὸ ἠπιώτερον».
«Μέσα σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο — παρέδωκε τὸ πνεῦμα — ἡ ὠραία Ἀθη-
ναία κόρη — ξαπλωμένη στὰ μεταξωτὰ χιράμια — ἐνῶ ἀπ' τ' ἀνοι-
χτὸ παράθυρο — ἀκούγονταν — οἱ καμπάνες τῆς Ἀγίας Σωτήρας — πού
βάραιαν — ἐσπερινῶς...»

Βέβαια, ὅλα τὰ κομμάτια τῆς νέας συλλογῆς τοῦ Νίκου Ἑγγονόπου-
λου δὲν ἔχουν τὴν ἀπλότητα τοῦ «Ἐνοικιάζεται». Ἡ «Κυρία Οὐρανίας» καὶ
τὸ «Περὶ Ὑψους» εἶναι τὰ παλιὰ, γνωστὰ μας μοτίβα. Μὰ ὑπάρχει, σ'
ὅλο τὸ διδλίο, μὴ πληρέστερη παραδοχὴ τῆς θλιβερῆς ἀλήθειας τοῦ και-
ροῦ μας πρὸς τὴν ὁποία μοιάζει νὰ συντάσσεται — κι' ἂς μὴ τὸ ὁμολο-
γῇ — ὁ ποιητὴς τοῦ «Μπολιθάρ»: ἡ τέχνη κ' ἡ ποίησις δὲν μᾶς βοηθοῦν
νὰ ζήσουμε· ἡ τέχνη καὶ ἡ ποίησις μᾶς βοηθοῦνε — νὰ πεθάνουμε...

«ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΠΑΣΗΣ
ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ» ὑ-
πὸ Ἰάσονος Θεοφανίδου, πλοιάρχου
Β.Ν. Ἀθῆναι 1956. Σελ. 91. Μία
ἐπιστημονικὴ εἰσαγωγή στὰ θέματα
τῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς διοικήσε-
ως, πού ἀποτελεῖ σθεναρὸ δῶρημα
στὴν ὁργάνωσιν τῶν ἐνόπλων δυνά-
μεων καὶ τὴν προετοιμασίαν ἡγετι-
κῶν στελεχῶν.

«ΑΛΙΕΙΑ» —ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙ-
θεώρησις ἑλληνικοῦ θαλασσίου πλοῦ-
του. Διευθυντὴς: Βασ. Δ. Καστρι-
ώτης. Ἀνασκόπησις δεκαετίας 1947
— 1956. Σελ. 150.
Ἡ πανηγυρικὴ αὐτὴ ἐκδοσις τοῦ τό-
σου σημαντικοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴν μας
οικονομίαν περιοδικοῦ, χαρακτηρισί-
ται ἀπὸ μὴ ἐξαιρετικὴν φροντίδα καὶ
καλαισθησίαν.

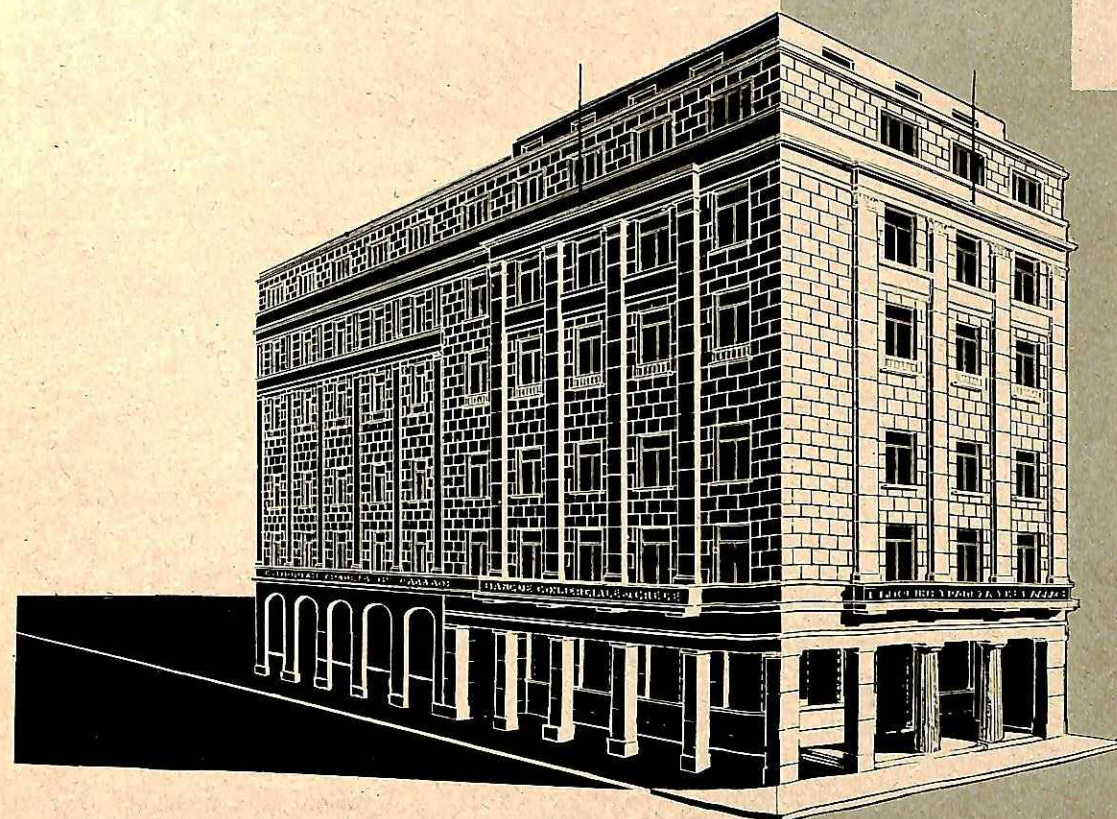
Εἰδικοί συνεργάται πραγματεύονται
διάφορα θέματα, σχετικὰ μὲ τὴν ἁ-
λιευτικὴν οἰκονομίαν, τὰς ἐπιστημονι-
κάς ἐρεῦνας, τὴν συντήρησιν τῶν ἁ-
λιευμάτων, τὴν σπογγαλιείαν, τὰ ἱ-
χθυοτροφεία, τὰ δοτράκα, τὴν κον-
σερβοποιίαν, τὴν θαλασσίαν ἀλιείαν,
τὴν ἀλιείαν βακαλάου, τὶς βιομηχα-
νίες ἀλίπαστων, δικτύων κλπ., κα-
θὼς καὶ τὴν παγκόσμιον ἀλιείαν.

«ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ», ΤΕΧΝΙΚΟΝ
περιοδικὸν Μάιος - Ἰούνιος 1957.
Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Ἡ ἀρχιτε-
κτονικὴ, ἡ ἐξιδανίκευσις καὶ ὁ ἐκ-
πесμός της» τοῦ κ. Κ. Κιτσίκη, «Ἐ-
να καινούργιο μουσεῖο γίνεταί» τοῦ
κ. Γ. Μηλιάδου, «Ἡ ἱστορία τῆς πο-
λυκατοικίας» τοῦ κ. Θ. Σταματιάδου,
«Ἀπὸ τὴν ὀριζόντιον στὴν κατακόρυ-
φο ἀνάπτυξιν τῶν πόλεων» τοῦ κ.
Χ. Σφασέλλου, «Διακόσμησις ἐσωτε-
ρικῶν» τοῦ κ. Θ. Μακρῆ κλπ., κλπ.
ΚΑΖ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

"COMERZBANK"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.485.338.159.38

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C.3, London

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ,
ΑΡΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ - ΣΑΜΟΥ,
ΒΕΡΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑΚΥΝ-
ΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ Β' (Εγγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΑ-
ΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ,
ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟ-
ΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΣΟΥ-
ΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ,
ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β', ΠΛΩ-
ΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΡΟ-
ΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΤΡΙ-
ΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S
CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

TAMIEYTHPION TOKOS 10%

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ
ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟ ΧΟΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ένας μπάτς φρέσκος, καλοπροαίρετος, έστω κι αν κάπως καθυστερημένος.

Κ' ένα μισοφέγγαρο στη χάση του, που έμοιαζε να λυπάται που δεν μπόρεσε να προσέλθω με λαμπρότερη στολή στην νυκτερινή χορευτική πανδαισία.

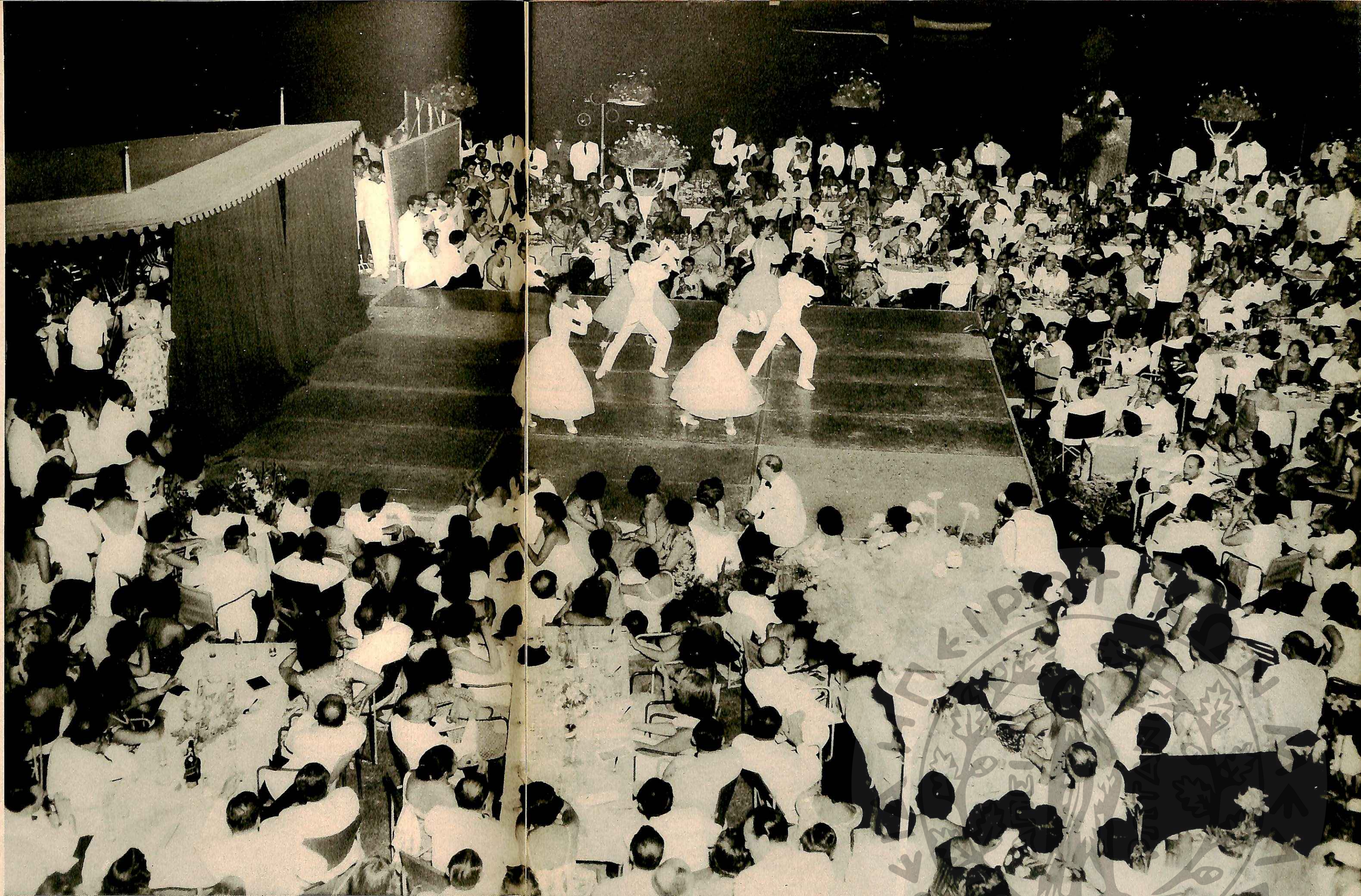
Τα γεράνια, οι πετούνιες, οι γλαδίοι, οι μαργαρίτες, το γρασίδι, άχνοφωτισμένα.

Έχουν μια σπάνια αισθητική ευαισθησία οι κυρίες της Χ.Ε.Ν.

Έχουν επίσης και μίαν άρτιαν έπιτελική όργάνωση, και μία καταπληκτική ψυχραιμία. 1500 εισιτήρια διεχειρίσθη ή κ. Κ. Αποστολίδου, (και άλλα τόσα και διπλάσια ήρνήθη «μετά λύπης»). 2.000 έκάθησε ή κ. Αθηνά Αθανασίου σε τραπέζια και τους έκάθησε όλους, έστω και αν μερικούς επί της άμμου. Υπέγραφε ή κ. Μαυροκορδάτου, άριθμούσε λαχνούς ή κ. Νομικού, συντόνιζε ή κ. Σ. Στράτου.

Άλλα όνόματα;

Μά δεν γράφονται οι γραμμές αυτές για τις εκατοντάδες τών έκλεκτών Αθηναίων που παρευρέθησαν στην άλησμόνηση αυτή χοροεσπερίδα.

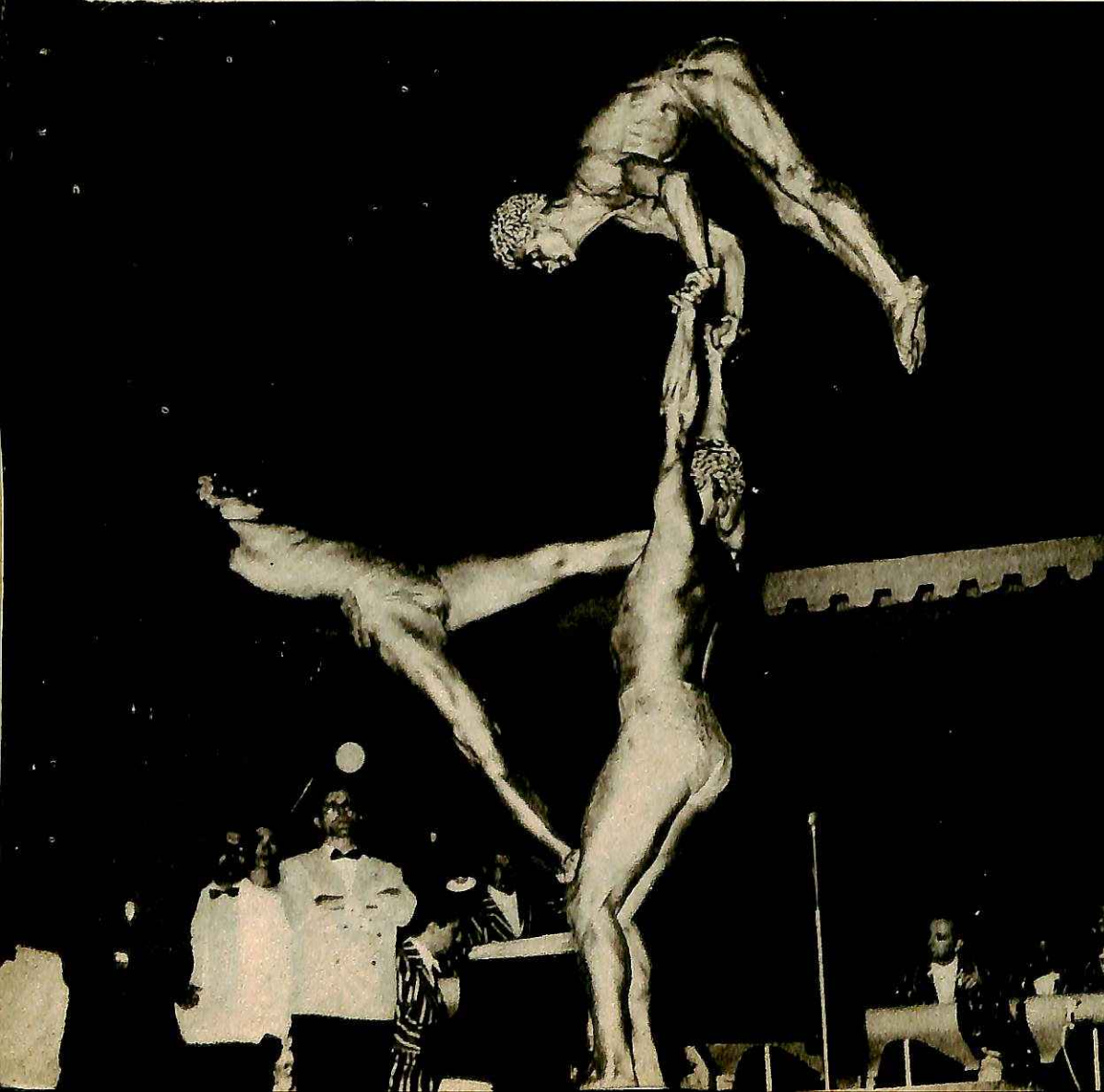

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΠΙΛΕΚΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Χ.Ε.Ν., ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΟΙ ΚΟΣΜΙΚΟΓΡΑΦΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΑΝ ΣΑΝ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ ΣΤΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΣΤΗΚΕ ΤΟ ΩΡΑΙΟ ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΤΟΥ «ΣΠΟΡΤΙΝΓΚ ΚΛΑΜΠ» ΤΟΥ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ
ΤΟ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΟ ΤΡΙΟ «ΟΛΕΜΠΙΑΝΤ», ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΤΤΡΑΞΙΟΝ ΤΗΣ ΒΡΑΔΙΑΣ

Η Χ.Ε.Ν. ΠΡΟΣΙΕΦΕΡΕ ΣΤΟΝ Κ. ΑΡΙΣΤ. ΩΝΑΣΗ

ΕΝΑ ΑΝΑΜΗΝΗΣΤΙΚΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ

Ο Κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΩΝΑΣΗΣ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) ΜΕ ΤΟΥΣ
Ο Κ. ΠΑΠΑΣ, Η ΜΠΑΡΜΠ. ΡΑΣ, Ο Κ. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΔΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ Κ. Κ. ΡΑΛΛΗ, ΑΒΕΡΩΦ
Ο Κ. ΩΝΑΣΗΣ ΚΑΙ Η Κ. ΠΑΞΙΝΟΥ

Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται...

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Αφού αππλλάγη των αντιπάλων του, οι οποίοι άντέδρων συστηματικώς εις την εσωτερικήν και εξωτερικήν πολιτικήν του, ο κ. Κρούτσσεφ απέφασε, δι' αυτό-προσώπου παρουσίας, να συσφίξη τούς δεσμούς της χώρας του με τα άλλα κράτη του σοσιαλιστικού στρατοπέδου και να ευθυγραμμίση την πολιτικήν των προς την σοβιετικήν. Ο τρόπος αυτός είναι, αναμφισβητήτως, δημοκρατικώτερος και δεικνύει ότι παρήλθε πράγματι η εποχή των σταλινικών ούκαζιών. Άλλα εκείνο πού βαθύτερον απασχολεί την σκέψιν του Γενικού Γραμματέως του Κ.Κ.Ρ. δεν είναι μόνον ο ιδεολογικός και πολιτικός συντονισμός των κρατών του ανατολικού συνασπισμού, εις έκαστον των οποίων θα επιτρέπεται ν' αναπτύσσεται σοσιαλιστικώς μέσω των εθνικών ιδιομορφιών του. Τό κύριον θέμα πού απασχολεί τον κ. Κρούτσσεφ είναι το οικονομικόν, επί του οποίου έδωσε την μάχην με την ομάδα Μολότωφ, από το όποιον εξαρτά την εσωτερικήν και εξωτερικήν πολιτικήν του και με το όποιον συνέδεσε όλας τας φιλοδοξίας του. Πράγματι, η κολοσσιαία αναδιοργάνωσις της σοβιετικής οικονομίας την οποίαν εξέγγειλε και ήρχισεν ήδη εφαρμόζων άπαιτεί εξωτερικώς μακράν περίοδον ειρήνης και εσωτερικώς κλίμα όμοφωνίας και ένθεοσιασμού. Ο κ. Κρούτσσεφ αντιλαμβάνεται, όμως, ότι απαιτείται διὰ την επιτυχίαν των σχεδίων του και η κινητοποίηση όλων των όμοφρόνων κρατών, των οποίων, άλλωστε, αί πλουτοπαραγωγικάι πηγαί έχουν επίσης ανάγκην αναπτύξεως και θα υποδοθηόσουν σημαντικώς την ρωσικήν προσπάθειαν. Προφανώς διὰ ν' αποφευχθί η ύπόμνησις του δυσaréστου σταλινικού παρελθόντος, ο κ. Κρούτσσεφ απέφασε να έναρμονίση την σοβιετικήν οικονομικήν προσπάθειαν με την των άλλων κρατών διὰ διμερών συμφωνιών άμοιβαίας ώφελείας. Ένεργούσα κατ' αυτόν τον τρόπον η νέα σοβιετική ήγεσία έλπίζει ότι θα συντελεσθί, χωρίς βίαία μέτρα, η τελική παγίωσις των καθεστώτων των δορυφόρων της ή, όπως είπεν ο κ. Κρούτσσεφ, εις την παραστατικήν γλώσσαν του: «Ο μαρξισμός θα γίνη νοστιμώτερος ήλειμμένος με βούτυρον».

Περισσότερας ιδιομορφίας, αν μη δυσχερείας, αντιμετώπιζει η προσπάθεια του ήγέτου της Σοβιετικής Ένώσεως προς επανασυγκόλλησιν της ενόπτιος των τριών χωρών της Βαλκανικής, της Γιουγκοσλαβίας, της Βουλγαρίας και της Άλβανίας. Οι παρατηρηταί θεωρούν ότι τα εμπόδια είναι ανυπέρβλητα, θασιζόμενοι εις το γεγονός ότι η Γιουγκοσλαβία του στρατάρχου Τίτο και κύρος διαθέτει σήμερα μέγα και συμφέροντα διατηρεί άπέναντι του Δυτικού κόσμου, ώστε να μη της είναι αναγκαίον να «Ισοπεδωθί» με τα άλλα μέλη του σοβιετικού μπλόκ. Εις τυχόν καλήν θέλησιν, εξ ιδεολογικής συγγενείας, του Βελιγραδίου προς την Μόσχαν, αντιτίθεται το γεγονός ότι τόσο οι Βούλγαροι όσον, περισσότερον, οι Άλβανοί ήγεται έχουν επανειλημμένως καταφερθί κατά του Τίτο και δεν φαίνεται ότι είναι δυνατόν να μεταβάλουν πραγματικώς την στάσιν των άπέναντί των. Βεβαίως δεν αποκλείεται —κατά τούς άμερικανικούς ίδιως κύκλους— ο κ. Κρούτσσεφ να προτιμήσιν τον Τίτο από την διατήρησιν εις τας θέσεις των των αντιδρώντων Βουλγάρων και Άλβανών ήγετών. Αυτό όμως δεν θα γίνη άσφαλώς αν προηγουμένως δεν κατασθί βέβαιον ότι η χειρονομία αυτή θα ήρε το τελευταίον εμπόδιον της επιδιωκομένης κομμουνιστικής ενόπτιος εις την Βαλκανικήν. Φαίνεται όμως ότι το θέμα δεν είναι μόνον προσωπικόν. Ο στρατάρχης Τίτο, όχι μόνον διὰ λόγους γοήτρου, αλλά και διὰ πολιτικοοικονομικής βασικής άρχας δεν θα παραιτηθί της, τόσο ηρωϊκώς κάποτε, κτηθείσης αυτοτελείας του, της αυτοτελείας ή οποία και σήμερα καθιστά την χώραν του παράγοντα πολύ μεγαλύτερας σημασίας εις τον διεθνή στίβον, παρ' ότι αί γειτονικά του κομμουνιστικάι χώραι. Αυτάς τας δυσχερείας αντιμετώπιζει σήμερα ο κ. Κρούτσσεφ. * * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ούβεις ήχος έβηλε των χελώνων του Τζωρτζ Σάρπ, έτών 52, κατά την τριήμερον δίκην δι' έπιθυσιν κατ' ανήλικων κορασίδων. Άφωτος έπίσης ήκουσε καί την καταδίκην του εις πέντε καί ήμισιν έτη φυλακής.

ΟΥΓ'ΣΚΟΝΣΙΝ

Είδικοι έρευνήταί της άμερικανικής αεροπορίας έλπίζουν να επιτύχουν συντόμως την κατασκευήν ραντάρ άκτίνης δράσεως πλέον των δύο χιλιάδων μιλίων, γεγονός το όποιον θα έπιτρέπη την άνίχνευσιν εντός του ρωσικού έδάφους. Τα περισσότερα εν ένεργεία ραντάρ δεν υπερβαίνουν τα 200 μίλλια καί μερικά, τοποθετημένα εις μεγάλα ύψη, μέχρι πεντακοσίων μιλίων.

ΕΛΣΙΝΚΙ

Φινλανδοί είδικοί δεν αποκλείουν την πιθανότητα να έπιτραπή και πάλιν εις την Σοβιετικήν Ένωσιν, ένα είδος μικροεμπορίου κυρίως καταναλωτικών αγαθών εις χείρας ιδιωτών και χωρίς κρατικών έλεγχων. Ο σκοπός του θα είναι να τροφοδοτή ταχύτατα την πελατείαν, η οποία ταλαιπωρείται τώρα από το γραφειοκρατικό σύστημα του κρατικού έμπορίου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Από της 1ης Ιουλίου 1956 μέχρι της 30ης Ιουνίου 1957 διέπλευσαν τον Ισθμόν 8.579 πλοία. Ο αριθμός αυτός είναι ο άνώτατος από της λειτουργίας της υδατινης τούτης όδου.

ΒΟΣΤΩΝΗ

Κατ' άσφαλείς πληροφορίες οι Ρώσοι απέφασαν να έπιβραδύνουν την παραγωγή δομωδωδιστικών μακράς πτήσεως ίνα συγκεντρώσουν τας προσπάθειας των εις την τελειοποίησιν διηπειρωτικών τηλεκατευθυνόμενων δημάτων

ΜΟΣΧΑ

Ο ραδιοσταθμός της Μόσχας καθέρισε άμοιβάς εις άρθας άπαντήσεις των άφοστών του εις την άραβικήν γλώσσαν. Τα θέματα άφορούν τας σχέσεις της Ρωσίας με τον άραβικόν κόσμον, τον σοβιετικόν πολιτισμόν κλπ. οι δέ επιτυχάνοντες άκροαταί άμοιβάται με φωτογραφικά μηχανάκια, καθώς επίσης όρολογία και ραδιόφωνα.

ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ

Η έφιππος άστυνομία ήναγκάσθη να έπιβή διὰ να διαχωρίση συμπλεκόμενους θεατάς ποδοσφαιρικής συναντήσεως. Έτραυματίσθησαν 51 άτομα και συνελήφθησαν άλλα 76.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Ο Κάρολος Μπάξτερ, έτών 38, υπέβαλε αίτησιν διαζυγίου κατά της 60τιδος σύζυγος του επί άπάτη. Η σύζυγος του, πρὸ του γάμου και εν άγνοία του ειχε υποβλήθ εις έπιτυχή άσθητικήν έγγείρησιν άνανώσεως εις θαμόν ώστε να έπιτύχη, πρὸ διέτιας, να νυμφευθί τον Μπάξτερ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Οι Ιατροί του διεθνούς προσκοπικού τζάμπορ ήπολογίζουν ότι επί των 55.000 προσκόπων, θα έχουν ν' αντιμετώπισουν ήμερησίως 1 έγγείρησιν σκληροεϊδίτιδος και 2 κατάγματα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Είκοσιν έρωτικά έπιστολάι του διασημού Ιρλανδού συγγραφέως Μπέρναρ Σά προς την πρώτην πραγματικήν άγαπήμενην του Άλίκην Λόκετ, γραφείαν μεταξύ 1883-1885, έπωλήθησαν εις δημοπρασίαν αντί 65.000 δρασμών.

ΣΙΚΑΓΟΝ

Μία δεκαέτις παιδίσκη έδέχθη να μην άρθρώση ούτε μίαν λέξιν επί ένα μήνα, διὰ να εκπληρώση όρον πού της έθεσεν ο πατήρ της διὰ να της αγοράσιν ένα εξαιρετικό άλογάκι πόνυ.

ΦΛΟΡΕΝΤΙΑ

Το ήμισυ περίπου των κατοίκων του χωριού Λόσσου υπέστη τροφικήν δηλητηρίασιν. Περί τας έκαστον τριάντα άτομα μεταφέρθησαν εις νοσοκομεία.

ΚΑΡΑΤΣΙ

Η Κιϋλάνη και το Νιπάλ απέφασαν την ίδρυσιν άμοιβαίως πρεσβειών ως πρώτων βήμα διὰ την σύσφιξιν των μεταξύ των δύο χωρών σχέσεων

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Δύο Βρεταννοί κατεδικάσθησαν εις πρόστιμον και τα έξοδα της δίκης, ήτοι περί τας 800 δρασμάς έκαστος, διότι κακομετείριζον τις γάτες των. Επί πλέον το δικαστήριον τούς έστέρησεν Ισθίως του δικαιώματος να διατρέφουν εις τας οικίας των γάτες!

Ένας γάτος όρμησας να συλλάβη μίαν περιστέρην, έπεσεν επί διερχόμενου ποδηλάτου. Άποτέλεσμα: έτραυματίσθη σοβαρώς ο ποδηλάτης, ο γάτος έσχασε την σπονδυλικήν του στήλην και πέθανεν εν όδω, ενώ η άόμα περιστέρα έπέταξεν ταχέως εις τα ύψη.

αι... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται... Μια έβδομάδα πέρασε, μια έβδομάδα έρχεται...

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Αί έργασιαί της έπιτροπής άφοπλισμού εις το Λονδίον εισήλθον εις μίαν φάσιν η οποία ούδεν εύτυχές άποτέλεσμα προδικάζει. Άφού, κατ' επανάληψιν, έσημειώθη άσθητή προσέγγισις των άπόψεων της Ρωσίας και της Άμερικής, η πιθανότης συμφωνίας φαίνεται άπομακρυνόμενη λόγω της προβολής υπό των Δυτικών διαρκώς νέων όρων και προϋποθέσεων, με την έλπίδα ότι οι Ρώσοι δεν θα τας άποδεχθώυν. Δυστυχώς, η καλή θέλησις του προέδρου Άϊζενχάουερ και αί ειλικρινείς προσπάθειαι του κ. Στάσσεσιν συναντούν την ισχυράν αντίδρασιν του Στάιητ Νηπάρτμεντ, του Πενταγώνου και του προέδρου της Έπιτροπής Άτομικής Ένεργείας. Ο κ. Ντάλλες, ο άρχηγός των έπιτελείων Ράντφορντ και ο ναύαρχος Στράους εις ούδεμίαν περίπτωσιν έπιθυμούν πάλιν της κατασκευής νέων άτομικών όπλων. Εις ένα κρίσιμον σημείον των διαπραγματεύσεων έπιτηδείως εξέγγειλον την δυνατότητα κατασκευής «καθαράς δόμβας», δηλαδή, με έντοπισμένην ραδιενεργόν δράσιν, εις τρόπον ώστε να καθιστάσσουν τούς φόβους της κοινής γνώμης. Πολλοί Έγκυροι έπιστήμονες, εν τούτοις, θεωρούν ως τέχνασμα προπαγανδιστικών την «καθαράν δόμβαν». Τό συμπέρασμα είναι ότι έφ' όσον από άμερικανικής πλευράς δεν ύπάρχει πραγματική θέλησις προς εξεύρεσιν λύσεως, η ύπόθεσις του άφοπλισμού είναι καταδικασμένη εις άποτυχίαν.

Πρέπει να σημειωθί ότι με πραγματικήν άγωνίαν άναμένουν οι Άμερικανοί την ένδεχομένην άποδοχήν έκ μέρους των Ρώσων και των νέων προτάσεων των διότι, όμολογουμένως, θα εύρεθώυν διπλωματικώς και προπαγανδιστικώς εις εξαιρετικώς δυσχερή θέσιν ν' άποδείξουν την καλήν ιδικήν των θέλησιν και την κακοπιστίαν των Σοβιετικών.

♦ Η Ψωρή προσπάθεια του νεαρού Άμερικανού γερουσιάστου Κέννενδυ να έπιτύχη από την Γερουσίαν ψηφισμα υπέρ της άμέσου εξευρέσεως λύσεως διὰ το Άλγερινόν προσιωνεί το δυσχερέστατον διεθνές κλίμα πού θα άντιμετωπίση προσεχώς η Γαλλία, καθώς και τούς διαγραφόμενους κινδύνους διεθνοποίησης του, με άποτέλεσμα όπωσδήποτε εις βάρος των Γάλλων. Αί έπευσμένοι προσπάθειαι των άρμοδίων κατάρθωσαν να άναστείλουν προσωρινώς την πρωτοβουλίαν του κ. Κέννενδυ και ο κ. Ντάλλες, έπεισε, κατά περίεργον τρόπον, να μετατοπίση το θέμα προς την άπελευθέρωσιν των Βαλτικών κρατών και να δηλώσιν ότι άφορά τούς Γάλλους. Άλλά από τας συζητήσεις εις την Γερουσίαν και τα σχόλια του τύπου, δεν φαίνεται πιθανόν ότι το ζήτημα θα κλείσιν και μάλιστα εν όψει της προσεχούς συνόδου της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Έθνών.

Εν τώ μεταξύ, οι Γάλλοι άλωνίζουν εις την Άλγερίαν, χωρίς να δύνανται να καταβάλουν την άνταρσίαν. Τα έκτακτα μέτρα διατηρούνται και ο φαύλος κύκλος της τρομοκρατίας και άντιτρομοκρατίας συνεχίζεται. Παρά τούτα, οι Γάλλοι πολιτικοί άντιλαμβάνονται, εν τούτοις, ότι η ήθική θέσις της χώρας των έξασθενίζει διαρκώς και ότι ο χρόνος δεν εργάζεται, πάντως, υπέρ αυτών. Η πρόσφατος δήλωσις του προέδρου Κατό, ο οποίος έπεχείρησεν άπεγνωσμένην προσπάθειαν δικαιώσεως του κερηνιστικού έργου της Γαλλίας, αυτό το νόημα έχει.

♦ Αί έπικείμεναι έκλογαί συντακτικής συνελεύσεως εις την Άργεντινήν δημιούργησαν μίαν έκρυθμον κοινωνικήν κατάστασιν. Παρά τας προσπάθειας της κυβερνώσης στρατιωτικής χούντας, το περονικόν κίνημα παραμένει ισχυρότατον και η συνεπεία των έκλογών, χαλάσεως των μέτρων τάξεως ευνόει τας έκδηλώσεις και κινήσεις του. Η κυβερνήσις άποδίδει την όλην κίνησιν εις τον εξόριστον τέως προέδρον Χουάν Περόν, εύρισκόμενον εις Βενεζουέλαν, από την οποίαν έξήτησε την άπέλασιν του. Η άρνησις της Βενεζουέλας να συμμορφωθί προς την αξίασιν της Άργεντινης, έπέφερε την διακοπήν των σχέσεων μεταξύ των δύο κρατών. Ταυτοχρόνως, η άργεντινή κυβέρνησις απέφασε να προσφύγη εις τον Όργανισμόν των Άμερικανικών Κρατών ζητούσα την επέμβασιν του.

ΒΟΝΝΗ

Τό προτιμώμενον ποτόν των Γερμανών κατά το 1956 ήπηρες το γάλα. Ούτω, κατά τας στατιστικάς του ύπουργείου Γεωργίας, η κατανάλωσις γαλακτος κατά κάτοικον ήνήλθεν εις 118 λίτρας. Άκολουθούν ο ζύθος με 73 λίτρας, τα μεταλλικά ύδατα με 18 λίτρας, ο όινος με 9 λίτρας και οι όποι φρούτων με 5 λίτρας κατ' άτομον.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

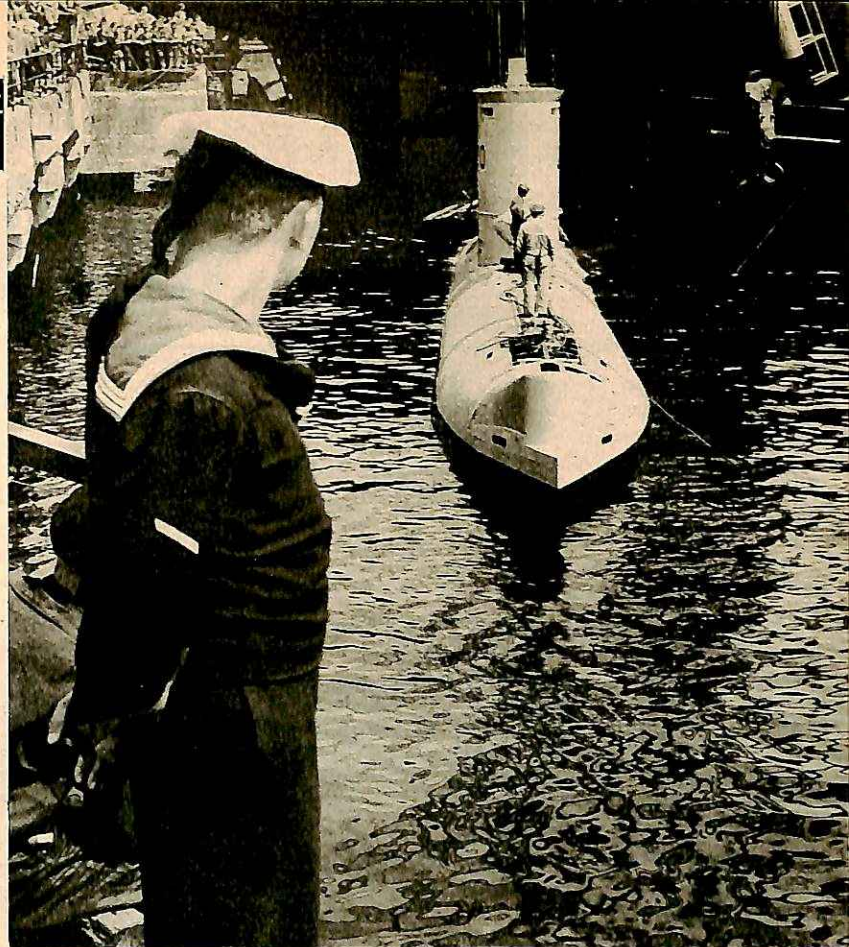
Επί 20 έκατομμυρίων Άμερικανών έμβολιασθέντων διὰ του έμβολίου Σώλκ, έσημειώθη δυσμενής αντίδρασις επί τεσσαράκοντα δύο περιπτώσεων, έκ των οποίων μόνο δύο θανατηφόροι.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Κατασκευάζεται ένα γκαράζ αξίας ένός έκατομμυρίου δολαρίων και χωρητικότητας 225 όχημάτων, το όποιον θα άμοιόζη άπόλύτως με κλουβί πουλών. Άντί τοίχων προβλέπεται ότι τούτο θα έχη χαλύβδινα σύμματα.

ΛΕΝΙΝΓΚΡΑΝΤ

Συμφώνως προς την νέαν όργανωσιν, ο τομέυς της περιοχής του Λένινγκραδ θα περιλάβη 600 έπιχειρήσεις με ένα έκατομμύριον εργατών, με παραγωγήν αξίας 50 δισεκ. ρουβλίων. Η έπιστημονική συμβολή εις τον τομέα αυτόν άντιπροσωπεύεται από 175 ίδρύματα έρευνών με προσωπικόν το όποιον υπερβαίνει τας 100 χιλιάδας.

ΕΝΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟ του άλλοτε γερμανικού ναυτικού, πού είχε βυθισθί κατά τον πόλεμο και άνειλκύσθη το 1956, έπισκευάσθη τώρα στα ναπηγεία του Κιελου καί, πρὸ ήμερών, παρεδόθη στις γερμανικές ένοπλες δυνάμεις. Είναι το πρώτο ύποβρύχιο του νέου γερμανικού ναυτικού. (Keystone)

Η ΚΥΡΙΑ Αικατερίνη Φούρζεβα σύζυγος του Ρώσου πρεσβευτού στο Βελιγράδι, Νικολάι Φούρζεβα, με την άνάδειξή της σαν μέλους του Πρεζίντιουμ, έπειτα από τις πρόσφατες μεταβολές στην άνωτάτη σοβιετική ήγεσία θεωρείται σήμερα η ισχυρότερη γυναίκα της ΕΣΣΔ. Παρά τη διακηρυσσόμενη ισότητα τώ δύο φύλων, η κ. Φούρζεβα είναι η πρώτη γυναίκα πού καταλαμβάνει τόσο ύψηλό αξίωμα στη σοβιετική ιεραρχία, καί η μόνι ανάμεσα στους δεκατέσσερις συναδέλφους της του Πρεζίντιουμ. (Keystone)

ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΜΑ-Ι-ΟΥ 1958 θα είναι τελείως έτοιμα τα μεγάλα ναπηγεία του Σκαρμαγκά, στα όποια θα μπορουν να κατασκευάζωνται πλοία χωρητικότητας 35.000 τόνων. Νυχθημερόν οι μηχανικοί έκσκαφείς παρασκευάζουν το έδαφος για την κατασκευή της ναπηγικής κλίνης.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΞΗ ΧΡΟΝΙΑ... Η ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

Ή ωραιότερη κόρη τής "Ινγκριντ Μπέργκμαν" συμφιλιώνεται με τη διάσημη μητέρα της, που βρίσκεται τώρα, παρ' όλους τούς δριάμβους και τις έπιτυχίες της, σε απόγνωση

ΕΔΩ ΚΑΙ ΕΞΗ ΧΡΟΝΙΑ, ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν" εγκατέλειψε ένα ξανθό, στρογγυλοπόσωπο κοριτσάκι, με σο-
δαρό, θλιμμένο βλέμμα, γεμάτο έπιτίμηση για τη μητέρα του. Σήμερα ξαναβρήκε μιιά κομψή δεσποινιδούλα.

Μέσα σε μιιά εβδομάδα, ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν" έτρεξε στο Λονδίνο για τόν άντρα της και στη Ρώμη για την κόρη της. Στο Λονδίνο συναντήθηκε με την αδελφή του Νεχρού, που είναι «έπιτροπος των 'Ινδιών» στην αγγλική πρωτεύουσα, και πού προσ-
πάθησε να την καθησυχάσει. Ή Ινδική κυβέρνηση, και ιδιαίτερα ο πρωθυπουργός Νεχρού, παρ' όλα τα πρώτα αυστηρά τους σχόλια, δεν έδωσαν συνέχεια στην υπόθε-
ση Ροσσελίνι, δηλαδή, στο σκάνδαλο των σχέσεων του 'Ιταλού σκηνοθέτου και συζύγου τής Μπέργκμαν με την 'Ινδή ήθοποιό Σονάλι... Στη Ρώμη, μιιά απ' τις δίδυμες κόρες τής Μπέρ-

γκμαν, ή 'Ισαβέλλα, έπαθε ξαφνικά σκωληκοειδίτιδα. Ή μητέρα της έφθασε στην κλινική γεμάτη αγωνία, και μετά την εγχείρηση, πού έγινε με άπολυτη έπιτυχία, γύρισε στο Παρίσι, όπου παίζει πάντα το «Τσάι και συμπάθεια», του Ρ. Άντερσον.

Έκει όμως την περίμενε μιιά καινούργια συγκίνηση: Ή συνάντηση με την κόρη της απ' τόν πρώτο της γάμο, Τζέην-Άνν (άλλοτε Πία) Λίνστρομ, πού είναι πιά 19 ετών κι αποφάσισε να συμφιλιωθεί με την μητέρα της. Ή Τζέην-Άνν δεν τής είχε συγχωρήσει τόν γεγονός ότι εγκατέλειψε τόν πατέρα της, τόν Σουηδό γιατρό δρα Λίνστρομ

(εγκατεστημένο τώρα στην Αμερική), για ν' ακολουθήσει τόν έραστή της Ροσσελίνι, απ' τόν όποιο περίμενε κιόλας τόν πρώτο παιδί τους, τόν Ρομπερτίνο.

Τώρα ή Μπέργκμαν και τὰ παιδιά της αποφάσισαν να περάσουν τόν Αύγουστο στη Σάντα Μαρινέλλα. Αλλά, άραγε, θα βρίσκεται μαζί τους ό Ροσσελίνι; Ή "Ινγκριντ φοβάται μήπως τόν ταξίδι του στις 'Ινδίες αποδειχθεί ταξίδι χωρίς έπιστροφή. Συλλογίζεται με πικρία τή μοίρα της ως γυναίκας, πού τήν έκανε νά παντρευτεί στην άρχή ξαναν άντρα πού δεν αγαπούσε-
άλλά πού τής ήταν πιστός, κ' έπειτα έναν άντρα πού αγάπησε

με πάθος, αλλά πού ή πίστη του ράγισε στόν πρώτο μεγάλο τούς χωρισμό. Όλες οι ίκανοποιήσεις πού γνώρισε απ' τή ζωή της ως ήθοποιό δεν μπορούν νά τήν παρηγορήσουν για τήν άποτυχία της ως γυναίκας. Κ' ίσως νά σκέπτεται πώς δεν είχαν και τόσο άδικο εκείνοι πού, έδω και πεντέξη χρόνια, τήν προειδοποιούσαν για τήν αστάθεια τού άντρός της και για τούς κινδύνους πού αντιπροσώπευε αυτή ή αστάθεια για τήν καινούργια οικογενειακή της ζωή.

Ακριβώς αυτή τή στιγμή, ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν" γνωρίζει έναν απ' τούς μεγαλύτερους καλλιτεχνικούς της θριάμβους. Ή Σουηδή ήθοποιός, χρησιμοποιώντας όλη της τή θέληση κι όλο της τόν ταλέντο, κατώρθωσε νά ξαναγράψει τ' όνομά της στην πρώτη σειρά των διεθνών θεντετών, τόσο στή σκηνή όσο και στην όθόνη.

Έδω και αρκετούς μήνες, τόν παλιμό της στό «Τσάι και συμπάθεια» προκαλεί ύμνους επί ύμνων, και τής έπιτρέπει νά πραγματοποιη, κάθε θράδυ, ένα κατόρθωμα πού δεν έπιχείρησαν ποτέ ούτε καν ή Γκρέτα Γκάρμπο, ή Μπέττυ Νταϊνς και ή Βίβιαν Λή: Νά παίξει στο Παρίσι, στή γαλλική γλώσσα, ένα έργο τού όποιου έχει αναλάβει τόν πιό δύσκολο και τόν πιό μεγάλο ρόλο.

Απ' τήν άλλη μεριά, έντεκα χρόνια άφοι έλαθε τόν «Όσκαρ» για τήν καλύτερη γυναικεία ήθοποιό, ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν είχε τή μεγάλη ίκανοποίηση, στις αρχές αυτού τού χρόνου, νά πάη στή Νέα Υόρκη για νά πάρη ένα καινούργιο «Όσκαρ», χάρη στο παλιμό της στην «Αναστασία», τή γνωστή ταινία τού Άνατόλ Λίτβακ. Κατά τή διάρκεια τού ταξιδιού αυτού, ή Μπέργκμαν μπόρεσε νά διαπιστώσει πώς είχε ξανακτακτηθεί, χάρη στο ταλέντο της και μόνο, τις καρδιές των 140.000.000 Αμερικανών θεατών, πού στό 1949 τήν είχαν ταπεινώσει κι άπαρηνηθή έξ αιτίας τού Ροσσελίνι —αυτού τού Λατίνου καρδιοκατακτητή, πού είχε άπαγάγει ξαφνικά τήν πιό σπουδαία Σουηδέζα ήθοποιό των Ήν. Πολιτειών τής Αμερικής...

Αν και γνώρισε με τόν Ροσσελίνι στιγμές άλησμόνητης ευτυχίας κι άπέκτησε μαζί του τρία θαυμάσια παιδιά, ή "Ινγκριντ άρχισε νά ξεπέφτει, από τότε, στόν καλλιτεχνικό τομέα. Τό ίδιο έπαθε κι ό Ροσσελίνι. Όλες οι ταινίες στις όποιες συνεργάστηκαν («Στρόμπολι», «Ευρώπη 51», «Ταξίδι στην 'Ιταλία», «Ή 'Ιωάννα στην πυρά», κλπ.) ήταν άποτυχίες. Τί είχε γίνει ό δημιουργός τής «Πάιζα», τί είχε γίνει ή πρωταγωνίστρια τού «Γιά ποιόν χτυπούν οι καμπάνες»;

Ή Μπέργκμαν δεν άργησε νά καταλάβει τόν κίνδυνο, κι αποφάσισε νά χωρίσει τήν έπαγγελματική της δραστηριότητα από κείνην τού άνδρός της. Έφυγε απ' τόν θαυμάσιο διαμέρισμά της τής Ρώμης κι από τήν έπαυλη τής Σάντα Μαρινέλλα, όπου είχε περάσει στιγμές μεγάλης οικογενειακής ευτυχίας με τὰ παιδιά της, και ύπομονητικά, ταπεινά, μεθοδικά, ξανακατάκτησε τή δόξα.

Ή "Ινγκριντ νόμιζε πώς αυτή ή έπιτυχία της θα στερώνε τή συζυγική ζωή της με τόν Ροσσελίνι. Αλίμονο, όμως! Ή μοίρα είναι γεμάτη έπαναλήψεις... Είναι γνωστά τὰ γεγονότα πού έπακολούθησαν —τό ταξίδι τού Ροσσελίνι στη Βομβάη, για νά γυρίσει ένα «ντοκιμανταίρ», τό ειδύλλιό του με τήν ώραία Σονάλι Ντάς Γκούπτα, παντρεμένη μ' έναν 'Ινδό παραγωγό ταινιών, τό σκάνδαλο πού έέσπασε και τήν άπειλή άπελάσεως πού διατύπωσε ή Ινδική κυβέρνηση έναντίον τού θερμάιμου 'Ιταλού...

Πάντως, παρ' όλα αυτά, ακόμα και μπροστά στους στενούς της φίλους, ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν δεν αφήνει νά φανή τίποτα από τήν απόγνωση της. Στη γιορτή των άστέρων, πού έγινε στο Φεστιβάλ των Καννών, έδειξε μάλιστα κ' ένα προσποιητό κέφι. Λένε πώς ό Ροσσελίνι, άποκαρδιωμένος κάτω απ' τόν θόρυβο πού δημιουργήθηκε γύρω απ' τήν Ινδική του περιπέτεια, αποφάσισε νά γυρίσει γρήγορα στή Ρώμη. Λένε επίσης πώς ή "Ινγκριντ δεν θα χωρίσει... Ίσως, πραγματικά, νά συγχωρήσει... Αλλά, παρ' όλη τήν έπιείκειά της, δύσκολα θα λησμονήσει τό Ινδικό έπεισόδιο... ■ ■ ■

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ σαν συνομήλικες φίλες μοιάζουν ή μάνα και ή κόρη, καθώς τριγυρίζουν στους παρισινούς δρόμους. Τώρα πού μεγάλωσε ή "Αν υπάρχει πιθανότητα νά «καταλάβει» και νά συγχωρήσει τή μητέρα της.

ΚΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΡΟΥΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

**Στην γκρίζα κοιλάδα τής Πτολεμαΐδος εγκαινιάζεται
ή κατασκευή ενός γιγαντιαίου έργου που δά δώση
στην οίκονομία του τόπου άπεριόριστε δυνατότητες**

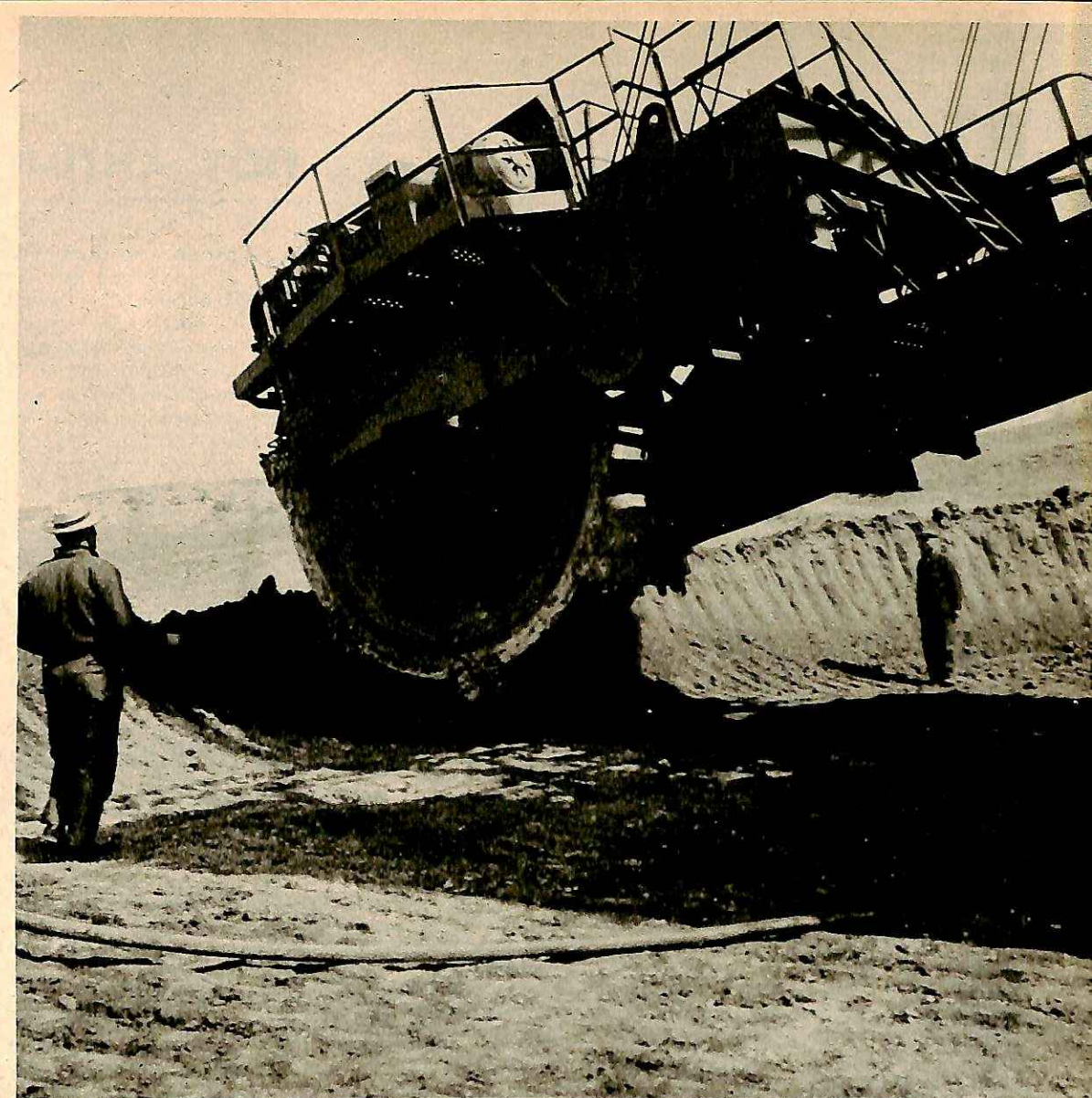
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Βιομηχανίας κ. Παπαληγούρας και ο κ. Μποδοσάκης 'Αθανασιάδης, σε μία περυσινή επίθεώρησή τους, στην Πτολεμαΐδα.

Ένα τοπίο θλιβερό που μονάχα την άνοιξη καθώς χορταριάζει άποκτά κάποιο χρώμα ζωής. Τό χειμώνα πλημμυρισμένο στα νερά και τό καλοκαίρι κατάξερο, χωρίς θλάσση, χωρίς ζωή. Τά τεράστια άποθέματα λιγνίτου που άρχίζουν από την επιφάνεια και φθάνουν σε μεγάλο βάθος, χρωματίζουν, θάλεγε κανείς, τό τοπίο και κάνουν μουντή ακόμα και την άτμόσφαιρα τής κοιλάδος τής Πτολεμαΐδος. Η κοιλάδα αυτή θρίσκεται σε ομμαντικό ύψος —600 περίπου μέτρα από την επιφάνεια τής θαλάσσης— και άποτελεί τμήμα του ύψιπέδου τής Κοζάνης. Γύρω κλείνουν τόν όρίζοντα οι όρεινοι όγκοι τών βουνών τής Δυτικής Μακεδονίας: Άπό τό βορρά τό Καϊμάκ Τσαλάν, άπό τό νοτιά τό Πιέρια και τό Χάσια, άνατολικά τό Βέρμιο και δυτικά τό Σινιάτικο. Στη μέση ή Πτολεμαΐς, τά Καλάρια όπως λεγόταν παλαιότερα τό χωριό που ή δύναμη του ανθρώπου τό προορίζει για ένα από τά μεγαλύτερα διομηχανικά κέντρα τής χώρας μας και τών Βαλκανίων ακόμα

Όπως λένε οι γεωλόγοι και οι μηχανικοί, ή κοιλάδα τής Πτολεμαΐδος ήταν άλλοτε —έδω και πολλές χιλιάδες χρόνια— μία τεράστια λίμνη με όργιαστική θλάσση. Οι προσχώσεις και άλλες γεωλογικές με-

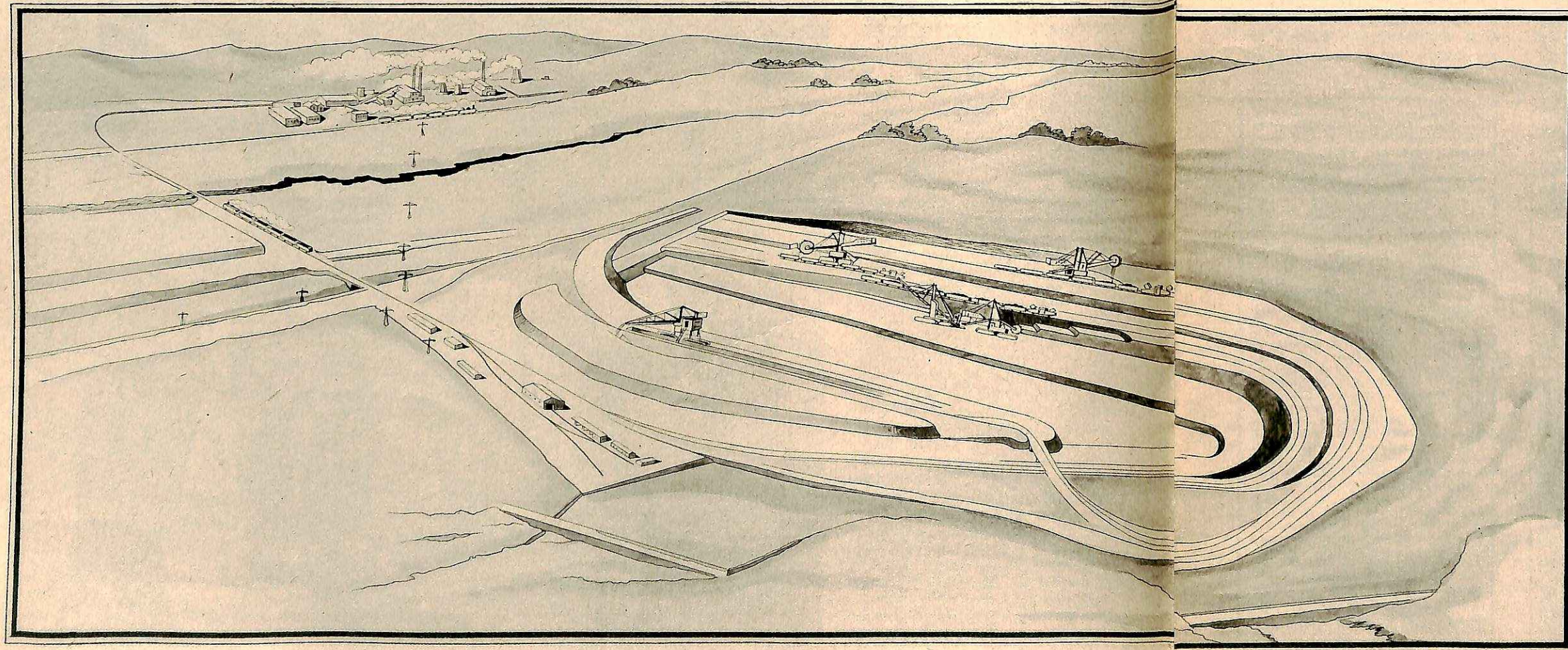
ταβολές έστένωσαν τη λίμνη και έθαψαν τη θλάσση της, που σήμερα τη χρησιμοποιούμε έμείς υπό μορφή: λιγνίτου, ενός εύτελου, αλλά και πολυτίμου καυσίμου. Εύτελου γιατί ή ποιότης του λιγνίτου τής

Πτολεμαΐδος, έν συγκρίσει προς τόν γαιάν-θρακα ή ακόμα και άλλους λιγνίτες, είναι πολύ χαμηλή. Πολυτίμου, γιατί υπάρχει σε τεράστιες ποσότητες και σε έλάχιστο βάθος, ώστε ή χρησιμοποίησή του να μην άπαιτη ούτε γαλαρίες, ούτε πηγάδια, ούτε έγκαταστάσεις. Πράγματι, ό λιγνίτης εις την Πτολεμαΐδα υπάρχει στην επιφάνεια ή, τό πολύ, σε βάθος 15-20 μέτρων. Έτσι ή «άπόληψή» του γίνεται «δι' άποκαλύψεως». Δηλαδή, τραθούν τά χώματα και ό λιγνίτης είναι στη διάθεση του ανθρώπου. Πόσος λιγνίτης θρίσκεται στην Πτολεμαΐδα; Έπί χρόνια πολλά ήταν γνωστό ότι υπήρχε εκεί λιγνίτης. Καί διάφορες μικροεπιχειρήσεις προσπάθησαν, κατά καιρούς, να τόν έκμεταλλευθούν. Έτσι, ό έπισκέπτης τής περιοχής έβλεπε, μέχρι προς ενός έτους, τρύπες —πρόχειρες γαλαρίες— στη θάση διαφόρων

Ο ΚΑΔΟΦΟΡΟΣ τροχός του έσκαφέως, έξορύσσει τό λιγνίτη σχεδόν άπό την επιφάνεια του έδάφους. Οι Έλληνες εργάτες έμαθαν πολύ γρήγορα τη χρήση τών πολύπλοκων αυτών μηχανημάτων.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΙΟΥ ΕΞΟΡΥΞΗΣ ΤΟΥ ΛΙΓΝΙΤΗ, ΟΤΑΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΩΡΙΑΙΑ ΑΠΟΔΟΣΗ 2250 κ.μ.

λόφων (και ή κοιλάδα είναι γεμάτη από τέτοιους χωματόλοφους, που θυμίζουν τις καμπύρες καμήλας), όπου τραβούσαν λιγνίτη σε μικρές ποσότητες για να τόν πουλήσουν στους κατοίκους τής Κοζάνης και τών γύρω χωριών.

Μακρά είναι ή ιστορία τών προσπαθειών να έξασκρίβωθι ό όγκος τών κοιτασμάτων λιγνίτου εις την Πτολεμαΐδα και θλιβερές οι περιπέτειες για την άξιοποίησή τών. Έως δτου ό δαιμόνιος Έλληνας, ό Μποδοσάκης 'Αθανασιάδης, άποφάσισε να άσχοληθι με τό μαύρο αυτό χρυσάφι. Έκάλεσε Γερμανούς ειδικούς, έδαπάνησε σοβαρώτατα ποσά, έπεστράτευσε και Έλληνες έπιστήμονες που ή πράξη τους άπέδειξε άρίστους και έτσι διεπιστώθη ότι στα 110 τετραγωνικά χιλιόμετρα, όπου έχει διαπιστωθι ή ύπαρξη λιγνίτου, τά κοιτάσματα φθάνουν τά 200 εκατομμύρια κυβικά —αυτά μετρημένα έπιστημονικώς— και άλλα περίπου 400 εκατομμύρια που δεν έχουν έξασκρίβωθι πλήρως. Ίδου γιατί ή θλιβερή αυτή και ξερή κοιλάδα ώνομάσθηκε —και είναι— τό Ρούρ τής Ελλάδος. Με τά κολοσσιαία αυτά άπέματα μπορούμε να καλύψουμε τις άνάγκες μας για ένα χρόνο, αν ή χρησιμοποίηση του λιγνίτου διατηρηθι εις τά έπιπεδα που προβλέπει ή σημερινή σύμβαση

**ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΤΑ ΕΡΓΑ Μ' ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΙΣΤΗ**

τοτε έχουμε λιγνίτη που ασφαλώς θα μας περισσέψη, όταν λάβουμε υπ' όψη μας τάς νέας κατευθύνσεις τής ανθρώπινης προσπά-
μειας για την έξασφάλιση κινητηρίου δύναμης, δια τής χρησιμοποίησής τής ατομικής ένεργείας.
Η άξιοποίηση του λιγνίτου τής Πτολεμαΐδος έπέραςε διάφορα στάδια, όπως κάθε μεγάλη προσπάθεια. Γιατί, πραγματικά, ενώ ό λιγνίτης είναι στην επιφάνεια, ή όργανωση τής έκμεταλλεύσεώς του προϋποθέτει την έπιτυχή άντιμετώπιση σειράς προβλημάτων. Καί έπειδή δεν είχαν υπ' όψη τους την άπλή, αλλά και μεγάλη αυτή άλήθεια όσοι προηγήθηκαν του κ. Μποδοσάκη, άπέτυχαν, ώσπου «ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου». Οι μελέτες έγιναν, οι ύπολογισμοί καταστράθηκαν και έβγηκε τό συμπέρασμα: Για να είναι οίκονομικώς δυνατή ή έκμετάλλευση

του Δημοσίου με τόν κ. Μποδοσάκη, δηλαδή, στα δυό εκατομμύρια τόννους ετησίως. Έπειδή όμως είναι θέσιο ότι συντομώτα ή έξορύξη θα φθάσι τά πέντε εκατομμύρια τόννους ετησίως, ή Πτολεμαΐς καλύπτει τις άνάγκες μας για σαράντα χρόνια. Άν, τώρα, λογαριάσουμε και τά άποθέματα που έχουν ύπολογισθι, αλλά δεν έχουν ακόμα έπιστημονικώς μετρηθι και που είναι περίπου άλλα τετρακόσια εκατομμύρια τόννοι,

τότε έχουμε λιγνίτη που ασφαλώς θα μας περισσέψη, όταν λάβουμε υπ' όψη μας τάς νέας κατευθύνσεις τής ανθρώπινης προσπά-

μειας για την έξασφάλιση κινητηρίου δύναμης, δια τής χρησιμοποίησής τής ατομικής ένεργείας.
Η άξιοποίηση του λιγνίτου τής Πτολεμαΐδος έπέραςε διάφορα στάδια, όπως κάθε μεγάλη προσπάθεια. Γιατί, πραγματικά, ενώ ό λιγνίτης είναι στην επιφάνεια, ή όργανωση τής έκμεταλλεύσεώς του προϋποθέτει την έπιτυχή άντιμετώπιση σειράς προβλημάτων. Καί έπειδή δεν είχαν υπ' όψη τους την άπλή, αλλά και μεγάλη αυτή άλήθεια όσοι προηγήθηκαν του κ. Μποδοσάκη, άπέτυχαν, ώσπου «ήλθε τό πλήρωμα του χρόνου». Οι μελέτες έγιναν, οι ύπολογισμοί καταστράθηκαν και έβγηκε τό συμπέρασμα: Για να είναι οίκονομικώς δυνατή ή έκμετάλλευση

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ. ΓΙΑΤΙ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ

των λιγνιτών Πτολεμαΐδος, πρέπει να εξασφαλισθή κατανάληση τουλάχιστον βυθό εκατομμυρίων τόννων ετησίως. Διαφορετικά το κόστος είναι τόσο υψηλό, ώστε να είναι συμφερότερη η χρησιμοποίηση πετρελαίου ή γαιάνθρακος από το εξωτερικό. Και για να γίνουν τα έργα και οι εγκαταστάσεις εξορύξεως απαιτούνται 22 εκατομμύρια δολάρια. Το πρόβλημα λοιπόν ήταν να βρούμε πελάτες για δυο εκατομμύρια τόννους ετησίως και 22 εκατομμύρια δολάρια για την εκτέλεση του έργου. Από τη στιγμή, όμως, που «φορέας» του έργου ήταν ο κ. Μποδοσάκης, η εξασφάλιση των προϋποθέσεων αυτών ήταν σχεδόν βεβαία. Μακρότατες και πολύπλευρες συζητήσεις και διαπραγματεύσεις έγιναν, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν τόμους ολόκληρους. 'Αλλά δλ' αυτά άνηκουν στην προϊστορία του έργου, που δεν είναι καθόλου υπερβολή αν το ονομάσει κανείς το βασικό έργο της 'Ελλάδος. Την αλήθεια αυτή κατένοησαν πρώτοι οι 'Αμερικανοί και διέθεσαν από τη βοήθεια προς τη χώρα μας 14 εκατομμύρια δολάρια. Με βάση τα 14 αυτά εκατομμύρια, ο κ. Μποδοσάκης συνεβλήθη με τον οίκο Κρούπ, του οποίου ο αρχηγός και γενικός διευθυντής των επιχειρήσεων κ. 'Αλφρεντ Κρούπ συνδέεται με στενή προσωπική φιλία και εκτίμησιν τον κ. Μποδοσάκη. 'Εχομε λοιπόν: 14 αμερικανική βοήθεια και 8 ο Μποδοσάκης, από τα οποία τα μισά —τά 4— του παρε-

χώρησεν υπό μορφήν πιστώσεων ο 'Αλφρεντ Κρούπ. 'Ετσι ευρέθηκαν τα λεπτά. 'Ιδού πώς εξασφαλίσθη και το ελάχιστο όριο της καταναλώσεως: 900.000 τόννοι ή ΔΕΗ —ή Δημοσία 'Επιχειρήσεις 'Ηλεκτρισμού— για την κίνηση ενός εργοστασίου 70.000 κιλοβάτ, το οποίο κτίζει εκεί επί τόπου, 400.000 τόννοι για την παραγωγή μπρικετών, που θα διατίθενται στους ΣΕΚ για την κίνησή τους και στο εμπόριο για οικιακή χρήση, 200.000 τόννοι για τη λειτουργία του εργοστασίου που θα κατασκευάζη τις μπρικέτες και ενός ηλεκτρικού εργοστασίου 10.000 κιλοβάτ, για τις ανάγκες της επιχείρησης εξορύξεως και μπρικετοποίησης, και 350.000 τόννοι για την παραγωγή ήμικώκ για τη λειτουργία του εργοστασίου νικελιούχου σιδήρου στη Λάρυμνα, μίας άλλης λαμπρής επιχείρησης επίσης του κ. Μποδοσάκη. 'Ετσι εξασφαλίσθησαν και οι πελάτες για το «μίνιμουμ» της καταναλώσεως και το έργο μπήκε μπροστά.

Μπήκε μπροστά είναι μία κουθέντα. Γιατί τα προβλήματα που αντιμετώπισε και εξακολουθεί ν' αντιμετώπιζη ο ανάδοχος είναι τεράστια. Εύτυχως, όμως, η αδάμαστη θεληματικότητα του και η ικανότης επιλογής συνεργατών, καθώς και η πρόθυμη συμπαρά-

σταση του οίκου Κρούπ, έδημιούργησαν τις δυνατότητες υπερπήδησεως των εμποδίων και επιλύσεως των τεχνικών και οικονομικών προβλημάτων. Μόλις εξασφαλίσθησαν οι δυο βασικές προϋποθέσεις, το «μίνιμουμ» της καταναλώσεως και τ' απαιτούμενα κεφάλαια, ιδρύθηκε η «'Ανώτατος 'Ελληνική Μεταλλευτική και Βιομηχανική 'Εταιρία Λιγνιτωρυχείων Πτολεμαΐδος». Γενικός διευθυντής της νέας εταιρίας που έπαμίσθησε το μεγαλύτερο, ως την ώρα, έργο στον τόπο μας, έχει αναλάβει ο κ. Κώστας Γεωργαντάς, από τους καλύτερους μηχανικούς που έχει η χώ-

Η ΕΞΟΡΥΞΗ ΤΟΥ ΛΙΓΝΙΤΟΥ ΘΑ ΦΘΑΣΗ ΣΥΝΤΟΜΩΤΑ ΤΑ 5 ΕΚΑΤΟΜ. ΤΟΝΝΟΥΣ

ρα μας και ασφαλώς ο καλύτερος μελετητής της Πτολεμαΐδος, αφού ασχολείται μ' αυτήν από την εποχή της κατοχής ακόμα. 'Ενα επίτελειο νέων μηχανικών και άλλων επιστημόνων, γεμάτων από πάθος για το έργο αυτό, έπλασιώσαν τον κ. Γεωργαντά. Και ένας αριθμός εμπειρών Γερμανών τεχνικών, από τας επιχειρήσεις Κρούπ, που ήλθαν διαδοχικά και μετέδωσαν την πείραν των στους δικούς μας, έδημιούργησαν το ανθρώπινο υλικό. Και το έργο ξεκίνησε...

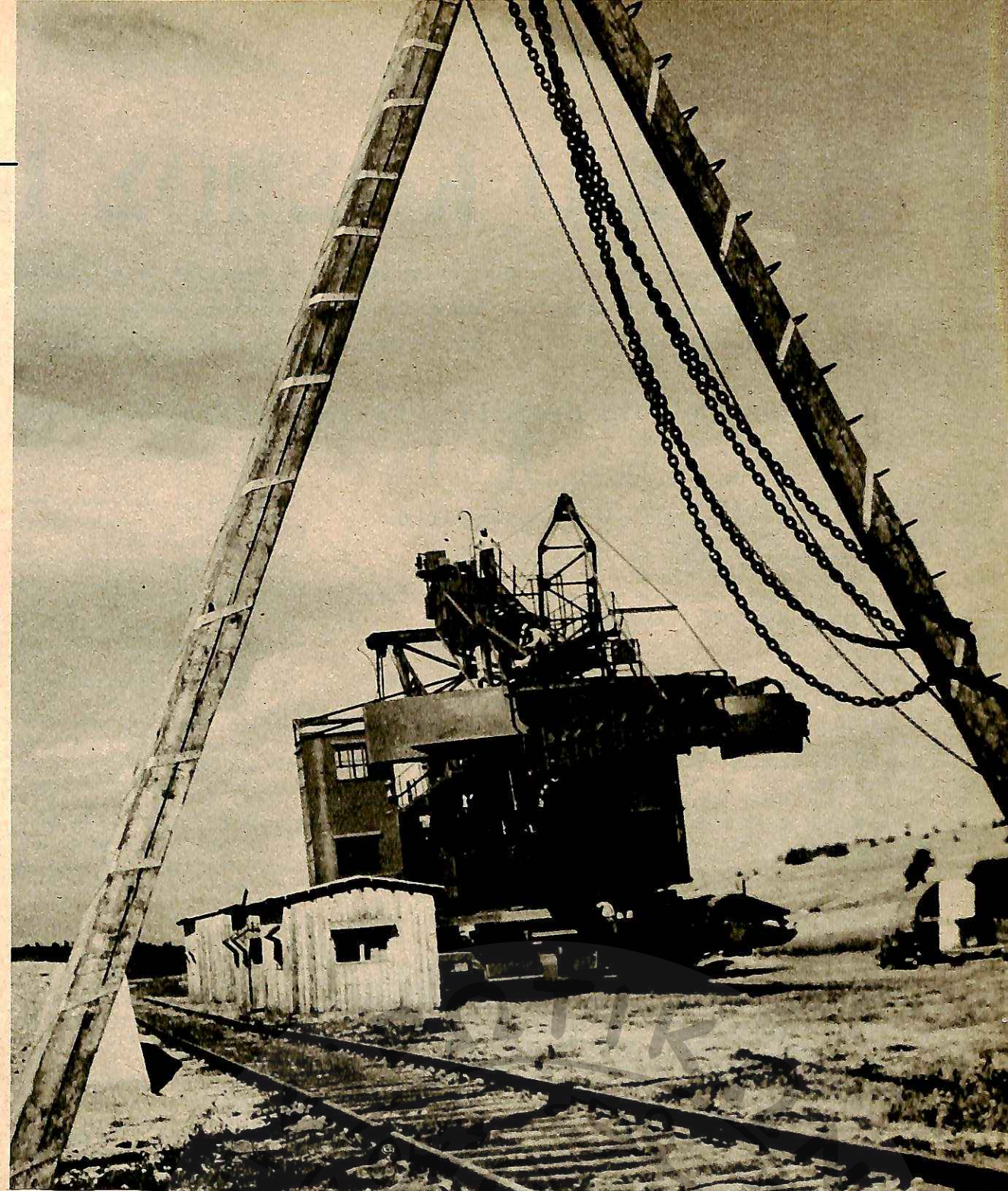
Ενα από τα μεγαλύτερα τεχνικά θέματα που αντιμετώπιζουν οι δημιουργοί της Πτολεμαΐδος είναι η θεμελίωση των κτιριακών εγκαταστάσεων. Γιατί σε πολλά σημεία υπάρχει «μάργα», που έχει μία τρομερή πλαστικότητα και όταν δουλευτή γίνεται σχεδόν σαν γιάσουρτι. Πού θα θεμελιωθούν, λοιπόν, κτίρια 40 μέτρων ύψους, με μηχανήματα και αποθήκες που πολλαπλασιάζουν το βάρος των; 'Υστερ' από πολλές μελέτες κατέληξαν σε δυο τρόπους: 'Ο ένας είναι η «πασσαλόπηξ» και η «κοιτόστρωση». Δηλαδή, κατασκευάζουν τεράστιους πασσάλους από μπeton άρμε —το μήκος τους φθάνει τα 15 μέτρα και το πάχος τους 30 πόντους— που τους καρφώνουν κατόπιν στη γη, με τη βοήθεια τεραστίων «ατμοσφρών», και εκεί επάνω θεμελιώνουν το κτίριο. 'Ο άλλος τρόπος είναι τα «πέδιλα» και η «κοιτόστρωση». Δηλαδή, ρίχνουν πλάκες μπeton και εκεί επάνω αρχίζουν να κτίζουν. Το έδαφος, σαθρό καθώς είναι από τη «μάργα», υποχωρεί έως ότου «σφίξη» και έτσι στέκεται το οικοδόμημα. 'Ο πρώτος τρόπος έχει λιγότερο δύσκολα τεχνικά προβλήματα, στοιχίζει όμως πολύ. 'Ο δεύτερος έχει μεγαλύτερα τεχνικά προβλήματα, αλλά το κόστος του είναι πολύ μικρότερο. Και οι 'Ελληνες τεχνικοί έπρωτίζονταν το δεύτερο τρόπο, πλην μίας περιπτώσεως, όπου για την κατασκευή μίας γεφύρας χρησιμοποιήσαν πασσάλους. 'Ακόμα σε μία περίπτωση, στο κτίριο του έργου-

στασίου παραγωγής ατμού, για τη θεμελίωση χρησιμοποιήθη η κοιτόστρωση. Δηλαδή, έρριξαν μία τεράστια πλάκα μπeton πάχους 1,70 μέτρα και επάνω εκεί, σαν σε πιάτο... χτίζουν το εργοστάσιο!

ναί το που θα στηριχθούν οι σιδηροδρομικές γραμμές που θα έξυπνρετούν το έργο. Και οι γραμμές αυτές θα είναι μήκους 17 ολόκληρων χιλιομέτρων! Σε μία περίπτωση αυτού του τόσο δύσκολου προβλήματος οι τεχνικοί μας χρησιμοποιήσαν άλλη μέθοδο: Κατασκευάζουν ένα τεράστιο ανάχωμα μισή φορά με γαλύτερο σε όγκο από το φράγμα του Μαραθώνος (βάση 120 μέτρα περίπου, έναντι 80 περίπου του Μαραθώνος), σε μήκος δε τεράστιο. Για τη μεταφορά των τεραστίων δγκων χώματος, που χρειάζονται γι' αυτή τη δουλειά, χρησιμοποιούνται τα τελευταία τεχνικά μέσα, τα οποία προμηθεύει ο οίκος Κρούπ.

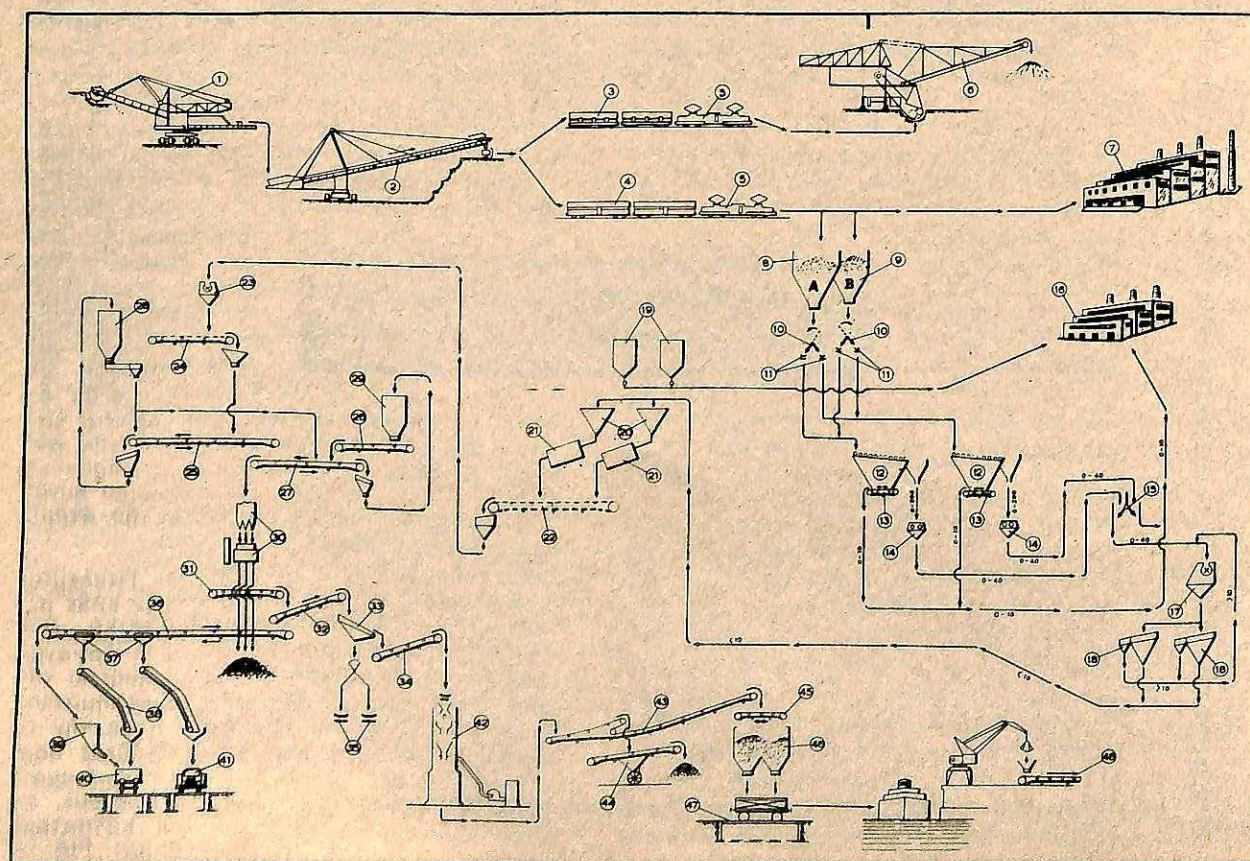
Αξίζει να λεχθούν εδώ μερικά για τους έκσκαφείς της Πτολεμαΐδος, που είναι και οι πρώτοι του είδους των στη χώρα μας. 'Ο ένας που έργ' ζται τώρα και ποιόν έκληρονόμησε ο κ. Μποδοσάκης από τον προηγούμενο ανάδοχο έχει βάρος 270 τόννους, κινείται επάνω σε τρεις έρπύστριες και σκάθει και μεταφέρει 250 τόννους χώμα την ώρα. Και αυτός είναι ο... μικρός. Γιατί παρηγγέθησαν και έρχονται ήδη δυο άλλοι θάρους 850 τόννων ο καθείς και με τετραπλάσια απόδοση!

Κατά τους υπολογισμούς των τεχνικών της εταιρίας, για την κατασκευή του έργου αυτού, με τα μέσα που υπήρχαν όταν έγινε η διώρυγη της Κορίνθου, θα έχρηζοντο 21.000 πρόσωπα, δηλαδή, τρεις μεραρχίες. Με τα σημερινά μέσα απασχολούνται: 800 με 900 εργάτες και τεχνικοί, έπειτα δε για την εξόρυξη, τη μεταφορά και την μπρικετοποίηση θα χρειάζονται μόνο 400 από τους οποίους πολλοί λίγοι οι εξειδικευμένοι. Και έπειδη ο λόγος περί ειδικευμένων εργατών, πρέπει να σημειωθή το φαινόμενο των 'Ελλήνων που έσημειώθη τόσο στην Πτολεμαΐδα, όσο και στο διυλιστήριο, όπου μέσα σε λίγες μέρες είχαν πλήρως εξοικειωθή στο χειρισμό εργαλείων και μηχανημάτων που για πρώτη φορά εισήγοντο στη χώρα μας. Ειδικώς στην Πτολεμαΐδα, εργάτες έντελως άνειδίκευτοι κατάρθωσαν μέσα σε 15 μέρες να χειρίζονται τον κολοσσό έκσκαφέα, που είναι ολόκληρο εργοστάσιο. Τώρα τρεις από τους εργάτες αυτούς κινούν τον έκσκαφέα.

Ο «ΜΙΚΡΟΣ» ΕΚΣΚΑΦΕΥΣ μετά καθοφόρου τροχού. 'Εχει απόδοση 250 κ.μ. την ώρα. 'Ο κ. Μποδοσάκης τον κληρονόμησε από τον τέως ανάδοχο, αλλά παρήγγειλε κι άλλους 2 τεράστιους, με απόδοση 1.000 κ.μ. την ώρα.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ του λιγνίτη μέχρι το βιομηχανικό συγκρότημα της 'Εταιρίας χρειάστηκε να γίνουν ειδικές σιδηροδρομικές εγκαταστάσεις. 'Η γέφυρα της 'Εταιρίας περνάει πάνω από τις γραμμές των Σ. Ε. Κ.

'Από τους έκσκαφείς (1) ο λιγνίτης φορτώνεται δια του ταινιομήματος (2) στους συρμούς (3-5). 'Η μία σειρά συρμών οδηγεί στον αποθέτη (6) που αποθέτει σε συρμούς τα στείρα (χώματα κλπ.). 'Η άλλη τροφοδοτεί με λιγνίτη τον ατμοηλεκτρικό σταθμό της Δ.Ε.Η. (7) και τα σιλό (8-9) της 'Εταιρίας Πτολεμαΐδος. 'Από τα σιλό μ' ένα σύστημα τροφοδοτών (10) και μεταφορικών ταινιών (11) ο λιγνίτης κοσκινίζεται (12-13) και το μύν λεπτόκοκκο υλικό κατευθύνεται στον ατμοηλεκτρικό σταθμό της 'Εταιρίας (16), το δε πιο χονδρό θράζεται στον σφυρόμυλο (14) και μέσω ριάς διστομού χαλκής (15), μεταφέρεται έτε στον ατμοηλεκτρικό σταθμό της εταιρίας για καύση, είτε θράζεται εκ νέου στους σφυρόμυλους (17-18) και οδηγείται στους ξηραντήρες (19-20-21). 'Από τους ξηραντήρες μ' ένα δίσκωτο μεταφορέα (22) μεταφέρεται προς περαιτέρω θράυση (23) και έτι' ενός σωστήματος δίσκωτων μεταφορέων (24-25-26-27) και σιλό (28-29) στις τρίβμες πρέσσης (30) όπου και μπρικετοποιείται. Κατόπιν με καταλλήλους αλυσκές φύξως και μεταφορικές ταινίες (31), είτε αποθηκεύεται σε υπόστρα, είτε οδηγείται (36-37-38-39) στα δαγόνια των Σ. Ε.Κ. (40) για να καταναλωθή από τους σιδηροδρόμους, ή σε αυτόκινητα (41) για το εμπόριο. 'Ενα μέρος των μπρικετών μεταφέρεται (32-33-34-35) στην κάμινω Lurgi (42) για την παρασκευή ήμικώκ. 'Από τις εγκαταστάσεις Lurgi, με μεταφορικές ταινίες (43-44-45) και σιλό (46) οι μπρικέτες μεταφέρονται, τέλος, σιδηροδρομικώς (47) στη Θεσσαλονίκη, όπου προωθούνται στη Λάρυμνα.

Ὁ Γιόχαν Βόλφγκαγκ Γκαίτε

γεννήθηκε στην Φραγκφούρτη στις 28 Αυγούστου του 1749 και στην εποχή της ώριμης του έκανε τον Ναπολέοντα να πη: «Νά ένας άνθρωπος». Γιὰ εὖς ικανάτατον νομικόν, πού παρὰ τὴ λαϊκὴ του καταγωγὴ περιβλήθηκε τὸ ἄξιωμα του αὐτοκρατορικοῦ συμβούλου καὶ τῆς κῆρας ἐνὸς δημοτικῶ ἄρχοντα τῆς γενετέρας του, ἔζησε τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του ἀπὸ τῶν μεθυστῶν ἐπιβλήων τῶ αὐστηριοῦ καὶ λυχνρογνώμονα πατέρα. Ἀντίθετα, ἡ μητέρα του, φύση ρομαντικὴ καὶ γεμάτη συγκταβάση, δὲν ἔμεινε ἔξω ἀκόμη καὶ γιὰ τίς πρῶτες ἐρωτικὰς συγκινήσεις του γιὰ τὴς καὶ τὸν διευκόλυνε στὶς νυκτερινὰς του ἐξόδους. Ἐτοῦ ὁ Γκαίτε ἔζησε ὡς τὰ 16 του χρόνια ἀνάμεσα στὴν παιδαγωγικὴ ὀδίαλαβία του πατέρα του καὶ στὴν ἐγκάρδια εὐκαμψία τῆς μητέρας του. Τελειώνοντας τίς βασικὰς του σπουδὰς στὸ πατρικὸ σλίτι, ἔφυγε γιὰ τὴ Λειψία, ὅπου ἔμεινε ἀπὸ τὸ 1765 ὡς τὸ 1768 γιὰ τὰ σπουδὰς νομικά. Γρήγορα, ὅμως, διαπίστωσε ὅτι δὲν μπορούσε ν' ἀσχοληθῇ στὰ σοβαρὰ παρὰ μόνον μὲ τὴν ποίηση. Ἀργότερα στὸ Στρασβούργο, πού βρέθηκε γύρω στὸ 1770, γιὰ νὰ συμπληρῶσ τὶς σπουδὰς του, γνώρισε τὸν περιφημὸν Ἐρνστερ καὶ συνέλαβε τίς πρῶτες ιδέες του πρὸς τὸν «Φανυστ». Ὅλη ἡ σοφία του

μεγάλου Γερμανού βρίσκεται στους τέσσερις στίχους των «Ρωμαϊκών» «Ελεγείων» του: «Ὁ κληρὸς σου ὠρίσθηκε, ἀκολούθησε δὲ τι σοῦ δείχνει». Ἀρχίζω το ταξίδι σου» νὰ βαδίξεις πρῶτα, ὅχι νὰ ἀναπαύσαι. Φροντίζω καὶ λύπη δὲν μποροῦν τίποτα ν' ἀλλάξουν ἀπ' τὴ μοῖρα σου. Τρέχοντας, ὅχι θιμνώνοντας, θὰ κερδίσεις τὸ θραβεῖο τὸ δρόμου σου». Ἰδιαίτερος σύμβουλος, στὴν ἀρχή, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1775 ποὺ ἐγκαταστάθηκε ὀριστικά στὴν Βαϊμάρ, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀργότερα καὶ πρῶθυπουργὸς στὸ τέλος τοῦ Μεγάλου Δούκα τῆς Βαϊμάρ, Κρόλου Αἰγυουστού, ἔζησε ἀνάμεσα σ' ὅ, τι καλύτερο εἶχε νὰ ἐπιδείξει ἡ πνευματικὴ Γερμανία τῆς ἐποχῆς. Περπατῶντας στὶς 23 Μαρτίου τοῦ 1832 σὲ ἡλικία 83 ἐτῶν, ἄφησε στοὺς ἀνθρώπους ἓνα ὁλόκληρο θησαυρὸ: Τὸ ἔργο του. «Φάουστο», «Ελένη», «Προμηθεύς», «Βέρθερος», «Χέρμαν καὶ Δωροθέα», «Στέλλα», «Συνουσιολίς μὲ τὸν Ἐκκερμαν», «Εἰλεγία τοῦ Μαρίεμπιαντ», «Βίλχελμ Μάστερ», «Ναυσωῖς», «Ιριγένηαις», «Τορχοαὶ Τάσσο», «Ἐκλεκτὲς Συγγενεῖς», «Ράινκε Φοῖβε», καὶ τόσα ἄλλα. Μέσα στὸ ἔργο του θρῆπει νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ τὰ γράμματα ποὺ ἔγραψε καὶ τὰ ὁποῖα ἔπερουν τὶς δεκατρεῖς χιλιάδες! Ἑλληνολόγος καὶ βαθειὰ ἐπιγλωσσολόγος ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα, ὁ Γκαίτε κάνει τὸν Σίλλερ, τὸ μεγάλο συμπαραστάτη του ποιητῆ, νὰ τοῦ γράφῃ (μεταφραστῆς τῆς ἐπιστολῆς Κωστής Παλαμάς): «Ἄν ἐγγενάσο Ἑλλήν καὶ ἂν ἀπὸ τῆς κοιτίδος σὲ περιστοιχίζεν ἐξαισία φύσις καὶ τέχνη δημιουργοῦς τοῦ ἰδανικοῦ, ὁ ἀγὼν τῶν ὁποίων ἐπιβάλες εἰς αὐτὸν θὰ σοῦ ῥίξῃ ἀπειροὺς ἐλαφροὺς ἢ καὶ περσιττοὺς. Ἀλλ' ἐγεννήθητι Γερμανὸς ἀπὸ τὸ πνεῦμα σοι, κατ' οὐσίαν ἑλληνικός, εὐφρόδῃ ἐφορμωμένος εἰς τὴν βορεινὴν περὶ ἡμᾶς φύσιν» ὅθεν ἔπαιετο ἢ νὰ ἐγκατεστηθῇς ἀναπτυσσόμενος εἰς καλλιτέχνην τοῦ βορρᾶ, ἢ νὰ ἐργασθῇς βίως προμηθεύσης εἰς τὴν φαντασίαν σου τὴν τροφὴν ποὺ ἀπέφυγε νὰ σοῦ προσφορῇ τὸ πραγματικὸν περιβάλλον, νὰ δημιουργήσῃς διὰ τοῦ λόγου μέν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν προβάλλῃ, ὅς εἴπειν, ἀπὸ τῶν ἔθνων εἰς τὰ ἔθνη». Ὁ Γκαίτε, ἔξη μέρες πρὶν πεθάνῃ, ἔγραφε στὸν φίλο του Οὐμπλιντ: «Ὁλέθριες θεωρίες ζητᾶνε νὰ κυβερνήσουν τὸν κόσμον. Ἡ ἀτάξια ἐπακρατεῖ παντοδυναμὴ σ' αὐτές. Δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο πλὴν ἐπιγῶν νὰ κάνω, παρὰ νὰ ἀναπτύσω τὶς δυνάμεις ποὺ μοῦ ἀπομένουν καὶ νὰ παλεύω ἐναντίον σέ ὅ, τι εἶναι μέγα μου κίβδηλον».

ράγεται κάτι χρήσιμο. Παρακολουθώντας την πάλη του Φάουστ με τις ιδέες του, ο σκύλος αποφασίζει ν' αποκαλύψει την πραγματική ταυτότητά του. Άλλα ό Φάουστ μένει άσυγκλητος άπ' τά έπιχειρήματα του Μεφιστοφελή.

Τὴν ἐπομένη φορά πού ἔρχεται ὁ Με-
φιστοφελῆς θρῖσκει τὸν Φάουστ πρὸ δε-
κτικοῦ γιὰ τὸ σχέδιό του. Ὁ Φάουστ κρί-
νει πῶς, ἂν καί ἡ πάλῃ του εἶχε κάτι το
θεϊκόν, δὲν ὠδήγησε σὲ κανένα ἀποτέλε-
σμα. Στὴν πρόταση τοῦ Μεφιστοφελῆ πῶς
θὰ μπορούσε ν' ἀπολαύσει εἰρηνικά τῆ ζωῇ
τῶν αἰσθήσεων, ὁ Φάουστ ἀπαντᾷ πῶς ἂν
μπορούσε ποτὲ νὰ συνάψῃ εἰρήνῃ μὲ τὸν
ἐαυτό του, ἢ ἂν ὁ Μεφιστοφελῆς κατάρ-
θωνε νὰ τὸν κολακέψῃ τόσο πολὺ, ὥστε νὰ
νοιώσῃ ἱκανοποιημένος, θὰ ἔπαυε νὰ εἴ-
ναι ὁ Φάουστ, γιὰτὶ αὐτὸς ἔχει ἀπαρνηθῆ-
σιν ὅλα τὰ πράγματα πού κάνουν τοὺς περι-
σσότερους ἀνθρώπους ν' ἀγαποῦν τὴ ζωῇ.
Συμφωνεῖ, λοιπόν, μὲ τὸν Μεφιστοφελῆ
πῶς ἂν ποτὲ ῥῆθι τῆ ζωῇ τόσο θαθεῖα ὥ-
στε νὰ εὐχηθῇ νὰ διαρκέσῃ γιὰ πάντα, ὅ-
τε ὁ Φάουστ θὰ πάψῃ νὰ ζῇ. Αὐτὸ θὰ εἴ-
ναι ἕνα στοίχημα κι' ὄχι πούλημα τῆς ψυ-
χῆς του.

Επειτα από δυο δοκιμές, ο Μεφιστοφελής δεν κατορθώνει να βάλει σε πειρασμό τον Φάουστ με υποσχέσεις ταπεινών όργων. Σκέπτεται λοιπόν να τον δολοφονήσει με τον έρωτα για μιὰ γυναίκα. Τον πηγαί-

νει πρώτα στο Μαγειρείο της Μάγισσας όπου ο Φάουστ ξαναβρίσκει τα νειάτα του. "Επειτα το παρουσιάζει μια άγνη κοπέλα, την Μαργαρίτα. Μά όταν εκείνος θέλει την άθωα ζωή της στο σπίτι της, όρکیζεται πώς δεν θά της κάνει κακό. Ό Μεφιστοφελής δειλεύει την κοπέλα με κοσμήματα, που εκείνη νομίζει ότι προέρχονται από τον Φάουστ, κι ο Φάουστ εναγουρίζει στην Μαργαρίτα, που του παραδίνεται, για να ολοκληρωθεί ή άγνη άγάπη της.

‘Ο ἀδελφός τῆς Μαργαρίτας τὴν πεί-
θει πῶς ἡ πράξις της εἶναι ἀτιμωτική· σὺ
μόνο τῆς κοινωνίας. Παραγμένος ἀπὸ τὸ
νεὶ τὸν ἀδελφὸ της, ποὺ τοῦ ἐπιτίθεται. Ἡ
Μαργαρίτα ιωῶθει τότε δολόκληρον τὸ θά-
ρος τῆς ἀμαρτίας της. ‘Ο Μεφιστοφελὴς
δείχνει στὸν Φάουστ κι ἄλλες σκηνὲς κραι-
πάλης, μὰ ἡ σκέψις τῆς Μαργαρίτας ἀνυ-
πώγει τὸ πνεῦμα του καὶ τὸν βοηθεῖ νὰ
ὑπερνικήσῃ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου.
‘Ο Μεφιστοφελὴς εἶχε ἐλπίζει πὸς ὁ Φά-
ουστ θάθελε νὰ ἀρκεσθῇ ἡ στιγμὴ τῆς
ἐρωτικῆς δολοκλήρωσης. Μὰ ὁ Φάουστ ἡ-
ξερε πὼς ἡ διάρκεια τῆς ἀνθρώπινης ἀγα-
πῆς δὲν μποροῦσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ψυ-
χὴ του. Ὑπᾶταν τὴν Μαργαρίτα γιὰ τὴν
ἀθλιότητά της, καὶ ξαναγυρίζει κοντὰ της.
Μὰ ἐκεῖνη σκοτίζεται τὸ παιδί της καὶ δὲν
ἀφήνει τὸν ἐραστὴ τῆς νὰ τὴ σώσῃ ἀπ’ τὸ
θάνατο στὸν ὁποῖο ἔχει καταδικασθῇ.

Ζ Μεφιστοφελής οδηγεί τὸν Φάουστ στὸν αὐτοκράτορα, ποὺ παρακαλεῖ τὸν Φάουστ νὰ τοῦ δείξῃ τὸν βραχιότιον ἄντρα καὶ τὴν βραχιότιον γυναῖκα ποὺ ὑπῆρξαν ποτὲ –τὸν Πάρι καὶ τὴν Ἑλένη– τῆς Τροίας. Ὁ Φάουστ προβάλλει τίς εἰκόνας αὐτῶν τῶν μυθολογικῶν προσώπων, καὶ μόλις βλέπει τὴν Ἑλένη, ὁ πόθος τὸν νὰ τὴν ἀποκτήσῃ εἶναι τόσο λαχυρὸς, ὥστε λιποθυμᾷ, καὶ ὁ Μεφιστοφελής τὸν ξαναφέρει ἀναίσθητο στὸ δίκو του ἐργαστήριον. Ὁ Μεφιστοφελής δὲ μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸ θαυμασμὸ τοῦ Φάουστ γιὰ τὴν αἰώνια ὁμορφιά, ποὺ ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἑλένη.

Μέ τη βοήθεια του Βάγκνερ, ο Μερφιστοφελής δημιουργεί ένα πνεύμα της μαθησίας, τον Homunculus (‘Ανθρωπάκος), που μπορεί και βλέπει όσα γίνονται στο μυαλό του Φάουστ. ‘Ο ‘Ανθρωπάκος, ο Μερφιστοφελής κι ο Φάουστ πηγαίνουν στην ‘Ελλάδα, όπου ο Μερφιστοφελής δανείζεται, απ’ τις φανταστικές εικόνες της κλασικής μυθολογίας, μια απ’ τις πιο χονδρικές τους μορφές. Με την επέμβαση του Μερφιστοφελή, παρουσιάζεται στον Φάουστ μια ζωντανή ‘Ελένη. Με την απόκτηση αυτής της υπέρτατης χαράς, της όμορφιας δηλαδή της ‘Ελένης, ο Φάουστ παρά λίγο να φωνάξει να μείνι αυτή ή στιγμή για πάντα, μα γρήγορα καταλασθαίνει πως η απόλαυσή της περαστικής όμορφιας δέν είναι πιο μόνιμη απ’ τις άλλες εμπειρίες του.

Μὲ καίνουργία τώρα γνώση τοῦ ἑαυτοῦ του, ὁ Φάουστ γυρίζει στὴν πατρίδα του. "Ἐχει ἤδη γιὰ σκοπὸ τὴν ἐκτέλεση κάποιο ἔργου, κ' ἐπαναλαμβάνει τὴν παλιά του πρόθεση νὰ χρησιμοποίησι τὴν δύναμή του γιὰ τὴ δημιουργία ὀφελίμων πραγμάτων. "Απομασκρύνει τίς μυστικές καὶ μαγικές δυνάμεις ποὺ εἶχε κάποτε, γιὰ νὰ σταθῇ καθαρὸς ἀπέναντι στὴ φύση. "Αποκτᾷ μιὰ μεγάλη ἐλῶδη ἔκτασι καὶ τὴν παραδίδει γόνιμη στὴν καλλιέργεια.

Περνούν πολλά χρόνια. Γέρος τώρα
και τυφλός, ο Φάουστ καταλαβαίνει πώς
δημιούργησε μια μεγάλη έκταση γης, κα-
τοικούμενη από ανθρώπους που θα κά-
νουν πάντα κάτι χρήσιμο. "Έχοντας μετά-
σχει σ' αυτό τ' όνειρο, ο Φάουστ αίσ-
θάνεται σάν άνθρωπος που θρίσκειται ά-
νάμεσα σ' ελεύθερος και δραστήριος
άνθρωπος, ελεύθερος και δραστήριος σάν
κι αυτούς. Τη στιγμή που αναλογίζεται,
τι δημιούργησε, φωνάζει πώς θάβλεπε αυτή
ή τόσο ώραία στιγμή να διαρκούσε για
πάντα. "Από έγωκεντρικός τύπος, ο Φά-
ουστ έγινε ένας άνθρωπος που θέλει τις
πράξεις του σάν τμήμα μιάς δημιουργικής
κοινωνίας.

Καταλαθάνει πώς ἡ ζωὴ μπορεῖ ν' ἀ-
 ξίζει τὸν κόπο τὰ τὴν ζήσῃ κανεῖς, ἀλ-
 λά τὴν ἴδια στείλῃ χάνει τὸ στοίχημα
 μὲ τὸν Μεφιστοφελῆ. Ὁ διάβολος διεκδι-
 κεῖ τώρα τὴν ψυχὴ τοῦ Φάουστ, μὰ στὴν
 πραγματικότητα ἔχει χάσει κι αὐτὸς τὸ
 στοίχημα. Ὁ Παντοδύναμος εἶχε δικίον.
 "Ἄν καὶ ὁ Φάουστ ἔκανε λάθῃ στὴ ζωὴ του.
 δὲν ἀπομακρύνθηκε ποτὲ ἀπ' τὴν καλω-
 σύνη καὶ τὴν ἀλήθεια.

Βλέποντας την ήττα του, ο Μεφιστοφελής προσπαθεί να έμποιηση την άνοδο της ψυχής του Φάουστ στον ουράνιο. Άλλα εμφανίζονται άγγελοι για να βοηθήσουν τον Φάουστ και τόν μεταφέρουν σ' ένα μέρος του ουράνου, όπου όλα είναι ενεργός δημιουργία — ακριβώς τὸ εἶδος τῆς μεταθανάτιας ζωῆς ποὺ ὁ Φάουστ θὰ εἶχε διαλέξει.

Ο ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΝΟΡΒΗΓΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΠΡΙΓΚΙΨ ΧΑΡΟΛΔ

Όταν πρό μνηών έφθασε στην Κοπεγχάγη η Νορβηγική 'Ιστιοπλοϊκή Ομάς 'Εφθήβων που θα έπαιρνε μέρος στους Ιστιοπλοϊκούς αγώνες ποδοχ ή δεν κατώρθωσε να διακρίνει κάτι το ιδιαίτερο, ώστε να αντιλήφθει ποιος άπ' όλους τους γεροδεμένους νεαρούς άθλητάς ήταν ο υψηλός επίσκεπτης της δανικής πρωτεύουσας, ο επίδοξος διάδοχος της Νορβηγίας πρίγκιψ Χάρολντ.

Γενικά η όλη υποδοχή περιωρίστηκε στα πλαίσια της υποδοχής μίας οποιασδήποτε –έστω και διακεκριμένης– αθλητικής ομάδας που έρχοταν σ' ένα ξένο τόπο για να διεκδικήσει τη δάφνη της νίκης. Πέραν όμως απ' αυτό, τίποτ' άλλο. Καμμία επιστημότητα, καμμία κινητοποίηση των «ακόντερον κύκλων» εξ αιτίας της παρουσίας ενός τόσο υψηλού προσώπου που ενέκλυε των άλλων αθλητών.

«Ὅσο ἀλλόκοτη καὶ ἀν φαίνεται ἀπὸ πρώτης ὁψεως ἡ «ψυχρὴ» αὐτὴ ὑποδοχὴ, δὲν σημαίνει καμμία δυσαρρέσκεια ἀπὸ μέρους τῶν «εἰσαβιβῶν» τῆς δανικῆς Αὐλῆς. Ἀπλούστατα, αὐτὴ ἦταν ἡ ρητὴ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα τὸν δεκαεπταχρόνιον πριγκιπόπουλον, τὸν διαδόχον τοῦ νοσηρικόπου θρόνου πριγκίπου Ὀλᾶφ. Ἐφ' ὅσον ὁ πριγκίψ Χάρολδ ταξίδευε σὰν ἀλλήτης, δὲν ἐπετρέπετο νὰ γίνῃ ἀντικείμενο οὐσαπόδητος διακρίσεως. Ἦταν ἀρκετὴ ἡ τιμὴ διὰ εἰς ἐπιτέλειά τοῦς συμπαρατίδες του γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὰ νοσηρικήα χρώματα στὸ διεθνὲ στίβο. Ὅλοι, λοιπόν, θὰ ἔπρεπε ν' ἀγνοήσουν τὸν πριγκίπα καὶ νὰ βλέπουν ἀπέναντί τους μονάχα τὸν ἀλλήτη. Τίποτε παραπάνω. Μ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἔδωσε τὴν συγκατάθεσίν του ὁ διάδοχος γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ γιου του. Ἡ «μεταχείριση» αὐτὴ συνεχίσθηκε καθ' ὅλην τὴν παραμονὴν τοῦ νεαροῦ πριγκίπα στὴ δανικὴ πρωτεύουσα.

Μακροτάτη παράδοση, που χάνεται στα σκοτάδια της προϊστορίας, συνδέει τους Νορρηγίους με τη θάλασσα. Βέβαια, Βίκινγκς δεν υπάρχουν πια σήμερα. Οι τρομεροί θαλασσοπόροι που ένοιωθαν σ' όλα τα πλάτη και τη μήκη των ωκεανών «από στόματί τους», είναι πια μία μακρινή και σβησμένη ανάμνηση. Άλλα οι σημερινοί Νορρηγίοι, απόγονοι των θρυλικών κατακτητών, που πέρασαν δια πυρός και σιδήρου τις περισσότερες παραθαλάσσιες περιοχές της Βορείου Ευρώπης, μπορεί να αποβάλανε τις φιλοπόλεμες ξέσις των προγόνων τους, δεν έχασαν, ωστόσο, καμιά από τις ιδιότητες που τους έκανε ακατάμαχτους ποταπόρους. Τολμηροί και άφοβοι ναυτικοί, κατέχουν στην εντέλεια όλα τα μυστικά που απαιτούνται για να διαμοστούν τα «άπιστα» κύματα, ζούμε και αναπνέουν μέσα στη θάλασσα. Η θάλασσα λέει και τρέχει στις φλέβες τους.

Γιατί, λοιπόν, να είναι εκπληκτικό ότι και ο νεαρός πρίγκιπ άκουσε κάποτε τη «φωνή των προγόνων» που τον καλούσε να δοθή στο ανελητό στοιχείο; Ή ότι ο πατέρας του ένωισε τον «καμην» του και τον άφησε —στο μέτρο του δυνατού— να ικανοποιήσει τον πόθο του; Άλλά η περιπτώχης της συμμετοχής του πρίγκιπα Χάρολν στους αγώνες της Κοιπερχάγης και η ασύστηη διαταγή του διαδόχου γιά τον «παραγκωνισμό» της πριγκιπικής ιδιότητος του γιου του στη διάρκεια των αγώνων, φέρνει στο προσκήνιο και ένα δεύτερο μεγάλο κεφάλαιο της ελλογιμένης ζωής των λαών που κατοικούη στον άπώτατο βορρά της ήπειρου μας: Τη μακρύα και άδισταράκτη δημοκρατική τους παράδοση.

Οι Σκανδιναβοί είχαν την ευτυχία να τους αξιώσει ή μοίρα να φθάσουν στο σπερνιδό υψηλότατο πολιτιστικό τους επίπεδο με σχετικά ελάχιστους «ιστορικούς περιπέτειες». Μπορούσε στους τροπικούς κλιματισμούς που ανασώζονταν τη ζωή των άλλων λαών, η δική τους «ιστορία» μοιάζει με ανακουφιστική παρένθεση γαλήνης και σιτιστικής θαλπωφής μέσα σε μια αδιάκοπη λαίλαπα. Και άσφαλως, οι ιστορικοί μιας μελλούμενης και πια ευτυχήσεως εποχής, που θα αντικρίσει με κάποια περιφρόνηση τους άλλωτερόαλλους χρόνους μας, θα φιλάει ένα κεφάλαιο όπου θα έκδηλωση το θαυμασμό του για τα τρία μικροσκοπικά βασίλεια του βορρά που κατώρθωσαν τόσο πολλά και μεγάλα, άποκελευστικά χάρη στην ευσυνειδησία και την εργατικότητα των κατοίκων τους.

Πραγματικά, η Νορβηγία, η Σουηδία και η Δανία αποτελούν μοναδικά παραδείγματα θαλής εξέλιξης, όπου ένα παμπάλαιο πολιτικό σχήμα διαμορφώθηκε και πλάτυνε τόσο, ώστε να χωρέσει όλες τις κοινωνικές επιδιώξεις που επιβάλλει ο αιώνας της μηχανής. Ό ο «βασιλεύοντος σοσιαλισμός» έγινε πραγματικότητα, και πραγματικότητα ζήτητη ή αξιωματική, που χωρίς υμναποκρουσίες και προπαγάνδες καλύπτει τις ανάγκες όλων

ΜΑΚΡΥΑ από τη δεσποτεία της αυλικής ετικέτας και μ' όλη την ξεγνοιασιά της ηλικίας τους, τα μέλη της Νορβηγικής 'Ιστιοπλοϊκής 'Ομάδος απολαμβάνουν το πάρκο του κ. Πήτζ. 'Η 'Υψηλη παρουσία δεν φαίνεται να τους ενοχλή. 'Ο μόνος που δείχνει κάπως συνεσταλμένος είναι ο 'Ίδιος ο πρίγκιπ Χάρολδ (τρίτος από τ' αριστερά).

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΚΗΣ ομάδος στους 'Ιστιοπλοϊκούς 'Αγώνες Κοπεγχάγης απέσπασθη μόνο χάρη στις έντατικές προπονήσεις των αθλητών, οι οποίες συνεχίστηκαν ως την τελευταία ημέρα προ των αγώνων. 'Ο πρίγκιπ, σύμφωνα με επιθυμία του πατέρα του, συμμερφώθηκε με τους σκληρούς κανονισμούς της ομάδος.

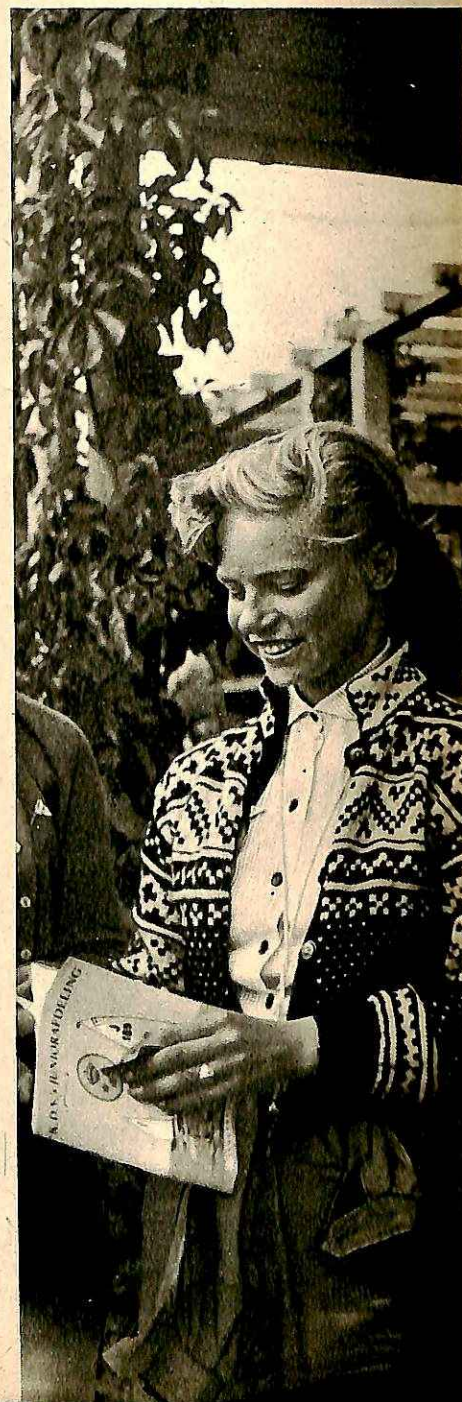

Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΒΙΚΙΓΚΣ

των πολιτών. Χωρίς αποικίες και απομυζήσεις ξένων λαών, κατώρθωσε να εξασφαλίσει σε όλους τους πολίτες μια θαυμαστή ευημερία, μια κοινωνική προστασία, συνδυασμένη με την υπέρτατη επιδίωξη της αξιοπρέπειας του ανθρώπου: Την ελευθερία.

Δέν είναι δυνατό να ξεφύγει λοιπόν και ο πρίγκιπ 'Ολφ από το «κλίμα» του τόπου του. 'Αλλωστε, η επιθυμία του είναι φυσικό να θεωρήθηκε σαν κάτι αυτονόητο από το νεαρό πρίγκιπα Χάρολδ, που η μοναδική λαχτάρα του καθώς ξεκινούσε για την Κοπεγχάγη ήταν να συμβάλει και αυτός στην ευπρόσωπη εμφάνιση της ομάδας του. Στο κάτω-κάτω, ένας νέος —έστω και επίδοξος διάδοχος ενός θρόνου— φυσικάτερο είναι να θέλει να ζήσει σύμφωνα με την ηλικία του, παρά να του άρесе να συμπεριέξαι τα πόδια του στα σιδερένια παπούτσια της αυστηρής αυλικής «ετικέτας».

ΝΑ ΞΕΪΔΡΩΣΟΥΝ ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ ΓΙΑ

Σκληρή προπόνηση, λαμπρές σπουδές: "Ένας τέλειος διάδοχος του θρόνου"

"Όσο διάστημα έμεινε στη Δανία ο πρίγκιπ Χάρολδ φιλοξενήθηκε στην έπαυλη του κ. Τάγκε Πήτζ, ενός Δανού «άστου» μεγαλεμπόρου, στη Βέντλακ. Μονάχα η άγρυπνη, αλλά όπωσδήποτε διακριτική παρακολούθηση ενός προσωπικού υπασπιστού του πατέρα του, του διαδόχου, θύμιζε σε δσους τόν πλησί-αζαν την ύψηλή του ιδιότητα.

Κατά τ' άλλα, και ο πρίγκιπ συμμορφώθηκε όπως και όλα τα μέλη της ομάδας με τους αυστηρούς κανονισμούς που επιβάλλει η σοβαρότης μίας διεθνούς συναντήσεως στους φιλότιμους αθλητές. 'Η σκληρή προπόνηση που είχε αρχίσει από καιρό στην πατρίδα, συνεχίστηκε άδιάκοπα μέχρι την τελευταία ημέρα προ των αγώνων. Τό θράδυ, ωστόσο, μόλις έφθανε η ώρα του «σιωπητηρίου», δλοί έπρεπε να βρίσκονται στα κρεβάτια τους. Και κάθε πρωί, μαζί με τ' άλλα αγόρια και κορίτσια της ομάδας, ξεκινούσε και ο πρίγκιπ για το άγκυροβόλιο δ-

που τους περίμεναν τα γιώτ και μια μέρα έντατικών μόχθων. 'Ένα σκέτο σάντουιτς που ο πρίγκιπ τó έπαιρνε μαζί του ήταν τó μόνο προσφάγι του.

"Ολ' αυτά δέν ήταν πρωτόγνωρα για τόν πρίγκιπα. 'Εκτός από τη συστηματική «δημοκρατική» άγωγή που ήθελεμένα έπεδίωξε να τού δώση η νορβηγική βασιλική οικογένεια, και η μοίρα του έπεφύλαξε ώρισμένες δοκιμασίες που, όσο και αν ταλαιπωρούν τόν άνθρωπο, όπωσδήποτε αποδεικνύονται οι μεγαλύτεροι δάσκαλοι της απλότητας και της ανθρωπιάς. Οι παραγόμενοι καιροί μας ήταν δύσκολο ν' άνεχθούν όποιας αδήποτε «είδυλλιακή γωνιά» επί της γής. 'Ο σείσμος τού δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου έστειλε τις καταστροφικές δονήσεις του και ως την άνυποπτη και άθωα Νορβηγία. 'Ηταν τεσσάρων μόλις ετών ο πρίγκιπ Χάρολδ όταν έξεσπασε η γερμανική έπίθεση κατά της πατρίδας του. 'Επειτα από τη δραχύχρονη και ή-

ρωική αντίσταση των Νορβηγών, έπακολούθησε η κατάκτηση και όλα τα μέλη της βασιλικής οικογένειας ακολούθησαν τó γέρο βασιλιά Χάκωνα στους πικρούς δρόμους της ξεντειάς.

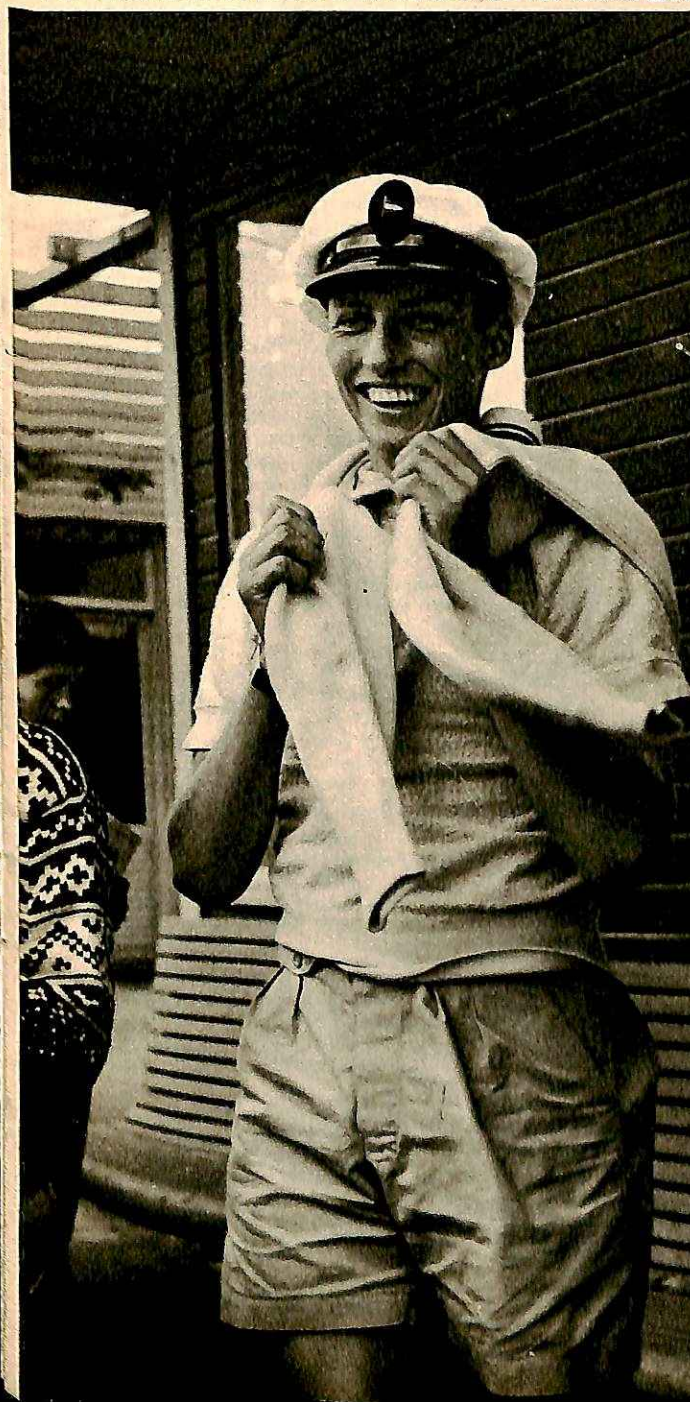
Στη διάρκεια τού πολέμου ο διάδοχος 'Ολφ έμεινε στην 'Αμερική. 'Ο πρίγκιπ Χάρολδ παρακολούθησε τα πρώτα μαθήματα στο ελδικό σχολείο που υπάρχει στην Ούλας της νορβηγικής πρεσβείας. 'Αλλά και μετά την έπιστροφή των βασιλέων στο 'Όσλο, έπειτα από την άπελευθέρωση της Νορβηγίας, δέν σταμάτησε η «δημοκρατική» παιδεία τού νεαρού πρίγκιπα ο όποιος, καθ' όλα τα μαθητικά του χρόνια, δέν απομονώθηκε ποτέ από τούς «κοινούς θνητούς», τούς συμμαθητές του. Σήμερα φοιτά στη Σχολή Εύελπίδων και άφου όνομασθή αξιωματικός, προβλέπεται να συνεχίση τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο

της 'Οξφόρδης, από τó όποιο έχει άποφοιτήσει και ο πατέρας του.

'Η μελετημένη άγωγή και οι καταδρομές της τύχης που δουλέψανε πάνω σ' ένα άριστο υλικό, έχουν κάνει τόν πρίγκιπα Χάρολδ ένα άξιαγάπητο και σεμνό νέο, χωρίς την παραμικρότερη έπαρση, και με μία σοβαρότητα αξιοσημείωτη για την ηλικία του. 'Η συντροφία του, οι νέες και οι νέοι της ομάδας που ζήσανε κοντά του στην Κοπεγχάγη την κοινή ζωή των αθλητών, που ίδρώσανε και μοχθήσανε για τή νίκη, που κωνθεντιάσανε και γελάσανε σαν άδέρφια, που χορέψανε και διασκεδάσανε τις λίγες ελεύθερες ώρες άναψυχής, έχουνε να λένε μετά τη θριαμβευτική επάνοδό τους στο "Όσλο (γιατί η νορβηγική ομάδα έπρώτευσε στους αγώνες) ότι ο νέος, που κάποια μέρα θ' άνέβη στόν άρχαιο θρόνο τού 'Αγίου 'Ολφ, έχει όλα τα προσόντα για να συνεχίση την κοσμοαγάπητη πολιτεία των προγόνων του.

(Φωτ. Camera Press)

ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΟΥΡΣΙΑ. Η ΝΙΚΗ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

ΥΨΩΘΗΚΕ ΤΟ ΠΑΝΙ. ΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟ ΓΙΩΤ ΑΡΜΕΝΙΖΕΙ ΑΡΓΑ ΝΑ ΠΙΑΣΗ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ο παιγνίδι του φόνου

Άστυνομική νουβέλλα της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ο Ήρακλēs Πουαρώ παίρνει ένα κάπως ακατάλλητο τηλεφώνημα από τη γνωστή συγγραφέα αστυνομικών μυθιστορημάτων κ. Όλιβερ, η οποία τον καλεί, χωρίς να του εξηγήσει το λόγο, στο Νάσσοκμπ, του Ντε-βο-σάιρ. Όταν από περιέργεια φθάνει εκεί, βρίσκει την κ. Όλιβερ φιλοξενούμενη στο κτήμα Νάσσε, παλιά ιδιοκτησία της οικογένειας Φάλλισι, το οποίο όμως σήμερα πιά ανήκει στον βασιλικό και αξιοστό σερ Τζώρτζ Στάμπς. Η κ. Όλιβερ του εξηγεί ότι την επομένη πρόκειται να δοθεί μία γιορτή στο Νάσσε, και ότι ανήκει στα άλλα παιχνίδια της γιορτής θα είναι και το κληνίδι του φόνου, όπου οι συμμετέχοντες θα κληθούν να λύσουν ένα αστυνομικό πρόβλημα. Το «παιγνίδι του φόνου» το έχει καταστρώσει η κ. Όλιβερ, του εξομολογείται όμως τους φόβους της ότι από άρισμένες ασήμαντες μικρολεπτομέρειες υποψιάζεται πως αντί για τον εικονικό φόνον, την επομένη κάποιος πρόκειται να δολοφονηθεί πραγματικά. Ο Πουαρώ δέχεται με κάποια δυσπιστία τις υποψίες της. Έπειτα γνωρίζεται με τους διαφόρους ένοικους του Νάσσε. Η γυναίκα του σερ Τζώρτζ, η λαίδη Χάτιν Στάμπς, είναι μία έξοτικη καλλονή, αλλά διανοητικώς άεστη. Η γραμματέως του ιδιοκτήτη, μίς Αμάντα Μπρούις, μία δραστήρια γεροντοκόρη που δεν κρύβει την απέχθεια της για τη λαίδη Στάμπς. Ο Πουαρώ συναντά ακόμη τον νυερέθιστο άρχηγό Μάικελ Ουέιμαν και ένα ζεύγος νεαρών παραδερσιτών, την Πέγκυ και τον Άλεκ Λέγγ. Ο Άλεκ έχει υποστεί πρόσφατως μία κρίση νευρασθενείας. Ένώ συνεχίζονται οι προετοιμασίες της γιορτής, ο Πουαρώ αρχίζει έντεχνα να πληροφoρτίζεται τα καθέκαστα για τον καθένα από τους ένοικους του Νάσσε. Το άλλο πρωί, στο πρόγευμα, η λαίδη Στάμπς, παίρνει ένα γράμμα που την αναστατώνει. Ο ξαδελφός της Έτιεν ντε Σούσα έφθασε με το κότσο του στην Άγγλεια από τις δυτικές Ινδίες και πρόκειται να την επισκεφθεί το ίδιο απόγευμα. Πραγματικά, την ώρα που η γιορτή στο Νάσσε βρίσκεται στο κατακόρυφο, φθάνει ο έπιφοβος ντε Σούσα. Άμεσως κατόπιν, ο Πουαρώ ανακαλύπτει στο νεώριο του Νάσσε το πτώμα της μικρής Μάρλεν Τάκερ, της προσκοπίνας που παρίστανε το «παιγνίδι του φόνου» και η οποία στραγγαλίστηκε πραγματικά. Οι φόβοι της κ. Όλιβερ γίνονται αληθινοί. Ένώ συνεχίζεται η γιορτή, ο έπιθεωρητής Μπλάντ αρχίζει τις ανακρίσεις.

7

—Και τι ώρα φτάσατε στο νεώριο;
—Τέσσερις και τέταρτο περίπου.
—Και στις τέσσερις και τέταρτο η Μάρλεν Τάκερ ήταν ζωντανή;
—Φυσικά, είπε η μίς Μπρούις.
—Πώς τη βρήκατε; Ήταν πεσμένη κατάχαμα κ' έπαιζε το πτώμα, τη στιγμή που ανοίξατε;
—Όχι, είπε η μίς Μπρούις, γιατί φώναξα μόλις έρθα. Μου άνοιξε έκείνη την πόρτα και μπήκα με το δίσκο. Τον άκούμπησα στο τραπέζι.
—Τέσσερις και τέταρτο, είπε ο Μπλάντ, ση-

μειώνοντάς το. Η Μάρλεν Τάκερ ήταν ζωντανή. Λοιπόν, μίς Μπρούις, κατά την επιστροφή σας μήπως συναντήσατε κανένα, ή είδατε κανένα εκεί γύρω;
—Όχι, είπε. Κανένα δεν συνάντησα. Θα μπορούσε όμως να υπάρχει κόσμος και κεί, γιατί όλο το κτήμα έμεινε ανοικτό όλημερίς για το κοινό. Άλλα όλοι μαζεύτηκαν στο πάρκο και στα παιχνίδια. Αν και νομίζω, πρόσθεσε καθώς θυμήθηκε ξαφνικά, κάποιος πρέπει να βρίσκονταν στο κίοςκι.
—Στο κίοςκι;
—Μάλιστα, εκείνο το μικρό κίοςκι με το περιστόλι, δεξιά στο μονοπάτι καθώς κατεβαίνουμε στο νεώριο. Κάποιοι ήταν εκεί —ίσως κάποιος έρωτευμένο ζευγάρι. Κάποιος γέλασε κι' άμέσως μία φωνή του είπε «Σσσ!»
—Δεν ξέρετε ποιός ήταν;
—Δεν έχω ιδέα.
—Άλλα κανείς δεν ήταν στο μονοπάτι; τη ρώτησε με επιμονή.

—Βλέπω που θέλετε να καταλήξετε, είπε η μίς Μπρούις. Μπορώ μόνο να σας διαβεβαιώσω πως δεν συνάντησα κανένα. Άλλα, όπως καταλαβαίνετε, αυτό δεν αρκεί, γιατί αν υπήρχε κάποιος που δεν ήθελε να τον δει, τι ευκολότερο να κρυφτεί πίσω από τους θάμνους που πνίγουν δεξιά και αριστερά το μονοπάτι.
Ο Μπλάντ αναστέναξε.
—Σας ευχαριστώ, μίς Μπρούις, είπε. Καλύτερα να δώ τη μητέρα τώρα.

Η κ. Τάκερ ήταν μία λεπτή, έσκημη γυναίκα, αλλά με ξεπλημμένα ξανθά μαλλιά και μία σουβλερή μύτη. Τα μάτια της ήταν κατακόκκινα από το κλάμα, αλλά είχε κυριαρχήσει στη συγχοή της και ήταν έτοιμη να αποκριθεί στις έρωτήσεις του άστυνομικού.
—Τα συλλυπητήριά μου, κυρία μου, είπε ευγενικά ο έπιθεωρητής Μπλάντ. Έκείνο που θέλω από σας είναι να σκεφθείτε καλά και να μου πείτε αν υπάρχει κανείς που θα είχε οποιοδήποτε λόγο να κινήσει κατά την κόρη σας.
—Αυτό συλλογιόμην τόσην ώρα, είπε η κ. Τάκερ. Τό σκέφτομαι και τό ξανασκέφτομαι. Πότε-πότε, μάλλον η Μάρλεν με τό δάσκαλο στο σχολείο, καυγάδιζε βέβαια και με κάποια κορίτσι ή αγόρι. Άλλα τί σοβαρότητα έχουν αυτά; Όχι, κανείς δεν την μισούσε, κανείς δεν μπορεί να ήθελε τό κακό της.
—Δε σας είπε ποτέ για κανένα έχθρο της;
—Άχ, έλεγε τόσες ανοησίες, άλλα όχι τίς του είδους. Όλο στο λούσο είχε τό μυαλό της, να βάφεται, να φοράει κοκκινάδι, και τη μάλλον ο πατέρας της, τη μάλλον κ' έγω. Άλλα μ' έτι,

χρήματα είχε αγοράζε άρώματα, κοκκινάδια και τάρνυρε να μην της τά βρούμε.
Ο Μπλάντ κατένεψε. Δεν έβλεπε τίποτα που θα μπορούσε να τον βοηθήσει. Μία μικρή, μάλλον ελαφρόμυαλη κοπέλα, με τό κεφάλι παραγεμισμένο από «στόαρ» και «γοητεία» — υπάρχουν χιλιάδες παρόμοιες Μάρλεν...
Ο Μπλάντ είπε στον Χόσκινς να πάη να φωνάξη την κ. Όλιβερ. Όταν λίγα λεπτά αργότερα η φημισμένη μυθιστοριογράφος μπήκε στο γραφείο, ο έπιθεωρητής ξαφνίστηκε κάπως. Δεν περίμενε ν' αντικρύσει αυτή τη γιγαντόσωμη και φανταχτερή ντυμένη γυναίκα σέ τέττα ψυχική αναστάτωση.
—Είναι τρομερό, είπε η κ. Όλιβερ και βούλιαξε στην πολυθρόνα μπροστά του. Τρομερό! Γιατί αυτό είναι δικό μου έγκλημα. Έγω τό έκανα!
Στη σύγχυση της πρώτης στιγμής ο έπιθεωρητής Μπλάντ νόμιζε πως η κ. Όλιβερ ώμολογούσε την ένοχη της.
—Πώς μούρθε να βάλω για θύμα μου «τη Γιουγκοσλαβία γυναίκα ενός ατομικού έπιστήμωνα», αυτό δεν τό καταλαβαίνω, φώναξε έξαλλη η κ. Όλιβερ. Θα μπορούσα να έφτιαχνα έξ ίσου καλά τό παιγνίδι και με τον παραγιό του κηπουρού.

Σ' αυτό τό σημείο ο έπιθεωρητής άρχισε πιά να τρέφει άμφιβολίες, έλάχιστα κολεκτικιστικές, για την κατάσταση της κ. Όλιβερ. Σαν από διαίσθηση μάντεψε τη σκέψη του και του είπε σταράτα.
—Δεν είμαι τρελλή. Ούτε μεθυσμένη. Είμαι, απλώς ανίστατη, έχω χάσει τον έαυτό μου. Τό τρομερό είναι πως τό καημένο διάβαζε πάντα για σεξουαλικούς διωτραμμένους έγκληματίες.
—Αποκλείεται αυτή η έκδοχή, είπε ο Μπλάντ.
—Ναί; Δόξα σοι ο Θεός! είπε η κ. Όλιβερ. Άλλα αφού δεν πρόκειται για διωτραμμένο, τότε γιατί την δολοφονήσαν, κ. έπιθεωρητή;
—Ήλπιζα ότι θα με βοηθούσατε έσείς σ' αυτό τό σημείο, είπε ο έπιθεωρητής. Άναμφίβολα, σκέφθηκε, η κ. Όλιβερ άγγιξε τό καίριο σημείο: Γιατί να δολοφονήσουν την Μάρλεν;
—Δεν έξω τίποτα, είπε η κ. Όλιβερ. Δεν μπορώ να υποπτευθώ κανένα. Βέβαια, μπορώ να τό φανταστώ —αυτό είναι τό κακό με μένα, φανταστώ —αυτό είναι τό κακό με μένα, μπορώ να την δολοφονήσε κάποιος που βρίσκει ευχαρίστηση να σκοτώνει κοριτσάκια, άλλα πάλι είναι έντελώς άπίθανο να βρεθεί στη γιορτή ένας τέτοιος τύπος. Και πως θα ήξερε ότι η Μάρλεν ήταν στο νεώριο; Ή θα έπρεπε η μικρή να γνωρίζει κάποιο μυστικό για κανέναν τίς έρωτοδουλειές, ή να είδε κάποιον να θάβει ένα πτώμα,

τη νύχτα, ή πιθανόν να άναγνώρισε κάποιον ο οποίος είχε λόγους να κρύβεται. Μπορεί, άλλωστε, να ήξερε τό μέρος που θάφτηκε ένας θησαυρός στον πόλεμο, ή να είδε από τό παράθυρο του νεώριου τον έπισκέπτη να πετάη από τη θάρκα κάπνισαν στο ποτάμι, όπως και να έπεσε στα χέρια της ένα κρυπτογραφικό μήνυμα και...
—Φτάνει, σας παρακαλώ! σήκωσε τό χέρι του ο έπιθεωρητής. Τό κεφάλι του στριφογύριζε.
Η κ. Όλιβερ σταμάτησε ύπακουσα, μολονότι ήταν φανερό ότι θα μπορούσε να συνεχίσει ακόμα τίς άτέλειωτες έκδοχές της. Από τό πλούσιο υλικό που του προσέφερε, ο έπιθεωρητής άρπαξε μία φράση.
—Τι θέλετε να πείτε, κ. Όλιβερ, «τόν έπισκέπτη να πετάη από τη θάρκα»; Στη φαντασία σας ανήκει και αυτός;
—Όχι, είπε η κ. Όλιβερ. Ένωσά εκείνον για τον οποίο συζητούσαμε τό πρωί στο εμπρέκφαστ. Δεν ήλθε, δηλαδή, στο εμπρέκφαστ με τη θάρκα —ήταν κότσο. Δηλαδή για την άκριβεια, έφτασε ένα γράμμα.
—Σας παρακαλώ, την έκέτεψε ο έπιθεωρητής. Τι ήταν, κότσο ή γράμμα;
—Γράμμα, είπε η κ. Όλιβερ. Γράμμα για τη λαίδη Στάμπς. Της έστειλε ένας ξαδελφός της από τό κότσο. Και κίνη τρομοκρατήθηκε.
—Τρομοκρατήθηκε; Γιατί;
—Φαντάζομαι τον φοβήθηκε, είπε η κ. Όλιβερ. Δεν ήθελε να τον συναντήσει και υποψιάζομαι πως γι' αυτό έχει τώρα κρυφτεί.
—Κρυφτεί; Είπε ο έπιθεωρητής.
—Αφού δεν τη βρίσκουν πουθενά; Είπε η κ. Όλιβερ. Είμαι σίγουρη πως κρύβεται για να μη τον συναντήσει.
—Ποιός είναι αυτός; έπέμεινε ο έπιθεωρητής.
—Καλύτερα να ρωτήσετε τον κ. Πουαρώ, είπε η κ. Όλιβερ. Εκείνος του μίλησε, έγω δεν τον είδα ακόμα. Ονομάζεται ντε Σούσα. Έτιεν ντε Σούσα.
Άλλα ο έπιθεωρητής ενδιαφερόταν γύρω περισσότερο για κάποιο άλλο όνομα.
—Ποιόν είπατε; Τον κ. Πουαρώ; ρώτησε.
—Μάλιστα, τον κ. Ήρακλēs Πουαρώ. Μαζύ βρήκαμε τό πτώμα. Τον ξέρετε;
—Έχω να τον συναντήσω πολλά χρόνια, είπε ο έπιθεωρητής. Ήμουν τότε αρχιφύλαξ. Τι γυρεύει εδώ;
—Έπρόκειτο να μοιράσει τα βραδεία, είπε η κ. Όλιβερ.
Κόμψιασε λιγάκι πριν δώσει την τελευταία άπάντηση, άλλα ο έπιθεωρητής δεν τό πρόσεξε.
—Χμ, θάθελα να του μίλησω, είπε ο Μπλάντ. Τι άλλο έχετε να μάς πείτε, κυρία μου;
—Νομίζω τίποτα, είπε η κ. Όλιβερ. Δεν έξω τίποτα. Όπως σας έξηγησα, μπορώ να φανταστώ τά πάντα... άλλα...
Ο έπιθεωρητής τη σταμάτησε. Δεν είχε καμμία διάθεση ν' άκούση κι' άλλες από τίς φανταστικές λύσεις της κ. Όλιβερ.
Μόλις βγήκε από τό δωμάτιο, ο Χόσκινς τον ρώτησε με ενδιαφέρον.
—Τι γνώμη έχετε γι' αυτόν τον ντε Σούσα;
Ο έπιθεωρητής Μπλάντ δεν τον άκουσε. Τό ξαφνίαζε κάτι που, μολονότι του τόχαν άναφέρει τόσες φορές, τώρα μόνο τό πρόσεξε. Στην αρχή ο θυμωμένος και ανίστατος σερ Τζώρτζ: «Η γυναίκα μου φαίνεται πως χάθηκε». Έπειτα η χολωμένη μίς Μπρούις: «Δεν μπορούσαμε να βρούμε τη λαίδη Στάμπς». Και τώρα η κ. Όλιβερ με τη θενάρι της ότι η λαίδη Στάμπς κάπου ήταν κρυμμένη.
—Θέλω τη λαίδη Στάμπς, είπε άπότομα ο Μπλάντ. Βρέστε την άμέσως.
Ο Χόσκινς τον κοίταξε κάπως παραξενεμένος άλλα έγκατέλειψε τό δωμάτιο πειθαρχικά.
Έπειτα ο έπιθεωρητής κάλεσε τον Ήρακλēs Πουαρώ.
—Φαντάζομαι δεν θα με θυμάστε, κ. Πουαρώ, του είπε καθώς σηκώθηκε να τον προύπαντήσει άπλώνοντας τό χέρι του.
—Άσφαλώς σας θυμάμαι, είπε ο Πουαρώ. Σταθήτε μία στιγμή. Είσθε... είσθε ο νεαρός αρχιφύλαξ —μάλιστα, ο αρχιφύλαξ Μπλάντ. Συναντήθαμε πρό δεκαεσσάρων... όχι, πρό δεκαπέντε έτών.
—Άκριβώς! Τί μνημονικό! Όποτε έδώ πάλι, κ. Πουαρώ. Για άλλα μία φορά στό σκηνή του φόνου.
—Ναί, είπε ο Πουαρώ. Με κάλεσαν να τους βοηθήσω.
Ο Μπλάντ τον έβλεπε με άμνηχανία. Ο Πουα-

ρώ έσπευσε να συμπληρώσει.
—Θέλω να πώ, με κάλεσαν να μοιράσω τα βραδεία για τό «παιγνίδι του φόνου».
—Μου τό είπε η κ. Όλιβερ.
—Άλλο τίποτε δεν σας είπε; ρώτησε αδιάφορα ο Πουαρώ. Άδημονούσε να μάθω αν η κ. Όλιβερ είχε άποκαλύψει στον έπιθεωρητή τό πραγματικά έλατήριο που την είχαν κάνει να έπιμένη στην πρόσκλησή του στο Νάσσε.
—Αν μου είπε; Και μήπως μόεψε τη γλώσσα της διόλου; Μου είπε και για τον κ. ντε Σούσα —κάτι για ένα γράμμα και για ένα κότσο και για μία θάρκα. Δεν έδωλα άκρη άπ' αυτά.
Ο Πουαρώ του διηγήθηκε την πρωινή σκηνή στο τραπέζι. Του είπε για τό γράμμα, για τον

—Ίδέα δεν έχω. Μου είπε μάλιστα πως είναι κακός... πολύ κακός άνθρωπος. Είναι, αντιλαμβάνεστε, λίγο καθυστερημένη.
—Φαντάζεστε ότι οι φόβοι της ήταν πραγματικοί;
—Στην περίπτωση που όχι, θα πρέπει να είναι πρώτης τάξεως βραδύτητα, είπε ξανά ο Πουαρώ.
—Άρχίζω να μπερδεύομαι μ' αυτή την υπόθεση, είπε ο Μπλάντ. Και τό λάθος είναι αυτής της εκάστιας.
—Ένωσάτε την κ. Όλιβερ;
—Μάλιστα, άποκρίθηκε ο Μπλάντ. Μούχωσε στο κεφάλι ένα σωρό μελοδραματικές υποψίες. Και τώρα βλέπω ότι μία κυρία που θα έπρεπε να βρίσκεται στο σπίτι της δεν είναι έδώ. Και

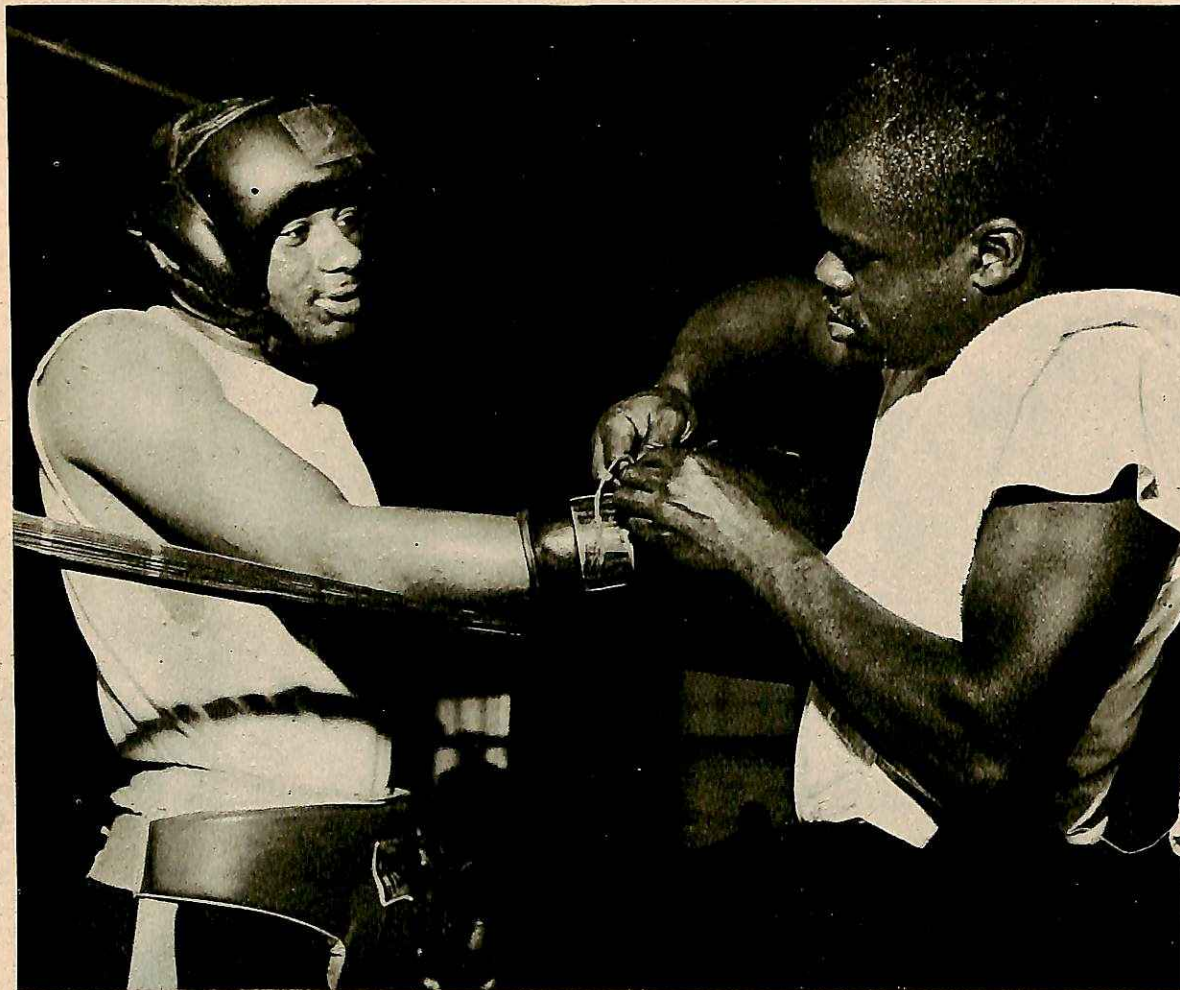

...με τό κεφάλι παραγεμισμένο από «στόαρ» και «γοητεία»...

πονοκέφαλο της λαίδης Στάμπς και για την άφιξη του ντε Σούσα, την ώρα της γιορτής.
—Η κ. Όλιβερ λέει ότι η λαίδη Στάμπς τρομοκρατήθηκε μόλις πήρε τό γράμμα. Νομίζετε, άλλωστε, και σεις πως φοβήθηκε;
—Μ' αυτή την έντύπωση έμεινα.
—Φοβήθηκε τον ξαδελφό της; ρώτησε ο έπιθεωρητής Μπλάντ. Γιατί;
Ο Πουαρώ ανασήκωσε τους ώμους.

Θέλω να ξέρω τό γιατί! Πότε είδατε για τελευταία φορά τη λαίδη Στάμπς;
Ο Πουαρώ σκέφτηκε κάμποσο. Άλλα βρήκε δύσκολο να θυμηθεί ακριβώς. Την ξανάφερε στο νου, καθώς την είχε άρπάξει η ματιά του, ψηλόλινη, με τό φόρεμά της τό «συκλαμμέν» και με τό πελώριο μαύρο, ψάβινο καπέλλο της να τριγυρίζει ανάμεσα στον κόσμο, να μιλάει στον ένα και στον άλλο, να γελάει με τό παράξενο, δυνατό της γέλιο.
—Νομίζω, είπε με άμφιβολία, λίγο πριν από τίς τέσσερις. Ήταν μαζύ με άλλους, μπροστά στο σπίτι.
—Και τί ώρα ήλθε ο ντε Σούσα;
—Θα πρέπει να ήταν τέσσερις ήμισυ. Δεν μπορώ να σας βεβαιώσω με ακρίβεια.
—Και η λαίδη Στάμπς είχε εξαφανιστή πριν έλθει εκείνος;
—Έτσι φαίνεται.
—Θα έπρεπε να ήταν τέσσερις ήμισυ. Δεν μπορώ να σας βεβαιώσω με ακρίβεια.
—Και αν δεν τη βρούμε, τον ρώτησε ο Πουαρώ μ' ένα παράξενο τόνο στη φωνή.
—Ανοησίες, είπε δυνατά ο έπιθεωρητής. Άφήστε τα αυτά, κύριε Πουαρώ. Μοιάζουν τόσο μακάβρια!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 42

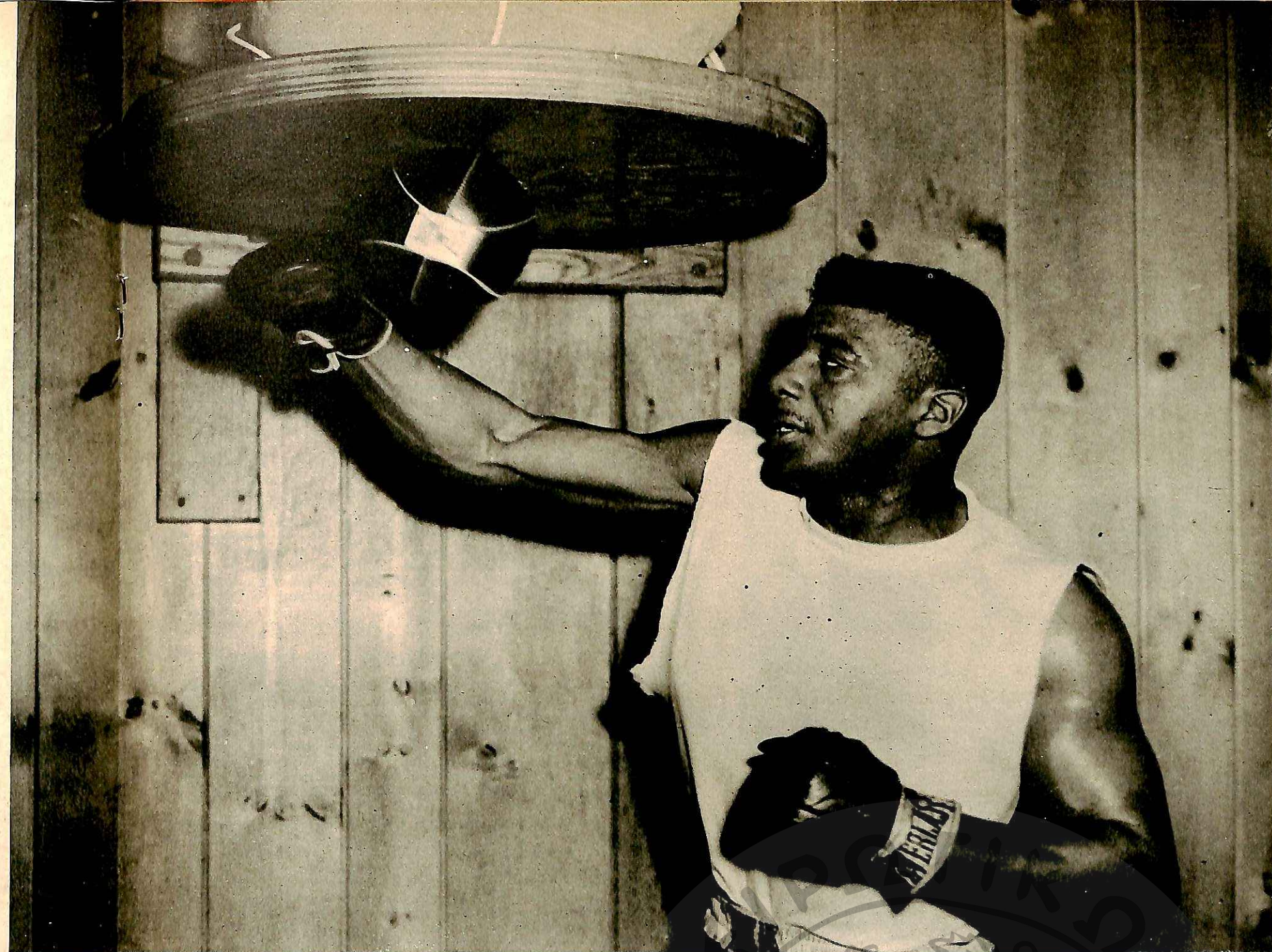

ΤΑ ΣΠΟΡ

← Ο ΠΑΤΤΕΡΣΟΝ, λέγεται ότι δεν δίνει μεγάλη σημασία στην προπόνηση. Στο Γκρήγγουντ Λέικ, όπου κατοικεί, συχνάζει σ' ένα γυμναστήριο, μαζί με τον πυγμάχο Ρόμπινσον και τον διεκδικητή του παγκοσμίου τίτλου ημιβαρέων βαρών, Τόνι "Αντονι. Πάντοτε όμως προπονείται, αφού τελειώσουν οι άλλοι τη δική τους προπόνηση. "Επειτα αποσύρεται ολομόναχος στο δωμάτιό του, όπου περνάει την ώρα του ακούγοντας δίσκους ή διαβάζοντας διάφορες αθλητικές εφημερίδες

(Φωτ. Camera Press)

← ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ανοιγμένα πολύ, ο Πάττερσον χάνει ένα δεξιό κτύπημα, αλλά κρατάει το αριστερό του χέρι στην κατάλληλη θέση, ώστε ν' αποκρούσει εγκαίρως τον δεξιό κεραυνό που είναι έτοιμος να εξαπολύσει έναντίον του ο πυγμάχος συντροφός του στην προπόνηση.

ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΑΡΗΤΙΟΥΝΤΑΙ ΤΙ ΝΑ ΚΡΥΒΗ ΤΑΧΑ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Ο ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΠΡΩΤΟΠΥΓΜΑΧΟΣ. Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ ΤΟΥ ΛΕΕΙ: ΠΟΛΛΑ. ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΨΙΘΥΡΙΖΟΥΝ: ΤΙΠΟΤΑ

Ο ΓΟΛΙΑΘ ΕΙΝΑΙ ΣΙΩΠΗΛΟΣ...

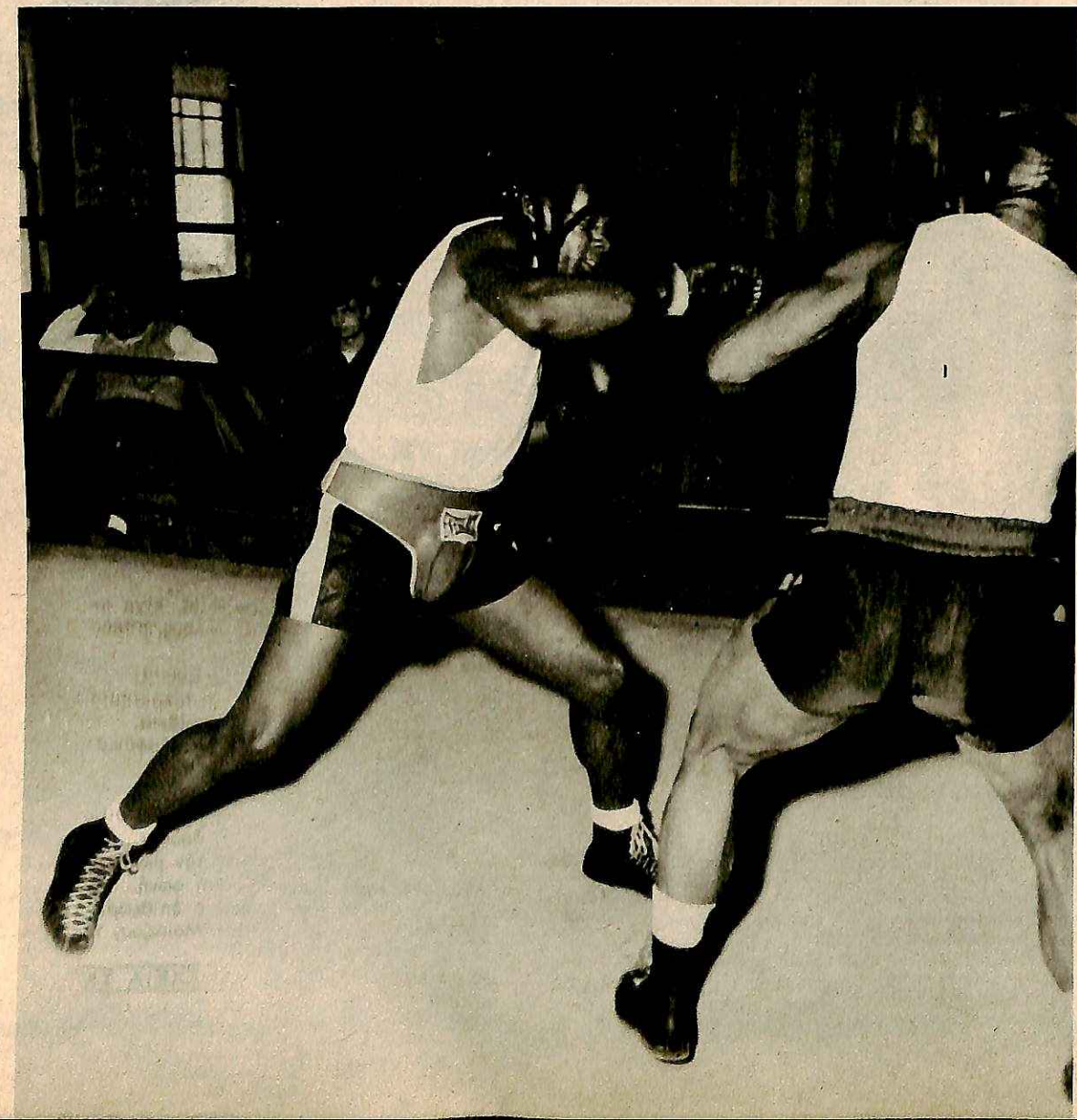
Θά διατηρήσει μεδαύριο τον τίτλο του ο νεαρώτερος πρωτοπυγμάχος του κόσμου;

Στις 29 'Ιουλίου, ο Φλόυντ Πάττερσον πρέπει να υπερασπίσει τον τίτλο του παγκοσμίου πρωταθλητού βαρέων βαρών, τον οποίο απέσπασε πέρυσι από τον πρωτοπυγμάχο Ρόκυ Μαρτσιάνο. 'Ο μεθαυριανός διεκδικητής είναι ο Χάρρικιν Τζάκσον. Τα ποιογνωστικά είναι μοιρασμένα και ο αγώνας προμηνύεται σκληρότατος. Καί, όπως γίνεται πάντα σε ανάλογες περιπτώσεις, τα στοιχήματα έχουν ανεβή σε ύψος που μπορεί να ζαλίσει πολλούς ύπουσους Οικονομικών.

Μόλις είκοσιενός χρόνων, ο Φλόυντ Πάττερσον, είναι ο νεαρώτερος πυγμάχος που κατέκτησε ποτέ τον τίτλο του παγκοσμίου πρωταθλητού βαρέων βαρών. Καί, παρ' όλο που συμπληρώνεται ένας χρόνος από την εποχή που νίκησε τον Ρόκυ Μαρτσιάνο, εξακολουθεί να παραμένει άγνωστος στο ευρύ κοινό. Συνήθως ο τίτλος του παγκοσμίου πρωταθλητού δημιουργεί για τον κάτοχό του ένα είδος θρησκευτικής λατρείας, από μέρους των φίλων της πυγμαχίας. Τριάντα χρόνια πέρασαν από τότε που μεσουρανούσε ο Τζακ Ντέμσεϊ, και όμως αναρίθμητα πλήθη θαυμαστών εξακολουθούν να κατακλύζουν το εστιατόριο που έχει ανοίξει στη Νέα 'Υορκ, μόνο και μόνο για να αντικρύσουν το είδωλό τους. 'Ο θρυλικός Τζόε Λούις δεν μπορεί να εμφανισθεί σε ένα δρόμο και αμέσως σχηματίζεται γύρω του διαδήλωση. Αλλά όμως φαίνεται ότι δεν άρδουν στο σημερινό νεαρό κάτοχο του

σκήπτρου. Περνάει ήσυχος και αθέατος τις ημέρες του σ' ένα προάστιο της Ν. 'Υόρκης, προπονείται «εν τῷ κρυπτῷ» και σπάνια να χαμογελάσει αδιόρατα, όταν του μιλήσουν κανείς. 'Ο προπονητής του, Γκάς ντ' Αμάτο, ισχυρίζεται ότι δεν πρόκειται για αδιαφορία, αλλά η σιωπή του «σάμπιον» προδίδει μια βαθύτητα στο χαρακτήρα του, που δεν διακρίνει συνήθως τους συναδέλφους του. Οι άρεσκάμενοι στα προγνωστικά φοβούνται ότι η μεθαυριανή συνάντηση του Πάττερσον θα είναι μοιραία, γιατί, όπως λένε, ο νεαρός δεν είναι ακόμα τελείως κάτοχος των μυστικών της γροθιάς και πρέπει να διδαχθεί πολλά από την πείρα. 'Ο ντ' Αμάτο, όμως, χωρίς να δίνει πολλές εξηγήσεις, λέει ότι, αντίθετως, οι φίλοι του μποξ θα διδαχθούν πολλά από το καταπληκτικό κτύπημα του Φλόυντ, που πέρυσι του χάρισε τον τίτλο του πρωταθλητού και φέτος θα τον βοηθήσει να τον διατηρήσει.

ΦΛΟ-Υ-ΝΤ ΠΑΤΤΕΡΣΟΝ: Στά 21 χρόνια παγκόσμιος πρωταθλητής βαρέων βαρών.

ΠΙΝΧΟΥΗΛ, ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΧΑΛΙ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΟΥ

ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ ΠΟΥ ΘΑ ΔΩΣΗ Σ' ΟΛΟΥΣ ΦΤΕΡΑ...

Είναι, άραγε, μακρὰ ἡ μέρα πού, γιά νά πάτε στή δουλειά σας, θά χρησιμοποιήτε, ἀντί γιά τὸ αὐτοκίνητό σας, τὸ μονοθέσιο ελικόπτερό σας; Τὸ ἐρώτημα τίθεται, μὲ ὅλη τὴ σοβαρότητα —πού ἄλλου;— στή χώρα τῶν παραδόξων, στὴν Ἀμερική. Καί, μάλιστα, συνεχίζονται ἐντατικά τὰ πειράματα ἀπὸ τὶς διάφορες βιομηχανίες, οἱ ὁποῖες διαβάζονται νὰ κατακλύσουν τὴν ἀγορὰ μὲ τὸ νέο προϊόν, πού θὰ μᾶς μεταβάλλῃ ὅλους σὲ χαλίφιδες τῶν ἐλπίων καὶ μιάς νυκτῶν.

Οἱ δηλώσεις, πάνω σ' αὐτὸ τὸ σημείο, τοῦ κ. Τζίλμπερτ Μάτζιλ, προέδρου τῆς ἐταιρίας «Ρότοκράφτ», ἡ ὁποία προμηθεύει στὸ ἀμερικανικὸ ναυτικὸ τὰ ἀκρίβοιδια ἐκεῖνα μονοθέσια ελικόπτερα, τὰ «πίνχουηλ», εἶναι σαφείς καὶ κατηγορηματικές. Σημειώστε, μάλιστα, ὅτι ὁ κ. Μάτζιλ ἔχει ἐπιφέρει αὐτοπροσώπως ἓνα σωρὸ δελτιώσεων στὸ «πίνχουηλ».

«Σχεδιάζω νὰ παρουσιάσω, μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1957, τὸ μονοθέσιο ἰδιωτικὸ ελικόπτερο, τὸ ὁποῖο θὰ διαθέτῃ μάλιστα καὶ ἓνα περίβλημα ἀπὸ πλαστικὸ γυαλί, ὥστε ὁ ὁδηγὸς νὰ ταξιδεύῃ μὲ ὅλη τὴν ἀνεσὴ του. Θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλες εὐκολίες καὶ ἡ τιμὴ του δὲν θὰ ξεπερνᾷ τὴν τιμὴ ἑνὸς συνηθισμένου αὐτοκινήτου. Πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ λήξῃ τὸ πρόβλημα τοῦ συνωστισμού τῶν ὁδῶν. Ἐκμεταλλευθήκαμε ὅσο ἔπαιρνε τὰ ἐπίγεια καὶ ὑπόγεια μέσα συγκοινωνίας. Τώρα δὲν μᾶς μένει ἄλλο παρὰ ὁ ἀέρας».

Ἐλαφρότερο ἀπὸ τὸν ἐπιβάτη του!

Πρὸς τὸ παρόν, ὁ κ. Μάτζιλ συγκεντρώνει τὶς προσπάθειές του στὴν τελειοποίηση τοῦ στρατιωτικοῦ ελικόπτερου. Ἀλλὰ πιστεύει ὅτι τὸ μηχανήμα του εἶναι ἱκανὸ νὰ καλύψῃ καὶ τὶς ἀνάγκες τῶν πολιτῶν. «Εἶναι ἐλαφρότατο, δὲν καταλαμβάνει χώρο, καὶ ὁ χειρισμὸς του εἶναι εὐκόλος», ἐξηγεῖ. «Ζυγίζει λιγώτερο ἀπ' ὅσο ὁ ἐπιβάτης του καὶ ὁμως εἶναι ἱκανὸ νὰ μεταφέρῃ διπλάσιο βάρος ἀπὸ τὸ δικό του. Γιά τὴν προσγείωση δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ρόδες, γιατί χρησιμοποιοῦνται τὰ πόδια τοῦ πιλότου καί, τέλος, εἶναι τόσο μελετημένο, πού δυὸ «πίνχουηλ» χωρᾶν, ἅμα διπλωθῶν, μέσα σ' ἓνα αὐτοκίνητο».

Γιά τὴν τελειοποίηση τοῦ «πίνχουηλ» ὁ κ. Μάτζιλ ἐργάστηκε ἑπτὰ ὁλόκληρα χρόνια. Ἡ κατασκευὴ ὁμως πού ἐπέτυχε εἶναι ἀπλούστατη. Δὲν ἔχει ρόδες, οὔτε ἐμπλεκτὴ, ἠλεκτρικὸ σύστημα, ἢ σύστημα λιπανσεως. Ὅποιοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ συντηρήσῃ ἓνα κυνηγετικὸ ὄπλο, μποροῦν νὰ κάνουν τὴ συντήρησιν καὶ τοῦ πίνχουηλ, δηλώνει ὁ ἐφευρέτης του. Ὁ χειρισμὸς του εἶναι ἀπλὸς καὶ γίνεται μὲ δυὸ μοχλοὺς. Χρησιμοποιεῖ γιά καύσιμα ἓνα εἰδικὸ παρασκευάσμα ὑδροποιημένου διοξειδίου τοῦ ὑδρογόνου, τὸ ὁποῖο στοιχίζει σήμερα 7 δολλάρια τὸ γαλλόν. Τὸ «πίνχουηλ» ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ὑψανεταὶ κατακορύφως, μὲ ταχύτητα 600 μέτρων τὸ λεπτὸ, παραμένει στὸν ἀέρα ἐπὶ 20 λεπτά, καὶ κινεῖται μὲ μέση ταχύτητα 45 μιλίων τὴν ὥρα. Τὸ «καντράν» του εἶναι ἀπλούστατο. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα ταχύμετρο καὶ ἀπὸ ἓνα ἀνέμετρο. Στὸ ἐντεπῶν τῶν καυσίμων ὑπάρχει καὶ ἓνας εἰδικὸς μετρητής, πού πληροφορεῖ κάθε στιγμή τὸν πιλότο γιά τὸ ποσὸν τῆς περιεχομένης καυσίμου ὕλης.

Σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τῶν ἐιδικῶν, ὁποῖοι ἔξεροι νὰ ὁδηγᾷ αὐτοκίνητο μπορεῖ νὰ μάθῃ νὰ πετάῃ καὶ μὲ τὸ «πίνχουηλ».

Ὁ μαθητευόμενος, προσθέτει ὁ κ. Μάτζιλ, μπορεῖ σὲ λιγώτερο ἀπὸ μιά ὥρα νὰ πετάξῃ. Ἐχομε κατασκευάσει ἓνα μοντέλο γιά τὸ ἰδιωτικὸ ελικόπτερο, πού εἶναι τόσο ἐλαφρὸ, ὥστε μιά μαθήτρια μπορεῖ νὰ τὸ σηκώσῃ μὲ εὐκολία. Εἶναι τόσο ἀπλό, ὥστε μπορεῖ νὰ συναρμολογηθῇ χωρὶς τὴ βοήθεια ἐργαλείων, μέσα σὲ δυὸ λεπτά. Μέσα στὸ 1958, ἐλπίζουμε νὰ παρουσιάσωμε στὴν κατανάλωσιν τὰ πρῶτα ἀτομικὰ ελικόπτερα γιά ἰδιωτικὴ χρῆσιν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι, βέβαια, κάτι καινούργιο. Ἀπὸ τὸν 15^{ον} αἰῶνα ἀκόμα, ὁ Λεονάρδος ντὰ Βίντσι προφήτευε ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ κατορθώσῃ κάποτε νὰ πετάξῃ, ἐφαρμόζοντας δυὸ φτερά στὰ πλευρά του, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκινούντο μὲ τὴν μυϊκὴ του δύναμιν. Ὡστόσο, τὸ ὄνειρό του ἄργησε κάπως νὰ πραγματοποιηθῇ, γιατί μόλις στὶς 30 Μαΐου 1907 ὑψώθηκε τὸ πρῶτο ελικόπτερο στὸν ἀέρα, μὲ ἐπιβάτη τὸν κατασκευαστὴ τοῦ Λουὶ Μπρωγκέ. Παρ' ὅλο, ὁμως, πού συμπληρώνει κίχας μισὸ αἰῶνα ζωῆς, τὸ ελικόπτερο δὲν σημείωσε τὶς μεγάλες ἐξελίξεις τοῦ σχεδὸν συνονηλικίου του ἀεροπλάνου... Τέλος, στὰ 1942, ὁ Ἰγκὼρ Σικὸρσκυ, ἓνας ἀπὸ τοὺς δαιμόνιους σκαπανεῖς τῆς ἀεροναυτικῆς τοῦ αἰῶνα μας, προέβλεπε ὅτι 10 χρόνια μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου ὁ οὐρανὸς τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ ἑκατοντάδες χιλιάδων ελικόπτερα, τὰ ὁποῖα θὰ μετέφεραν τοὺς κυρίους στὰ γραφεῖα τους καὶ τὶς κυρίες στὰ μαγαζιά.

Παρ' ὅλα αὐτά, σήμερα, μόνο 400 ἰδιωτικὰ ελικόπτερα βρίσκονται ἐν χρῆσιν στὴν Ἀμερική. Γιατί; Τὴν ἀπάντησιν τὴ δίδει ὁ κ. Στάνλεϋ Χίλλερ, πρόεδρος τῆς «Εταιρίας Ἐλικόπτερον Χίλλερ», ὁ ὁποῖος, ἀν καὶ μόλις 32 χρόνων, θεωρεῖται αὐθεντία στὰ ζητήματα τῆς ἐιδικότητός του. Ἡ ἔταιρία Χίλλερ ἔχει δημιουργήσει πάμπολλους τύπους συσκευῶν κατακορύφου πτήσεως, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ πιὸ ἀξιόλογες εἶναι τὸ μονοθέσιο ελικόπτερο καὶ ἡ ἱπτάμενη πλατφόρμα».

—Ὅταν ὁ Ἰγκὼρ Σικὸρσκυ πέταξε, γιά πρώτη φορά, μὲ τὸ ελικόπτερό του, στὰ 1940, δήλωσε ὁ Χίλλερ, οἱ κατασκευασταὶ ἀεροσκαφῶν σ' ὅλο τὸν κόσμον ἄρχισαν νὰ ὀνειρεύονται τὶς δυνατότητες μιάς κολοσσιαίας ἐπιναυτάσεως στὰ μεταφορικὰ μέσα. Στὰ 1945 ὑπῆρχαν ἐν ἐνεργείᾳ 300 ελικόπτερα. Παρ' ὅλα αὐτά, πέντε χρόνια ἀργότερα στὴν Ἀμερική ὑπῆρχαν μόνον τρία ἐργοστάσια παραγωγῆς ελικόπτερον —τὸ δικό μου, τοῦ Σικὸρσκυ (τμήμα τῶν Ἡνωμένων Ἐργοστασίων Ἀεροσκαφῶν) καὶ τοῦ Μπέλλ. Εἶναι λαθασμένος ὁ ὑπολογισμὸς πού κάνουν πολλοὶ ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ δημιουργηθοῦν ἐργοστάσια ελικόπτερον συντηρούμενα μόνο ἀπὸ τὴν καταλῶσιν τῶν ἰδιωτῶν. Ὅλες οἱ ἔταιρίες πού προσπάθησαν νὰ συγκεντρώσουν τὴν παραγωγὴ τους στὸ ἰδιωτικὸ ελικόπτερο ναυάγησαν. Ἴσως νὰ μὴν εἶχε ὀριμάσει ἀκόμη ἡ στιγμή γιά τὴν παραγωγὴ, ἀλλὰ καὶ γιά τὴν κατανάλωσιν. Πολλοὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται, στὴν Ἀμερική, ὅτι τὰ 80% τῆς παραγωγῆς ἱπταμένων συσκευῶν ἀπορροφῶνται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Ἀμύνης. 92% ἀπὸ τὶς παραγγελίες πού ἐκτελεῖ τὸ ἐργοστάσιό μου εἶναι στρατιωτικῆς. Ὁ στρατὸς δὲν ἐνδιαφέρεται γιά μονοθέσια ελικόπτερα καί, κατὰ συνέπεια, χωρὶς τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσιν ἀπ' αὐτὴ τὴν πλευρὰ εἶναι ἀδύνατο νὰ διεξαχθοῦν ἐπαρκῆ πειράματα σ' αὐτὸ τὸ πεδίο. Συνεπῶς, τὸ πότε θὰ κυκλοφορήσῃ μαζικῶς τὸ ἰδιωτικὸ μονοθέσιο ελικόπτερο ἐξαρτᾶται ἀπὸ «ἐκείνους». Αὐτοὶ θὰ μᾶς ποῦν πότε τὸ χρειάζονται καὶ πόσα χρειάζονται.

Ὅσο γιά τὴν ἐποχὴ πού ἡ βιομηχανία θὰ ρίξῃ στὸ ἐμπόριο συσκευῆς κατακορύφου πτήσεως, ὁ κ. Χίλλερ εἶναι μᾶλλον ἀπισιόδοξος.

—Ἄν ἀνεχισθῇ ἡ σημερινὴ ἐξέλιξις, ἡ ἡμέρα αὕτη πρέπει νὰ τοποθετηθῇ γύρω στὰ 1970. Σήμερα δὲν ὑπάρχει ζήτηση. Καὶ ἂν δὲν ὑπάρξῃ μαζικὴ ζήτηση, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καὶ μαζικὴ παραγωγὴ.

Πάρτε παράδειγμα τὴν «ἱπτάμενη πλατφόρμα», πού παρουσίασε στὰ 1955 τὸ ἐργοστάσιό μας. Ἐλαβα ἑκατοντάδες ἐπιστολὲς ἀπὸ διάφορους ἰδιώτες οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ τὴν ἀγοράσουν. Ἡ κατασκευὴ τοῦ μοντέλου πού παρουσιάσαμε στοίχισε 500.000 δολλάρια. Ἄν εἶχαμε τὴν εὐχέρεια νὰ δημιουργήσωμε μιά παραγωγὴ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, τὸ κόστος θὰ κατέβαινε στὰ 1.500 δολλάρια. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν σήμερα ἓνα ἑκατομμύριο ἰδιώτες διατεθειμένοι νὰ χρησιμοποιοῦν τὴν «ἱπτάμενη πλατφόρμα». Ἀσφαλῶς στὸ πεδίο τοῦ ελικόπτερου τὰ πράγματα θὰ ἐξελιχθοῦν εὐνοϊκότερα.

—Εἶναι δύσκολη ἡ πηδαιλοῦχη ἑνὸς ελικόπτερου; ρωτήσανε τὸν κ. Χίλλερ.

—Εἶναι δυσκολώτερο, πάντως, ἀπὸ τὸ νὰ ὁδηγήσῃς αὐτοκίνητο, ἀπῆντησε, γιατί μιά ἱπτάμενη συσκευὴ κινεῖται σὲ τρεῖς διαστάσεις καὶ χρειάζεται νὰ ἐπιτυχάνῃς σταθερότητα πρὸς τρεῖς κατευθύνσεις. Ὁ ἔλεγχος ἑνὸς ελικόπτερου, ἀσφαλῶς εἶναι δυσκολώτερος ἀπὸ τὸν ἔλεγχον ἑνὸς αὐτοκινήτου. Ἀκόμη καὶ ἐμπειροὶ πιλότοι ἀεροπλάνων δὲν τὰ καταφέρνουν νὰ κατευθύνουν ἱκανοποιητικὰ ἓνα ελικόπτερο, γιατί εἶναι τρομερὰ εὐαίσθητα τὰ ὄργανα χειρισμοῦ.

—Καὶ λοιπόν, ἐκεῖνοι οἱ βιομήχανοι πού ἱσχυρίζονται πὺς σὲ ἓνα χρόνο θὰ ἔχουν κατακλύσει τὴν ἀγορὰ μὲ μονοθέσια ελικόπτερα;

«Ὅχι καὶ τόσο ἀπλᾶ τὰ πράγματα...»

Ὁ κ. Χίλλερ ἐμμένει στὴ δυσπιστίᾳ του.

—Ἐχομε μεγάλη πείρα ἀπὸ τὰ μονοθέσια ελικόπτερα, λέει. Προμηθεύσαμε στὸ Σῶμα Πεζοναυτῶν τὸ «Ροτοράϊκλ», τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ διαμελίζεται σὲ μικρὰ τεμάχια, ἱκανὰ νὰ μεταφερθοῦν σὲ μεγάλες ἀποστάσεις, ἢ νὰ ριφθοῦν μὲ ἀλεξίπτωτα. Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν μερικῶν κοχλιῶν συναρμολογεῖται εὐκολάτα καὶ εἶναι ἑτοιμὸ γιά πτήσιν.

Ἀλλὰ πόσοι ἰδιώτες εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὸ ἀγοράσουν, φαντάζεστε; Καὶ ποῖος θ' ἀνέβῃ σ' ἓνα μηχανήμα πού χρησιμοποιεῖ γιά καύσιμα διοξείδιο τοῦ ὑδρογόνου, ἢ κάποιο ἀνάλογο ἐξωτικὸ παρασκευάσμα; Μιά σταγόνα διοξειδίου νὰ πέσῃ ἐπάνω σας, σὰς ἔκαψε. Νομίζω πὺς αὐτοὶ οἱ κύριοι εἶναι ὑπερῃσιόδοξοι.

—Ἡ γενιά μας, λοιπόν, δὲν πρόκειται νὰ δῇ τὴ διάδοσιν τοῦ ελικόπτερου;

—Τοῦ ελικόπτερου, ἴσως ὄχι. Ἀλλὰ εἶναι πιθανὸν σὲ λίγα χρόνια νὰ δοῦμε νὰ κυκλοφοροῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες ἱπταμένες συσκευῆς, πού σήμερα δὲν φανταζόμαστε ἀκόμη τὴ μορφή τους.

Ὅταν ὁ κ. Μάτζιλ πληροφορήθηκε τὰ παραπάνω, ἔγινε ἔξω φρενῶν.

—Αὐτὸ τὸ ζήτημα δὲν ἀφορᾷ τοὺς φοβηθεῖς πού δὲν ἔχουν περισσότερο θάρρος ἀπ' ὅσο ἔχει μιά κόττα, δήλωσε. Δὲ μ' ἐνδιαφέρει τί λέει ὁ ἓνας κι ὁ ἄλλος. Ἐγὼ βέβαιον πὺς στὰ 1958 ἡ ἀγορὰ θὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ μονοθέσια ελικόπτερα. Γιά σκεφθεῖτε, ἀλήθεια, τί θὰ εἶχε γίνῃ ὁ Χένρυ Φόρντ ἂν ἄκουγε τοὺς γύρω του πού τοῦ ἔλεγαν ὅτι δὲν θὰ βρισκόταν ἄνθρωπος ν' ἀνέβῃ σὲ ἀμάξι πού δὲν τὸ ἔφερναν ἄλογα!

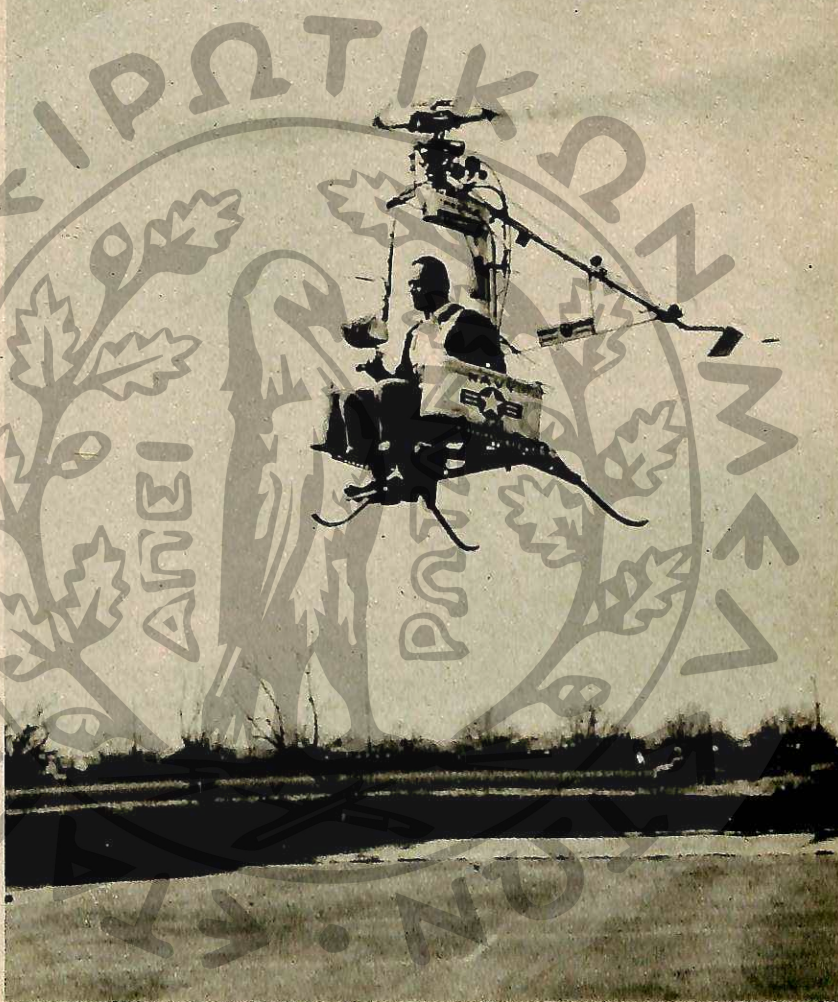
Ἀφοῦ ἐξέβρεσαν τόσο κατηγορηματικὰ τὶς ἀπόψεις τους οἱ ἐπαίοντες, ἐμεῖς τί νὰ πούμε; Τί ἄλλο, τὸ 1958 εἶναι κοντά. ■ ■ ■

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ χρησιμοποιεῖ διαθέσιμα ἀεριοθούμενα ελικόπτερα. Μόνο ἂν δημιουργηθῇ μεγάλη ζήτηση, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κοινου, εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἐκτεταμένη παραγωγὴ, ὁπότε καὶ θὰ πέσῃ τὸ κόστος τους. Πρὸς τὸ παρόν εἶναι ἀπρόσιτα στὸν μέσο πολίτη.

(Φωτ. London Express News)

ΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΤΟΥ «ΠΙΝΧΟΥΗΛ» πιστεύουν ὅτι πολὺ σύντομα ἡ ἱπτάμενη συσκευὴ τους θὰ γίνῃ κοινῆς χρήσεως στὴν Ἀμερική, γεγονός πού θὰ ἀποσυμφορήσῃ τοὺς δρόμους καὶ θὰ λύσῃ τὸ ἐπίγειο κυκλοφοριακὸ πρόβλημα. Ὅσο γιά τὸ ἐναέριο, πού ἀσφαλῶς θὰ προκύψῃ, δὲν τὸ ἔχουν ἀκόμη σκεφθῇ. Μιά σύγκρουσις σὲ ὕψος 100 μ. δὲν θὰ εἶναι εὐχάριστη

Ο Κούρτσιο Μαλαπάρτε, το «άνφον τερρίμπλ» της Ιταλικής πνευματικής ζωής, ένας απ' τους μεγαλύτερους ίσως μυθιστοριογράφους και θεατρικούς συγγραφείς της σύγχρονης Ιταλίας, έχει σθησι απ' τον κατάλογο των συγγραφέων. Πέφτει συντριμμένος από την οδυνηρότητα ζωής, κ' η πάλη του εναντίον του θανάτου παρακολουθείται με πολλή θλίψη και με συμπόνια από ολόκληρη την Ιταλία και τους διανοούμενους όλου του κόσμου.

ΚΑΠΟΥΤ

Ο ΚΟΥΡΤΣΙΟ ΜΑΛΑΠΑΡΤΕ, Ο ΙΤΑΛΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΤΟΥ ΘΡΥΛΙΚΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΣΥΝΤΡΙΒΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΡΟΜΕΡΗΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ

Πραγματικά, ο Μαλαπάρτε υπήρξε ένας απ' τους στοχαστές εκείνους που αντιπροσωπεύουν και άπνχουν την αγωνία και τις αντιφάσεις του σημερινού ανθρώπου. Γεννήθηκε στα 1898 και χρημάτισε διευθυντής πολλών εφημερίδων και περιοδικών («*Il Mattino*», «*La Stampa*», «*L' Italia Letteraria*», «*Prospettiva*», «*Nitente*»). Έγραψε όλων των ειδών τα έργα: Ποιήματα, μυθιστορήματα, δοκίμια, δημοσιογραφικά άρθρα, διηγήματα, σχόλια, κριτικές, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, πολιτικές ανταποκρίσεις, ιστορικά αφηγήματα, αλληγορικούς μύθους, επιγράμματα, σατίρες, θεατρικά έργα, κινηματογραφικά σενάρια. Τα θέματά του ήταν πάντα έντυπωσικά, πρωτότυπα, ριζοσπαστικά, ενδιαφέροντα. Απνχούσαν τα προβλήματα της εποχής, κ' ήταν γραμμένα με μεγάλη εξυπνάδα, με πλήρη διαίσθηση εκείνου που άρεσε και γοητεύει την κοινή γνώμη, μ' ένα στυλ γεμάτο σαφήνεια και κομψότητα. Άκόμα κ' οι αποτυχίες του καταθώσαν να επιβάλλονται και να προκαλούν το ενδιαφέρον του κοινού. Η κομωδία του, π.χ., «*Das Kapital*» («*Τό κεφάλαιο*»), που παίχτηκε στο Παρίσι στα 1949, χαρακτηρίστηκε από τον κριτικό του «*Φιγκαρό*», Ζαν-Ζακ Γκατιέ, ως η μεγαλύτερη αποτυχία όχι μόνο των τελευταίων ετών, αλλά και του αιώνα. Όμως, όλο το Παρίσι θέλησε να δει την κομωδία του Μαλαπάρτε (ήταν το πρώτο του θεατρικό έργο), και το «*Κεφάλαιο*» παίχτηκε στη γαλλική πρωτεύουσα επί 180 νύχτες!

Τα σπουδαιότερα μυθιστορήματά του Μαλαπάρτε είναι το «*Ca pelle*» (Τό δέρμα) και το περίφημο «*Καπούτ*», που και τα δυο μεταφράστηκαν σε πολλές γλώσσες. Ο Μαλαπάρτε είχε οξύτατο το αίσθημα του μοντέρνου, και τον χαρακτήριζε μία σχεδόν γυναικεία Ικανότητα να «μυρίζεται» τα καινούργια ρεύματα και να βέτη πρώτος αυτός τα καινούργια προβλήματα. Η στάση του απέναντι στη ζωή ήταν πρωτότυπη — στάση όχι θεατού, αλλά εφευρέτου. Η διαλεκτική του, ο αδιάκοπος διάλογος με τον εαυτό του, η αυτόνομη πνευματική του κατάρτιση τον έκαναν να μην εξοικονώνεται ποτέ με το περιβάλλον, αλλά πάντα να το παρακολουθεί, ίσως και να προπορεύεται, κι από ένστικτο να του αντιτίθεται, ν' απομακρύνεται και να το χτυπά.

Ραφωδός του Μουσολίνι κ' ευνοούμενη προσωπικότης του φασιστικού καθεστώτος στα πρώτα έτη της εξουσίας του, άρχισε σιγά-σιγά ν' αλλάζει αντίληψεις, και στα 1933 εξορίστηκε στο Λίπαρι, εξ αιτίας του γαλλικού διβλίου του «*Τεχνική του προξενικού*».

Η φασιστική λογοκρισία απαγόρευσε τα μυθιστορήματά και τα θεατρικά του έργα. Στο τέλος του πολέμου, ο Μαλαπάρτε βρέθηκε άποστομένος στη διοίκηση της αμερικανικής στρατιάς, που προχωρούσε σε Ιταλικά έδαφος...

Φιλόλογος, Ιστορικός, κοινωνιολόγος, ανακαινιστής και προφήτης, ο Μαλαπάρτε δεν ήταν στην πραγματικότητα παρά άπλως διανοητής και στοχαστής. Οι πολιτικές του ακροασίες ήταν όλες μελετημένες, άπλά προσχήματα για να κάνει φιλολογία. Έκτος απ' τα έργα που αναφέραμε, ο Μαλαπάρτε έχει γράψει και τα εξής: «*Οι γάμοι των ευνούχων*» (Ρώμη 1922), «*Η ζωντανή Εύρώπη*» (1923), «*Η Ιταλία εναντίον της Εύρώπης*» (στη γαλλική γλώσσα, Παρίσι 1928), «*Στα άδυτα της Ιταλίας*» (στην Ισπανική γλώσσα, Μαδρίτη 1929), «*Σκόδομα και Γόμορρα*» (Μιλάνο, 1931), «*Οι φρουροί της άταξίας*» (Τουρίνο, 1931), «*Τεχνική του πραξικοπήματος*» (στη γαλλική γλώσσα, Παρίσι 1931), «*Λένιν*» (στη γαλλική γλώσσα, Παρίσι 1932), «*Αίμα*» (Φλωρεντία 1937), «*Ταξίδι στην κόλαση*» (Φλωρεντία 1938), «*Ο Βόλγας άρχίζει στην Εύρώπη*» (Μιλάνο 1943), «*Ντόν Κομμάλε*» (Φλωρεντία 1946), «*Η αόριστη Ιστορία*» (Μιλάνο 1949), «*Κ' οι γυναίκες έχασαν τον πόλεμο*», κ' άλλα.

Το «*Καπούτ*» έκδόθηκε στη Νεάπολη στα 1944, και το «*Δέρμα*», σε γαλλική γλώσσα, στο Παρίσι στα 1948.

Όλα τα έργα του Μαλαπάρτε είναι γεμάτα φαντασία και θηκτικό πνεύμα, και του εξασφαλίζουν σημαντική θέση στην Ιταλική λογοτεχνία. Άκόμα κι αν αφαιρέσει κανείς τα φραστικά και πνευματικά του πυροτεχνήματα, τις αντιφάσεις και τις έντυπωσικές παραδοξολογίες του, εξακολουθεί να ύπάρχει στα διβλία του το θαύμα και ουσιαστικό εκείνο περιεχόμενο, που κάνει τον μεγάλο συγγραφέα.

Ο Μαλαπάρτε άρρώσθηκε κατά τη διάρκεια του ταξιδιού που είχε επιχειρήσει πέρα στην κομμουνιστική Κίνα. Νοσηλεύτηκε για λίγο σε μία κλινική του Πεκίνου, κ' έπειτα μεταφέρθηκε με αεροπλάνο, μέσω Τουρκίας, σε μία κλινική της Ρώμης. Η άρρώστια του —που εμφανίστηκε στην αρχή σαν πνευμονία, μα έπειτα εξέλιχθηκε σε καρκίνο των πνευμόνων, αε συνδυασμό με αναζωπύρωση μιάς παλιάς εστίας φυματίωσης— του έδωσε την ευκαιρία ν' αντιληφθεί πόσο ήταν δημοφιλής στην πατρίδα του.

Έκατοντάδες άνθρωποι έρχονταν στην κλινική για να τον δούν και να ρωτήσουν για την υγεία του. Οι περισσότεροι ήταν άνθρωποι του λαού, όχι διανοούμενοι.

Ο ίδιος ο Μαλαπάρτε διηγήθηκε σ' ένα φίλο του, στο νοσοκομείο όπου ζούσε χάρη στο όξυγόνο, με τ' ακόλουθα λόγια τον τρόπο που χτυπήθηκε απ' τη φοβερή άρρώστια:

«*Ημουν στο Πεκίνο κ' ετοιμαζόμουν να φύγω για το Τουρκιστάν. Ξαφικά μ' έπιασε ένας μεγάλος πυρετός, και πόνοι σ' όλα τα κόκαλα. Έπεσα στο κρεβάτι και φώναξα ένα γιατρό. Απ' τα συμπτώματά που του είπα, και μία σύντομη κ' επιπόλαιη εξέταση, έβγαλε το συμπέρασμα πως έπασχα από ρευματικό πυρετό. Μού*

είπε να μείνω στο κρεβάτι ώσπου να μού πέσει ο πυρετός. Τότε, μία Κυριακή πρωί, ενώ βρισκόμουν πάντα ξαπλωμένος, ήρθαν και με ζήτησαν: «*Μαλαπάρτε, μού είπαν, ο Μάο Τσέ Τούγκ θέλει να σε δει!*». «*Πότε?*», ρώτησα. «*Άμέσως!*». «*Πώς άμέσως?*», είπα. «*Δεν βλέπετε πως είμαι ξαπλωμένος κ' έχω πυρετό?*». «*Μά κ' έμεις έχουμε πυρετό!*», μού άπάντησαν. Σηκώθηκα λοιπόν και πήγα. Η συνομιλία μου με τον Μάο Τσέ Τούγκ άσπαξε άρκετη ώρα. Την άλλη μέρα, έφυγα για το Τουρκιστάν. Δεν πιστεύω να με πείραζε το κρύο. Στην Καρελία, την εποχή του πολέμου, γύριζα σχεδόν γυμνός μέσ' στα χιόνια...».

Ο Μαλαπάρτε δεν μπορούσε να ύποφέρει τους ανθρώπους που ήγγιναν στην κλινική να τον δούν και του φέρονταν με συμβατικό τρόπο. Μία μέρα, που πήγε να τον δει ο φύλακας της έπαυλης του στο Φόρτε ντέι Μάρμι (μιάς θαυμάσιας βίλλας στην Τσκακνι, όπου είχαν μείνει, κατά καιρούς, ο Ντ' Ανούντσιο, ο Πουτσίνο και ο Τόμας Μάνν), είπε σ' ένα φίλο του, που παραβρέθηκε στη συνάντηση:

—*Είδες πως μού φέρθηκε ο Άντζελο; Αύθόρμητα, φυσικά, όπως άπρεπε να φέρονται όλοι όσοι πάνε να δούν έναν σοβαρά άρρωστο. Δεν με ρώτησε: «*Είστε καλά; Αισθάνεστε άσχημα?*». Δεν είπε ψέματα, δεν φώναξε: «*Ω, τί ώραία όψη που έχετε, δεν φαίνεστε καθόλου άρρωστος!*». Ούτε μ' άφησε να δώ στα μάτια του τον οίκτο, έπειδή βρισκόμαι σ' αυτή την κατάντια. Μού είπε όσα έπρεπε να μού πη, με τα σωστά λόγια και το σωστό τόνο!*

Κι ο Μαλαπάρτε εξακολούθησε: —*Σκέψου ότι σήμερα ήρθε κάποιος που νόμιζε σκόπιμο να μού πη ότι άπόμε δεν είχα άναπαυθή! Πως είναι δυνατόν ν' άγνοή κανείς σε τέτιο βαθμό τη σημασία των λέξεων; Είναι τρομερό να λες «*δεν άναπαυθήκατε*» σε κάποιον που πέρασε μία νύχτα κόλασης, μία νύχτα αδιάκοπου μαρτυρίου... Μία τέτια νύχτα την είχα περάσει στην αρχή της άρρώστιας μου. Άρχισε όπως άπόψε, κατά τα μεσάνυχτα. Ήταν ένας τρομερός, άφόρητος πόνος. Χρειάστηκε να δάλουν τραπεζία και καρέκλες μπροστά στο παράθυρο, γιατί φοβόντουσαν μήπως πέσω για να σκοτωθώ. Στις δύο, έφεραν στο σπίτι έναν καθηγητή. Μού έκανε μία ένεση ενός ισχυρότατου ναρκωτικού. Ζήτησα να μού κάνει τη μεγαλύτερη δυνατή δόση, γιατί με είχε πιάσει φόβος μήπως ο πόνος συνεχιστεί. Και τότε έγινε κάτι θαυμαστό: «*Ενοίωσα τον πόνο σιγά-σιγά να φεύγει. Κατέβαινε στο σώμα μου, άργά-άργά, βαθμιαία, κι άπομακρυνόταν από μένα. Είχα την έντύπωση πως το σώμα μου πάλευε εναντίον του πόνου και τον έμηνδυνε, τον άπνε χάρω νικημένο, άδύναμο, νεκρό. Άπόψε, λοιπόν, το ίδιο ναρκωτικό δεν είχε καμμία άπολύτως επίδραση: Ο πόνος έμεινε στο σώμα μου όλη τη νύχτα —δεν ύποχώρησε ούτε στιγμή...**

Σ' όλη τη διάρκεια της άρρώστιας του, ο Μαλαπάρτε δεν έπαψε να δείχνει ενδιαφέρον για όσα συνέβαιναν γύρω του, να συζητά με τους έπισκέπτες του, να διατυπώνει σκέψεις και γνώμες για τους πάντας και τα πάντα. Η άγάπη του για τη ζωή ήταν τόσο έντονη, ώστε δεν παρέλειπε ακόμα και να παραγγέλλει να του φέρνουν τις άγαπημένες του «*σπεσιαλιτέ*» —ήταν έξαιρετικά έκλεκτικός στο φαγητό του— και τ' άγαπημένα του κρασιά. Οι γιατροί το επέτρεπαν γιατί ήταν έτσι κι αλλιώς καταδικασμένος. Παρακολουθούσε προσεκτικά όλες τις ένέσεις που του έκαναν, όλη τη μάταιη προσπάθεια «*θεραπείας*» του. Ένας φίλος του τον είδε μία μέρα να παραγγέλλει το όξυγόνο του σε στιγμές που δεν το χρειαζόταν, όπως ένας καπετάνιος θάδινε διαταγές στους ναύτες του:

—*Το όξυγόνο στις δυόμιση!*
—*Η:*
—*Το όξυγόνο στις τρεις!*
Μία άλλη φορά, είπε σ' ένα γνωστό του:

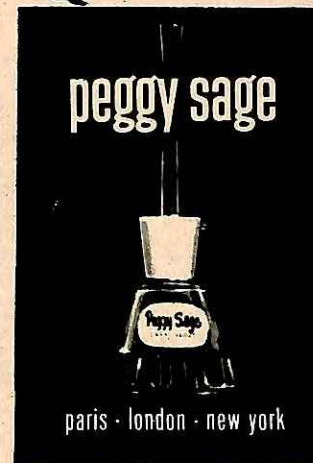
—*Ένα πράγμα για το όποιο δεν έχω άμφίβολια είναι πως όταν πεθάνω, θα πεθάνουν δυο άνθρωποι μαζί. Δυο άνθρωποι, ίδιοι, ο ένας δίπλα στον άλλο. Δυο άνθρωποι που θα συζητούν με αντίθετα επιχειρήματα —δεν θα όμολογώ πως ο έσπετέρας αυτός διάλογος άρχισε να με κουράζει...*

ΑΔΕΛ

ΚΑΤΙ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΟ...

Κάτι μοναδικό... Η βαθιά ονύχων PEGGY SAGE, που κρύβει το μυστικό των πιο φωτεινών, των πιο άστραφτερών χρωμάτων. ΤΟ PEGGY SAGE δίνει στα νύχια σας καθαρή διαύγεια, πολυτίμου διαμαντιού. PEGGY SAGE σε άπειρία άποχρώσεων. PEGGY SAGE το άπόλυτο συμπλήρωμα της όμορφιάς.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: Φ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΥ 3 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 32-936

WEGA Ράδιο

Δρ. 3.900

"ΒΕΓΚΑ", ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Κατασκευασμένο με τις πιο σύγχρονες μηχανικές εξελίξεις και τη πιο αισθητική γραμμή είναι το κόσμημα και η υπερηφάνεια κάθε σπιτιού.

* Πωλούνται εις όλα τα Καταστήματα ραδιοφώνων.

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

33

Θ' ΑΝΕΒΗ Ή ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΗ;

ΓΙΑ ΚΑΘΕ «ΠΙΝ - ΑΠ» ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΗ
ΤΟ «ΦΡΑΓΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΙΑΣ» ΙΣΧΥΕΙ ΤΟ ΕΝΑΓΩΝΙΟ
ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Τί είναι ο πόνος μπρός... στη δόξα. Η θερμοκρασία του Χόλλυγουντ αγγίζει εκείνο το απομεσήμερο τὰ ὕψη τῆς Σαχάρας. Ὁ φωτογράφος, προφυλάσσοντας τὸ κεφάλι του κάτω ἀπὸ μιά ἐφημερίδα, φώναζε «έτοιμοι!». Ἐνα «κλικ» τῆς μηχανῆς καὶ αὐτὸ ἦταν ὄλο. Ἡ μόνη πού δὲν ἔδειχνε τὴν παραμικρὴ δυσφορία ἦταν ἡ νεαρὴ στάρλετ, πού ξεροψηνόταν μέσα στὸ κομψό, ἀλλὰ ὄχι καὶ τόσο δροσερὸ φόρεμά της. Τὸ μόνο πού τὴν ἐνδιέφερε ἦταν νὰ κρατήσῃ τὴ χαριτωμένη καὶ φιλάρεσκῃ πόζα τῆς μπροστὰ στὸ φακό.

Στὴν περίπτωση αὐτῇ, ἡ νεαρὴ στάρλετ ἦταν ἡ Ἰταλίδα ἡθοποιὸς Τζία Σκάλα, πού ὀρίσκειτὶ ἐδῶ καὶ δύο χρόνια στὸ Χόλλυγουντ περιμένοντας τὴ «μεγάλῃ μέρα». Ὅπως ἡ Μαίριλιν Μονρόε καὶ ἡ Τζέην Μάνσφιλντ στὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας τους, ἔτσι τώρα καὶ ἡ Τζία πρέπει νὰ ὑποστῇ τὶς ἐξετάσεις τοῦ «πίν-ἅπ-γκέρλ». Εἶναι τὸ ἀπαραίτητο στάδιο ἀπ' τὸ ὁποῖο περνάει κάθε νέα στάρλετ. Ἀν πετύχῃ, τὴν περιμένουν ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος. Ἀν ἀποτύχῃ, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ αὐτὴ μιά μονάδα ἀνά-

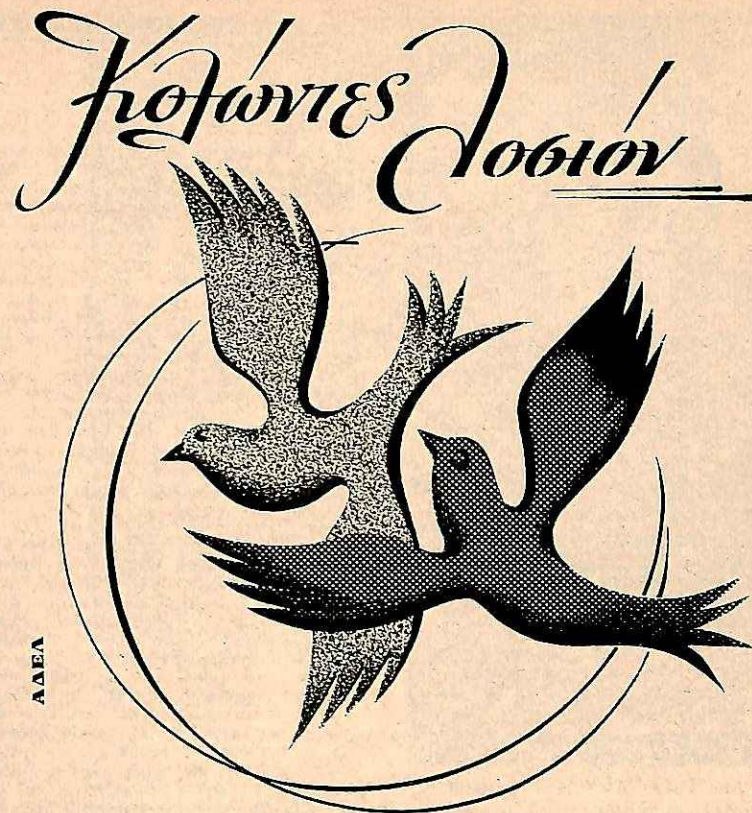
μεσα στὶς ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες «ἀνώνυμες καλλονές», πού συνωθούνται στὶς ἀφετηρίες τοῦ Χόλλυγουντ, κοντὰ, ἀλλὰ πάντως ἔξω ἀπὸ τὰ στούντιο. Γι' αὐτὸ εὐκολὰ καταλαβαίνει κανεὶς γιατί δὲν μπορούσε, σὲ μὴν τόσο κρίσιμῃ στιγμῇ τῆς ζωῆς της, νὰ δῇ σημασία στὴ ζέστη ἢ τῆς Σκάλα. Μέσα στὸ τρομερὸ ἐκεῖνο λιούρι, ἡ σκηνὴ τῆς πόζας —κάθε φορὰ μὲ ἄλλο κοστούμι καὶ μὲ ἄλλο εὐτυχισμένο χαμόγελο— ἐπαναλήφθηκε ἀναρίθμητες φορές, ἐπὶ δύομισι ὁλόκληρες ὥρες. Καὶ τὸ χειρότερο ἀπ' ὅλα εἶναι ὅτι οἱ φωτογραφίες μὲ μαγικὴν τραβήχτηκαν μόνο στὸ τέλος τοῦ μαρτυρικοῦ ἐκείνου ἀπογεύματος. Τώρα ἡ Τζία περιμένει μὲ ἀγωνία τὰ ἀποτελέσματα τῆς δοκιμασίας. Οἱ φωτογραφίες τῆς διανεμήθησαν σὲ ὅλα τὰ περιοδικὰ τοῦ κόσμου καί, φυσικά, καὶ στὶς ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἀπὸ τὴ σειρά πού τραβήχτηκε ἐκείνες τὶς κρίσιμες γιὰ τὴν καριέρα της ὥρες δημοσιεύουμε δύο, τὶς πρὶ ἐπιτυχημένες κατὰ τὴ γνώμη μας. Ἡ κρίσιμη τῶν ἀναγνωστῶν μας, μαζί μὲ τὶς κρίσεις τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ παγκοσμίου περιοδικοῦ τύπου, θὰ ἀποτελέσουν τὴ βαθμολογία πού μὲ τόσο ἀγωνία περιμένει ἡ ἀνερχόμενη ἢ καταποντιζόμενη νεαρὴ στάρλετ.

↑ ΠΕΡΑΣΕ, λένε οἱ εἰδήμονες τοῦ Χόλλυγουντ, ἡ ἐποχὴ τοῦ αἰσθησιακοῦ «πίν-ἅπ-γκέρλ». Ἡ Τζία Σκάλα ἔχει, βέβαια, θαυμάσιες ἀναλογίες καὶ προκλητικὲς γραμμές, ἀλλὰ ἔχει καὶ μὴν λεπτὴ καὶ ἐκφραστικὴ φυσιογνωμία, μὲ ὑπέροχα, παιγνιδιάρικα μάτια. Γι' αὐτὸ καὶ στὶς περισσότερες φωτογραφίες τῶν «ἐξετάσεων» ἡ Τζία ἦταν... ντυμένη.

← Ἡ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ εἶχε ξεπεράσει τοὺς σαράντα βαθμούς, καὶ ὅμως τὸ πρόσωπο τῆς Τζίας ἔπρεπε νὰ ἀποτυπώῃ ὅλη τὴ μακαριότητα πού ὑποτίθεται ὅτι νοιώθει κανεὶς σὲ μὴν ἐξωτική, παραδείσια γωνιά τῆς γῆς. Οἱ μαρτυρικὲς δύομισι ὥρες, μὲ τὶς ἀτέλειωτες πόζες, τελειώνουν, ἀρχίζει ὅμως τὸ μαρτύριο τῆς ἀναμονῆς κ' ἡ Τζία περιμένει τώρα ἐναγώνια τὰ ἀποτελέσματα.

(Φωτ. United Press)

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

Lambretta

Νέα
ΜΟΝΤΕΛΛΑ
1957

125 Ld καὶ
150 Ld ΔΙΧΡΩΜΟ

Νέα ΓΡΑΜΜΗ

Ἐπισκεφθῆτε τὰς ἐκδόσεις μας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ **ΕΤΑΛΛΑΣ Α.Ε.** ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 73 ΤΗΛ. 91169
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ "ΑΛΕΥΑ", Ε.Π.Ε. ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 611774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Σ. ΦΕΤΣΗΣ ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 131

800.000 ΠΚΡΙΜΑΤΣΕΣ μπορεί να κάνει ο παλιάτσος του «Κινέμιν».
799.900 περισσότερες εκφράσεις από τον πιο εκφραστικό ήθοιο!

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ

ΜΑΡΙΟΝΕΤΤΕΣ

ΑΛΛΑ ΕΝΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΛΑΘΟΣ, στα πολύπλοκα κουμπιά του ταμπλώ, μπορεί να μεταβάλει το γλυκό χαμόγελο της περιγίτιπσας σε χασμουρητό!

Εκφραστική Ικανότητα που μπροστά της ο Ντάννυ Κοϊή φαίνεται... άμυχος. Χορευτική δεινότητα που σε συγκρίνει μαζί της ο Φρέντ Άσταιρ φαίνεται... πιασμένος. Αυτά είναι τα κύρια προσόντα της καταπληκτικής εφευρέσεως που μας χάρισε τελευταία ο Μάικλ Μάιμπεργκ, τέως υπάλληλος του Γουόλ Ντίσνεϋ, που όταν απελύθη από τη δουλειά του, άρξισθε να ξεπεράσει τον παλιό του εργοδότη. Και φαίνεται ότι το κατάφερε.

«Ηλεκτρονικές μαριονέτες» «τριδιάστατο Μίκυ Μάους» δώμασαν τις πολυάριθμες αυτές κούκλες οι κριτικοί, έπειτα από την πρεμιέρα της ταινίας «Χάνσελ και Γκρέτελ» για να δώσουν στους θεατές να καταλάβουν τη φύση των πρωταγωνιστών του «Κινέμιν».

Μια πλαστική ύλη που μοιάζει με επιδερμίδα, καλύπτει ένα σκελετό από αλουμίνιο με όλες σχεδόν τις αρθρώσεις του ανθρώπινου σκελετού. 322 χιλιομέτρα ηλεκτρονικά καλώδια αποτελούν τα νύρα, που από το μαγνητισμένο δάπεδο της σκηνής διαδίδουν την άπειρη ποικιλία των κινήσεων στα μέλη, έπειτα από διαταγές του «έγκεφάλου», που στην περίπτωση αναπληρώνει ένα τεράστιο και περίπλοκο ταμπλώ. Συνεργείο δόκιμο από ειδικά εκπαιδευμένους χειριστές πρέπει να κινεί τις χιλιάδες κουμπιά, μετρητές, διακόπτες και ρόδες, με απόλυτο συγχρονισμό και μαθηματική ακρίβεια, γιατί το παραμικρό λάθος θα είναι μοιραίο για τη «σοβαρότητα» της παραστάσεως.

ΓΙΑ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΝΟΝ

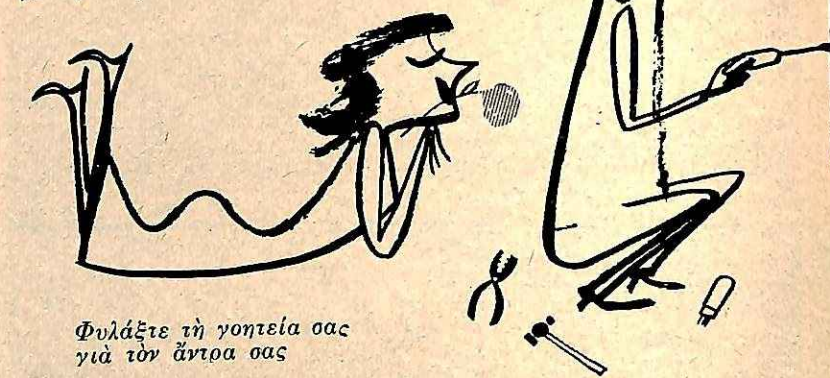
ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ Ν' ΑΠΑΛΛΑΓΗ Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ, ΤΩΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ολοι δίνουν συμβουλές στη γυναίκα πώς να συγυρίξει το σπίτι της με τον εύκολα δυνατό τρόπο. «Μη κοιτάς —της λένε— πώς έκανε το νοικοκυριό ή μητέρα σου! Έκείνη ήταν σωστή σκλάβο...». Και πραγματικά, η μητέρα δεν είχε ούτε ηλεκτρική κουζίνα, ούτε μίξερ, ούτε ηλεκτρικό ψυγείο, ούτε παρκετέζ, ούτε τίποτα. «Ολ' αυτά τα πράγματα δεν είναι, στο βάθος, παρά τρόποι για ν' αποφυγή η γυναίκα το νοικοκυριό... Ίδου μερικές χρήσιμες συμβουλές:

Επιδιορθώσεις

Όταν έχει χαλάσει ή κουζίνα, το ψυγείο, ή κάποιο άλλο αντικείμενο του σπιτιού, ή νοικοκυρά πρέπει να περιορίζεται στην έντελώς απαραίτητη βοήθεια. Ακολουθήτε τους εξής τρεις κανόνες, όταν έχετε να κάνετε μ' ένα μάστορη ή υδραυλικό:

1. Έξηγήστε του τη δλάβη με λίγα λόγια.

Φυλάξτε τη νοητεία σας για τον άντρα σας

2. Αποφεύγετε να πατάτε πάνω στα εργαλεία που σκορπίζει στο πάτωμα.
3. Φυλάξτε το ύψος της μοιραίας γυναίκας για τον άντρα σας.

Προγράμματα

Το νοικοκυριό μπορεί να γίνει σύμφωνα με πρόγραμμα. Σύμφωνα με μία αμερικανική στατιστική, η εβδομάδα της νοικοκυράς περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

Υγίης, 59 ώρες. Καθάρισμα, 21 ώρες. Μαγείρεμα, 19½ ώρες. Προσωπικές ασχολίες, 14 ώρες. Πλύσιμο πιάτων, 10½ ώρες. Κοινωνικά καθήκοντα, 10 ώρες. Ψώνια και λογαριασμοί, 5 ώρες. Πλύσιμο ρούχων, 3½ ώρες. Μαντάρισμα και σιδέρωμα, από 2½ ώρες. Φυσικά, ακόμα και το πιο καλό πρόγραμμα μπορεί να διακοπή όταν το μαρμόρ έχει ή το ραδιόφωνο έχει καμιά ώρα έκπομπή...

Δουλειά και παιχνίδι

Είναι δύσκολο, σύμφωνα με τους έμπειρους, να μεταβληθεί η δουλειά του σπιτιού σε παιχνίδι. Ένα μεγάλο μέρος της είναι πραγματική εργασία. Αλλ' αυτές οι γενικές οδηγίες μπορούν να σας βοηθήσουν:

1. Αφιερώστε αρκετή ώρα για να φέρετε ένα εύχριστο φόρεμα και να φρεσκαριστήτε. Αυτό μπορεί να σας τονώσει το ήθικ.
2. Κάντε το σιδέρωμα, κι όποια άλλη δουλειά μπορείτε, καθισμένες.
3. Να στρώνετε τα κρεβάτια και να πλένετε τα πιάτα πριν από κάθε τι άλλο. Τα υπόλοιπα θα σας φαίνονται πολύ εύκολα όταν θάχετε τελειώσει αυτές τις «άγχαρείες».
4. Να μην κάνετε όλες τις δυσάρεστες εργασίες μαζί, αλλά τότε εκείνες που δεν σας άρεσουν και τότε εκείνες που σας διασκεδάζουν.
5. Να βάζετε στο πικ-άπ σας μερικούς δίσκους με ευθυμη μουσική την ώρα που κάνετε το νοικοκυριό σας.

Τί να μην κάνετε

Ίδου τώρα και μερικές άρνητικές συμβουλές:

1. Μην εργάζεστε χωρίς διακοπή. Παίρνετε τότε-τότε κανένα καφέ, διακόπτοντας τη δουλειά σας.

2. Μην κάνετε όλη τη δουλειά μόνη σας. Καλοπιάστε τα παιδιά, ώστε να σας βοηθούν στις μικρότερες άγχαρείες.

3. Αποφεύγετε όσο μπορείτε ν' ανεβοκατεβαίνετε σκάλες. Φροντίστε να έχετε όσο περισσότερα ξεσκονόπανα, κλπ., μπορείτε σε κάθε πάτωμα, ώστε να γλυτώνετε ανεβοκατεβάσματα.

4. Αποφεύγετε τις άχρηστες εργασίες, λ.χ., το σκούπισμα των πιάτων.

Σύμπλεγμα σκούπας

Μερικοί ψυχαναλυταί διαπίστωσαν πώς οι γυναίκες έχουν ένα μυστικό φόβο μπήκω τις αντικαταστήσουν στο σπίτι τα σύγχρονα τεχνικά μέσα, οι ηλεκτρικές συσκευές, κλπ. Αισθάνονται ένοχες όταν εξοικονομούν πάρα πολλόν καιρό. Οι ίδιοι ψυχαναλυταί ισχυρίζονται πώς η γυναίκα αγαπάει να χειρίζεται τη σκούπα. Η σκούπα συμβολίζει μια επιθετική στάση απέναντι στη σκόνη και στη βρωμία, κ' οι νοικοκυρές αισθάνονται ικανοποίηση με την Ιοέα πώς διευθύνουν αυτή την επίθεση... Στην πραγματικότητα, η σκούπα σηκώνει όλη τη σκόνη απ' το πάτωμα και την αποθέτει στα έπιπλα, στους τοίχους, στις κουρτίνες.

Εφευρέσεις

Σήμερα υπάρχουν, δόξα τῷ Θεῷ, ένα σωρό πράγματα που βοηθούν τη νοικοκυρά στο έργο της. Μια απ' τις τελευταίες εφευρέσεις είναι μια συσκευή που έχει καμιά δωδεκαριά χρήσεις: Ανοικατεύει τα ποτά, χτυπάει τη μαγιονέζα, κόβει το κρέας και το ψωμί σε φέτες, ξεφλουδίζει, κάνει κιμά και πουρέ, χτυπάει τ' αυγά, τις σάλτσες, τη μαρέγκα, θγάζει το χυμό των φρούτων, ψήνει φρυγανιές και φτιάχνει παγωτό.

Μια άλλη καινούργια συσκευή είναι το τηλέφωνο που λειτουργεί με μικρόφωνο, με το πάτημα ενός κουμπιού. Έτσι η νοικοκυρά δεν χρειάζεται να κρατάει το ακουστικό.

Στην Αμερική, στη Γαλλία και στην Αγγλία πωλούνται ηλεκτρικά ψυγεία που έχουν ένα μικρό ραδιόφωνο, για να κάνουν

εύχρηστη τη δουλειά στην κουζίνα, και ηλεκτρικές κουζίνες που έχουν και αναπτήρα για ν' ανάβει κανείς το τσιγάρο του.

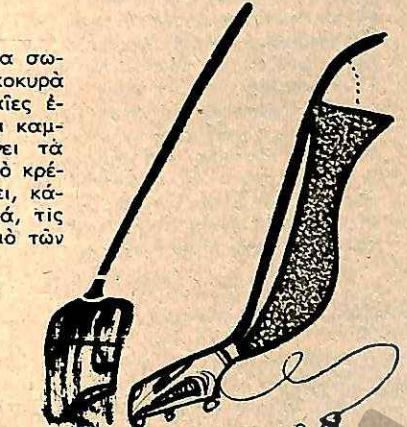
Και μια τελευταία συμβουλή...

Όταν τελειώσουν οι άγχαρείες της ημέρας, εφαρμόστε εκείνο που συνιστά μία κυρία απ' το Μανχάτταν, και που την έκανε να κερδίσει μία δωρεάν ηλεκτρική σκούπα: Γεμίστε ένα ποτήρι με μπύρα και, πριν την πιείτε, αφαιρέστε της το κολλάρο με τον απορροφητήρα της ηλεκτρικής σκούπας σας... Πολλά από τα παραπάνω, για να τελειώσουμε, είναι διατυπωμένα με χουμοριστική υπερβολή. Έκείνο μόνο που απομένει

είναι σοβαρό είναι ότι η σημαντική νοικοκυρά δεν πρέπει να γκρινιάζει! Έχει στη διάθεσή της τόσα μέσα που, αν μπορούσαν να σηκωθούν απ' τον ύπνο τους, οι γυναίκες των περασμένων αιώνων, θα μπορούσαν να τις πνίξουν από ζήλεια.

Μην ανεβοκατεβαίνετε τη σκάλα

Κοινή σκούπα ή ηλεκτρική;

Η τέλεια ανάπαυση.

Όταν έχετε ανάγκην ιδιαίτερας προφυλάξεως ειδικῶς αποτελεσματικῆς...

Η "CAMELIA", δα σας εξασφαλίζει: **Άνεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.**

Είναι πρακτική και οικονομική. Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να εργασθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το αίσθημα της αυτοπεποίθησής.

Η πρακτική ύγιεινή των διακόπων ημερών. Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικά το γνήσιο μπλέ κουτί της "CAMELIA".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Η ΕΚΛΟΓΗ

Σας μορφώνει, σας διασκεδάζει, σας κατατοπίζει σε όλα τα προβλήματα της εποχής.

Η «ΕΚΛΟΓΗ» ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

Για το Καθημερινό
Λουτρό σας
Ελατόν
ΔΑΜΒΕΡΓΗ
σας φρεσκάρει

Για το
μπάνιο σας
οιθαλασσα
ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΦΡΕΣΚΟΣ 100%!
ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ!

Έλεγχος
Συσκευασίας
Πώλησης
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Έδω κι' Εκεί

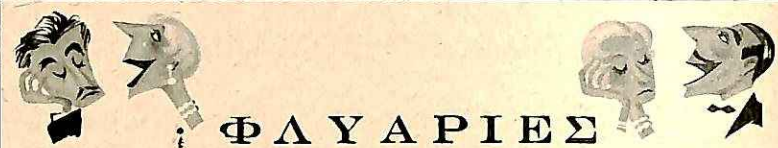
ΟΙ ΔΥΟ ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΕΣ από τις δώδεκα ταινίες που έχει γυρίσει μέχρι στιγμής η Ντάνυ Ρόμπιν είναι «Η σιωπή είναι χρυσός», του Ρενέ Κλαίρι και ο «Ναπολέων», του Σασά Γκιτρώ. Η Ντάνυ δεν αγαπά το θόρυβο και τη δημοσιότητα. Ζή αποτραβηγμένη με τον άντρα της στην έσοχη και λατρεύει άπειρορίστα και με πάθος τα ζώα, την ιππασία και το χορό.

(Φωτ. Camera Press)

■ **ΕΝΑΣ** Αμερικανός από τη Βαλτιμόρη (άγγλικής καταγωγής) ο κ. Τζόζεφ Ουάιτ, πήγε στην Αγγλία για να εξερευνήσει το γενεαλογικό του δέντρο. Εκεί ανακάλυψε ότι ένας πρόγονός του, ο σέρ Ουίλλιαμ Ρόμπερτς είχε αφήσει το 1682 απλήρωτο ένα χρέος στην εκκλησία της Παναγίας της συνοικίας Ουίλλεσντον για τα έξι βαπτίσματα και κηδείας ενός παιδιού του. Ο κ. Ουάιτ έσπευσε άμέσως να πληρώσει το όφειλο ποσό στον παπά της εκκλησίας, ο οποίος εξέφρασε την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι τα δίδα είναι τώρα εν τάξει.

■ **ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ** της Μάντισονβιλ (Κεντάκι) δεν θα πληρώσουν δημοτικούς φόρους για τρίτη κατά σειρά χρονιά. Τα κέρδη από τις ελεγχόμενες από τον δήμο επιχειρήσεις νερού και ηλεκτρικού θα καλύψουν τις δαπάνες της πόλεως.

■ **ΣΤΟ** Χάντινσον (Αμερική) ο Νταϊνλ Πάικ και η Μπάρμπαρα Νιούμαν τιμωρήθηκαν με δέκα δολάρια πρόστιμο επειδή πήγαιναν με τ' αυτοκίνητο κρατώντας ο ένας το χέρι του άλλου. Μία λεπτομέρεια: Ο καθεὶς οδηγούσε το δικό του αυτοκίνητο.

Τὰ μελτέμια κάπως ήρθαν να δροσίουν το έφετεινό καλοκαίρι που έχει κατακάψει τον κόσμο και πάει να σπάσει όλα τα ρεκόρ του αιώνας. Ίδιως ή σαιζόν του θεατρικού φεστίβάλ του Παρισιού πνίγηκε κυριολεκτικά από έναν ύγρο άφόρητο καύσωνα. Να σκεφθῆ κανείς ότι, στους τόπους αυτούς τους άσυνήθιστους από ζέστη, δεν αφαιρούνε ούτε χαλιά το καλοκαίρι, ούτε διπλές και τριπλές κουρτίνες... Πλησιάσανε να πεθάνουν από ασφυξία... Η Παράδεισος φαίνεται, και από μακριά και από κοντά, η Έλλάς με τα νησιά της, με το βραδυνό αεράκι και με τα κρυστάλλινα νερά. Όλοι την άνειρεύονται. Είς την Νέα Υόρκη, το ζεύγος Φρεντερικ Μάρτς - Φλώρανς Έλντριτζ, που βασίλευε σαν θεατρικό ζευγάρι παίζοντας το τελευταίο έργο του Ο' Νήλ (οι δυο θανμάσιοι αυτοί ήθοιοποι έχουν εισπράξει όλα τα βραβεία του έτους), άπήντησε σε ένα δημοσιογράφο που τους ρώτησε αν είναι εύτυχείς για την έπιτυχία τους! «Ναι, δεθαίωας». Και πρόσθεσαν: «Αυτό που περιμένουμε με περισσότερη άγωνία είναι να φθάσουμε στην Άθήνα, στη Γλυφάδα, όπου έχουμε τηλεγραφικώς νοικιάσει δυο καμπάνες» (ως γνωστόν έφθασαν ήδη πρό έβδομάδων)... Η Άστράκια... στην κοσμική κίνηση των Άθηνών παρουσιάζονται, που και που, λαμπερά και χαριτωμένα. Ένα από τα πλέον καινούργια φωτεινά και νόστιμα είναι η δεσποινίς Θωμοπούλου, 17 έτών, ξανθή και λεπτή σιλουέττα, έχει όλα τα γνωρίσματα για να αναλάβει τον άγνωστο μέχρι σήμερα τίτλο της «Dea of the year», δηλαδή της πλέον όμορφης κοπέλας από αυτές που κάμουν την εμφάνισή τους εις τον κόσμο... Η Εύγενιες... Η γαλλική έφημερίς «Φράνς Σουάρ» γράφει: «Ο κ. Α. Ωνάσης, όταν τον ρώτησαν αν δεν του φάνηκε έξωφρενική ή τιμητή την όποιαν έπληρωσε ο κ. Βασίλ. Γουλανδρής για την περίφημη «Νεκρή φύση» του Γκωγκέν, άπήντησε: «Όχι, δεν έπληρωσε διόλου πολλά. Ός προχθές ούδεις έγνώριζε την ύπαρξη του κ. Γουλανδρή, τώρα την γνωρίζει το σύμπαν. Με διακόσιες χιλιάδες δολάρια μόνο δεν θα μπορούσε ποτέ να κάνει τέτια λαμπρή διαφήμιση. Και από πάνω του περισσεύει και ένας Γκωγκέν... Η Πλούτος... Άπό το Τέξας, φυσικά, φθάνει η τελευταία άληθινή ιστορία απαγωγής: 5.000 δολάρια έζητησαν και έπήραν οι άπαγωγείς... ενός σκύλου κόκερ... Η Καλυψώ... Το τελευταίο τραγούδι του Μπελαφόντε «Το νησί μέσα εις τον ήλιο» παίρνει δρόμο για να πλησιάσει την έπιτυχία του περίφημου «Άντιο στην Τζαμάικα». Είναι και αυτό νοσταλγικό και τραγουδιμένο στην έντέλεια.

444

■ **Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ** της Τσεχοσλοβακίας άνησυγει τόσο πολύ για την μείωση του αριθμού των γάμων, ώστε ζήτησε από τα μέλη του Σωματείου Συγγραφέων και Μουσικιστών να συγγράψουν και να συθέσουν έρωτικά τραγούδια και γαμήλια έμβατήρια με τον σκοπό να κατευθυνθούν οι λαϊκές μάζες προς την ιδέα του γάμου.

■ **ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ** μόδα στην Αμερική: Το άλάτι που έχει χρωματισθῆ κόκκινο, πράσινο ή κίτρινο για να γίνεται το τραπέζι πιο διακοσμητικό.

■ **ΣΥΝΤΟΜΗ** είδηση σ' ένα άγγλικό άθλητικό περιοδικό: «Στην τελευταία διαδρομή των σημερινών Ιπποδρομιών θα τρέξουν άποκλειστικώς ίπποι οι όποιοι έκέρδιαν κάποτε το έπαθλον Ντέρμπυ και δεν υπάρχε αμφιβολία ότι ένα από τα καθάραιμα αυτά θα άναδειχθῆ νικητής».

■ **Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ** εισπράξεως φόρων της πόλεως Σάν Πέντρο (Καλιφόρνια) έλαβε ταχυδρομικώς ένα δέμα το οποίο είχε μέσα ένα σημείωμα κ' ένα μπαλωμένο πουκάμισο. Το σημείωμα έλεγε: «Πάρτε κ' αυτό, τα λεπτά μου τα πήρατε ήδη».

■ **ΜΠΡΟΣΤΑ** στο κρεβάτι ενός φοιτητή στέκονται δυο γιγατοί και συζητούν για το είδος της άρρώστιας του. Η συζήτηση γίνεται όλο και πιο ζωνή.

—...κ' εγώ σας δεθαίω ότι πρόκειται περί τυφοειδούς πυρετού!
—Άδύνατο!
—Άδύνατο; Καλά... θα το δούμε στην αυτοψία!

■ **Η ΜΠΕΜΠΑ:** «Ο Γιαννάκης κ' εγώ παίξαμε στην τραπέζα-ρία το άντρώγιο.
Ο θεός: Πώς;
Η Μπέμπα: «Ο Γιαννάκης κάθισε στη μιάν άκρη του τραπεζιού, εγώ στην άλλη. Ο Γιαννάκης είπε: «Αυτό το φαγι δεν τρώγεται!» Κ' εγώ του είπα: «Άφου δεν τρώγεται να μείνης νηστικός! Λίγο μ' ενδιαφέρει!» Έπάνω σ' αυτό, ο Γιαννάκης είπε: «Α, στο διάβολο!» Εγώ σηκώθηκα και δήγα άπ' την κάμαρα.

■ —ΜΑΜΑ, γιατί δεν παίζεις μαζί μου, ρωτάει η Άννούλα.
—Επειδή δεν έχω καιρό.
—Γιατί δεν έχεις καιρό;
—Επειδή εργάζομαι.
—Γιατί εργάζεσαι;
—Για να κερδίσω λεπτά.
—Τι τα θέλεις τα λεπτά;
—Για να σου δίνω να τρώς.
Μικρή παύση:
—Μαμά, δεν πεινώ!

Η μηχανή που καταστρέφει τα μουσικά

Ός τώρα, ο μόνος τρόπος καταστροφής των μουσικών έγγραφων ήταν η φωτιά. Στις πρεσβείες, τα ύπουργεία, ή τις μεγάλες έμπορικές επιχειρήσεις, όταν ή ανάγκη το καλούσε, κύριοι άξιοπρεπείς φρόντιζαν να ρίξουν μόνοι τους τα έμπιστευτικά έγγραφα στη φωτιά. Το ίδιο και οι έρωτευμένοι που ήθελαν να εξαφανίσουν γράμματα ένοχοποιητικά.

Στο έξης, η Ιεροτελεστία αυτή θα είναι περιττή. Μηχανικοί έφεραν ένα μηχανήμα καταστροφής των μουσικών, που κατασκευάζεται ήδη σε μεγάλο αριθμό σ' ένα γαλλικό εργοστάσιο. Το μηχανήμα αυτό μπορεί να έγκατασταθῆ σε οποιοδήποτε γραφείο. Είναι έρωδιασμένο μ' ένα σύστημα από κορτέρες λεπίδες. Τα έγγραφα που πρέπει να καταστραφούν τοποθετούνται μέσα σ' αυτό το κουτί και τεμαχίζονται σε μικρότερες λωρίδες πλάτους δυο χιλιοστών, πράγμα που καθιστά άπολύτως άδύνατη την άνάγνωσή του κειμένου που ήταν γραμμένο στο χαρτί. Οι καρφίτσες ή οι συνδετήρες που υπάρχουν τυχόν στα έγγραφα τεμαχίζονται επίσης χωρίς να καταστρέφουν τις λεπίδες.

Ας σημειωθῆ ότι το νέο αυτό μηχανήμα έχει άκόμη ένα πλεονέκτημα: Οι λεπτότερες λωρίδες χαρτί που παράγει μ' αυτό τον τρόπο, πιο σπένες και από τις συνηθισμένες σερπαντίνες, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη συσκευασία εύθραυστων αντικειμένων—ποτηριών, μικρών μπουκαλιών κλπ.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Σε ύδρίσαν; Να χαίρεσαι που δεν σε κτύπησαν. Σε κτύπησαν; Να χαίρεσαι που δεν σκοτώθηκαν. Αν όμως σε σκοτώσουν, να ξέρης πως αυτό είναι ή εύτυχία, γιατί θα έχης έγκαταλείψει, έπιτέλους, τον κόσμο τούτο της βίας.

Κινέζικη παροιμία

Η άλήθεια είναι ο θεός.

Κεφαλλονίτικο γνωμικό

Η πολιτική είναι μια σκηνή στην όποια οι ύποδολες παίζουν πολύ συχνά ρόλο μεγαλύτερο από τους κύριους πρωταγωνιστές.

Χάρρυ Τρούμαν

Πολιτική είναι ή τέχνη του ν' άποσπάζς χρήματα από τους πλουσίους και ψήφους από τους πτωχούς... ύπό το πρόσχημα ότι προστατεύεις τους πλουσίους από τους πτωχούς και τους πτωχούς από τους πλουσίους.

Ανώνυμο

Η έλευθερία είναι άσυμβίβαστη με τον έρωτα: ο έρωτευμένος είναι πάντοτε ένας σκλάβος.

Μαρσέλ Πρεβώ

Το ράσο δεν κάνει τον καλόγερο, το φόρεμα όμως κάνει τη γυναίκα.

Μερού

Όταν οι γυναίκες χάνουν τον άντρα τους, κλαίνε τον νεκρό για να συγκινήσουν τους ζωντανούς.

Σαίπν - Έδρεμν

Αν άγαπάς, δεν είσαι συνेतός· ή, αν είσαι συνेतός, δεν άγαπάς.

Ζωρς Σάντ

■ **ΚΑΠΟΙΟΣ** που κατηγορείται για τον φόνο μιας πλούσιας γεροντοκόρης διαμαρτύρεται ζωνρά, παίρνοντας όρκο στα παιδιά του πως δεν είναι αυτός ο δράστης.

Ο δικαστής τον ρωτάει τότε: —Έχετε κανένα άλλον; Σε είδε κανείς την ώρα του έγκλήματος; Ο άλλος άναπηδή: —Όχι, εύτυχώς...

■ **ΕΝΑΣ** άντρας, μ' ένα περστροφο στο χέρι, όρμάει σε μια Τράπεζα:

—Ψηλά τα χέρια! Λέει εύγενικά ο έπί των πληροφοριών υπάλληλος. Τρίτη θυρίς άρίστε-ρά, παρακαλώ.

ΔΥΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ από το χορό του 'Ιπποδρόμου. ΑΝΩ: Ο πρωταγωνιστής του «Εθνικού Θεάτρου» Άλέξης Μινωτής χορεύει με την Δίδα Ταξεδάκη. ΚΑΤΩ: Οι συμπρωταγωνιστές και συνθεασάρχες Λαμπέτη-Χόρν.

Ρip Kίρμπυ

Ρip Kίρμπυ

...ξαναστήθηκε και πάλι αντίκρου στην Πανσέληνο. —κ' η Πανσέληνος αιωρήθηκε και πάλι πάνω από τα κυπαρίσσια.

- * «Γιατί ζούμε;» ρώτησε το πολύ νέο κορίτσι.
- * «Για να ζούμε... αποκρίθηκε η φτηνή μας σοφία. Τα ύπολοιπα είναι σιωπή: Τανύεται ή γή κι ανάκλαδιζεται στις φεγγαρόλουστες νύχτες, κ' η ψυχή περπατάει στ' άκρόνυχτα ν' ακούση, να χαρή την ανασεμιά της, θαρρείά από πόθο και πλάνταγμα».
- * «Όποτε λοιπόν —για την Στιγμή; ξανάπε το πολύ νέο κορίτσι. Αυτήν μόνον ν' αρπάξουμε; Αυτός είναι ο σκοπός;»
- * «Γιατί να την αρπάξουμε; Άν φεύγη θα πη πώς μάς θαρέθηκε, πώς άλλο δεν της κάνουμε, η δεν μάς κάνει. Μ' αν έρχεται, και μάλιστα από δρόμο καλό, άσυνετη θα ήταν κι άλογιστη η διασύννη της άρπαγής».
- * Άργό πρέπει νάναι το καλοδέξιμο, κι άπλό το φτάσιμο κι άνάερο το σταμάτημα στις νύχτες της Πανσελήνου. Τό φεγγάρι ποτέ δεν διαζέται, στη νυχτερινή του ούράνια περιπολία: Κείνα που διαζούνται είναι καμιά φορά τα σύννεφα, συνεπαρμένα από τους άνέμους τών παθών...
- * «Τί είναι το Πάθος;» ρώτησε το πολύ νέο κορίτσι.
- * «Ό κραδασμός του Πόθου μας σε δάθος και σ' έκταση, άποκρίθηκε η φτηνή μας σοφία. Μά είναι άλλο τα πάθη κι άλλο το Πάθος, τό ένα, τό μοναδικό. Τα πρώτα είναι ανθρώπινα: ένορικός, μικρόψυχα. Τ' άλλο είναι πανανθρώπινο, —όμοούσιο, πειθαρχημένο, γραμμένο κατακόρυφα σαν την λαμπάδα και σαν το κυπαρισσόδεντρο».
- * «Γιατί είναι πλασμένα τα κυπαρισσόδεντρα;»
- * «Για να θέλουμε να πάνε ψηλά. Μονάχα γι' αυτό».
- * «Κ' οί ροδοδάφνες; Έχουν πάθη;» ρώτησε το νέο κορίτσι.
- * «Άφθονα. Σαν κάθε φουντωμένο πλάσμα της σειράς. Υπάρχει κιόλας και πάρα πολύ κουσκουσουριό, ένιστε, μ' όλο αυτό το θρόισμα τών φύλλων. Υπάρχει κι άρκετό κλαψούρισμα για δαφνοπέταλα και λουλουδοπέταλα που χάθηκαν στο ξέσπασμα αϊφινιδίων καταγίδων. Μ' αυτά είναι αναπόφευκτα χαρακτηριστικά τών κήπων, και τών μικρών κοινωνιών...».
- * «Τά συγχωρεί το Φεγγάρι;»
- * «Τά δικαιώνει και τα εξιδανικεύει. Η έμπορική δραστηριότης της δούδ Ευρίπιδου, —δούτυρα, λάδια, παστοურμάδες— θα ήταν ελάχιστη αν οί άνθρωποι δεν ξεκινούσανε κάθε πρωί με την παρήγορη σκέψη πώς κάποτε, σύντομα, όχι μόνον θα γείρη ό ήλιος, μά θα βγή και το φεγγάρι...».
- * «Ναί, είναι ώραία, άποκρίθηκε το κορίτσι. Μ' αν το άποζητούσανε τόσο οί άνθρωποι το φεγγάρι, δεν θα κλείνανε οί ύπαίθριοι κινηματογράφοι σε κάθε πανσέληνο;»
- * «Στους κινηματογράφους πάνε οί άνθρωποι για τις γυναίκες τους, άποκρίθηκε η φτηνή μας σοφία. Θα έχης προσέξει πώς την περισσότερη ώρα κοιτούν τον ούρανό...».
- * «Εγώ δεν είμαι γυναίκα;», ρώτησε το νέο κορίτσι.
- * «Δέν είσαι ακόμα, άποκρίθηκε η φτηνή μας σοφία, κ' ίσως και να μη γίνης ποτέ. Γιατί εδώ, σε τούτη τη γή, τό να είσαι γυναίκα συνεπάγεται πρόσθετα καθήκοντα και πρόσθετες εύθυνες. Κάθε φορά που θγαίνει το φεγγάρι πρέπει να νοιώθης στο αίμα σου όχι μόνον τη φλόγα της ανατάσεως, μά και την ανάγκη της άρμονίας: Και να την μαθαίνης και στα παιδιά σου, και να τους διδάσκης πώς τούτος ό κάμπος που γέννησε κάποτε την Άνθρωπιά, δεν επιδέχεται θορύβους και βρωμόλογα, μεγάφωνα και λάμπες φθορίου, συνωτισμούς και συναγελαστούς, —ό,τιδήποτε συνεπάγεται άρνηση τών βασικών έπιταγών ενός Θεσμού Ζωής που λέγεται «Άττική».
- * «Τί είναι Άττική;» ρώτησε το πολύ νέο κορίτσι.
- * «Ήτανε από κάποιο έδω κοντά. Από την Άγία Παρασκευή, άπ' το Χαλάνδρι...»

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 29 'Ιουλίου έως 4 Αυγούστου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Προσέξτε τις παραπειστικές κινήσεις αγαπητών σας προσώπων. Συχνά κάνουμε λάθη, δεν πρέπει όμως να τα παίρνουμε κατάκαρδα, αλλά να προσπαθούμε να διορθώσουμε. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Η παράταση της αδεσποτικότητας θα σας έκνευρίση. Μπορεί όμως να επιτύχετε εύνοϊκές λύσεις τών ζητημάτων που σας απασχολούν. Συγκεντρώσατε τις προσπάθειές σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Η ζωή είναι σύντομη για να πετολογήτε τα γεγονότα. Είναι άμαρτία να στενοχωριόσθε χωρίς λόγο για μικρότητες. Προσέξτε τα αισθηματικά. Μπορεί να σας εκπλήξουν. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άρ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου: Η χαρά που θα πάρετε δεν πρέπει να σας άνακόχη την ένεργητικότητα. Πολλοί περιμένουν την κατάλληλη στιγμή για να σας κάνουν κακό. Μη τούς δώσετε την εύκαιρία. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου: Καταβάλλετε υπεράνθρωπες προσπάθειες τόν τελευταίο καιρό. Σκεφθήτε και τόν εαυτό σας, αν θέλετε να μπορέσετε να εργασθήτε τόν χειμώνα. Ένα ταξίδι θα σας άναπαύση. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-23 'Ιερίου. Η άτυχία στενών σας φίλων θα σας στενοχωρήσει. Μην άνακατευθήτε μόνον στα προσωπικά τους ζητήματα, διότι θα βγίητε χαμένος. Μαθαίνετε πολύ εύχάριστα νέα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: ΟΙ δυσκολίες είναι περαστικές. Η έρχομένη εβδομάδα σας επιφυλάσσει μια οικογενειακή σκηνή που θα σας στενοχωρήσει πολύ. Προσπαθήσατε να είσθε λογικός και ψύχραιμος. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν)μβρίου: Η καλή σας τύχη θα σας βγάλει από την δύσκολη θέση που θα σας φέρη ό επιπόλειος χαρακτήρας σας. Καινούργιες ιδέες θα σας άποδόσουν μεγάλη χρηματικά όφέλη. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ.- 21 Δ)μβρίου: Ό άμεσος ένθουσιασμός φέρνει πάντοτε την άπογοήτευση. Σκεφθήτε πιδ ανθρώπινα για όσους προσπαθούν να φανούν καλοί μαζί σας εις δάρος του εγωισμού των. Θάρρος. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 'Ιαν.: Μη παραινεύητε από την προσωρινή άνακοπή της κακοτυχίας. Φροντίσατε να είσθε σε θέση να την αντιμετώπισετε όταν χρειασθή. ΟΙ οικονομικές δυσχέρειες τελειώνουν! Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 5.

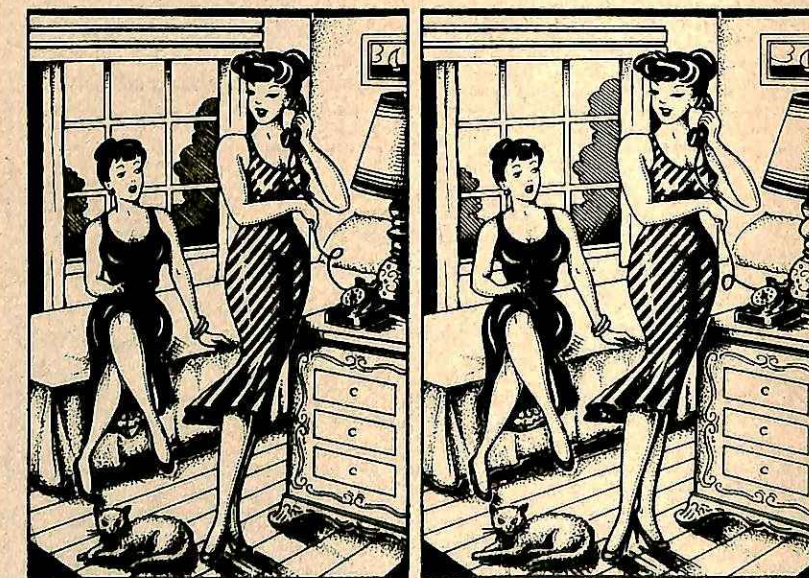

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ)ρίου: ΥΑν δείτε λίγη καλσύνη και κατανόηση θα κατακτήσετε τούς ανθρώπους τιδ περιβάλλοντός σας. Είναι πιδ εύκολο να επιτύχετε τα σχέδιά σας με τό καλό παρά δικτατορικά! Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άρ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.- 20 Μαρτίου: Τα ζητήματά σας θα σας βάλουν σε σκέψεις. Θα σημειώσατε μεγάλες επαγγελματικές επιτυχίες που θα σας άποδείξουν πώς άδίκως είχατε άπογοητευθή. Όλα θα πάνε καλά! Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Έλληνικής καταγωγής γνωστή 'Ιταλίσ ήθοποιός του κινηματογράφου — Άηλοι τό τέλος μιας παρτίδας σκακιού.
2. Περιβάλλει τά σώτρα τών τροχών άμάξης — Κομμένο γαζί...
3. Τους παραλλήλους έγραψεν ο Πλούταρχος — Έλλην ποιητής και δημοσιογράφος, αττικά (1890 - 1953)
4. Όρος του ποδοσφαίρου — Με την δάφνον συνηγής λέξις
5. Τρόφος του Διονύσου, έπιχειρήσας να σφετερισθή την κυριαρχίαν αυτού επί τών Θηδών — Εις Αθήνας υπήρχε ναός αυτής της Ά. θηνάς (αϊτ.)
6. Βουνό της Σαμοθράκης (αϊτ.) — Χωριό της Κύπρου, εις την έπαρχίαν Πάφου
7. Τελικός σύνδεσμος — Παρότρυνσις... στους άρχαίους — Έξινικόν μέτρον επιφανειών
8. Τό νευρικό του σύστημα δεν Ι-σορροπεί
9. Για τόν καθαρό, λέγει η παροιμία ότι δεν φοβάται άστραπές — Υπονοεί και τό λίλα, αντίστροφος (ξεν.)
10. Πρώτη ύλη διό τό ούζον — Η γραφή του 431
11. Σημείον αριθμητικής πράξεως — Ό έξων κομμένος ούραν
12. Άγιος προστάτης και πολιούχος 'Ηρακλείου Κρήτης — Παρακελευστικόν μόριον

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Έτσι ονομάζουν συχνά τούς έστερμιονες ζωηράς ένθικής συνείδησας ανθρώπους (αϊτ. πληθ.)
2. Τό άριόν (γεν.) — Στρατάρχης του Μ. Ναπολέοντος — Πρωτεύουσα του Άνναμ
3. Είχε πενήντα ό Λυκάων (αϊτ.) —

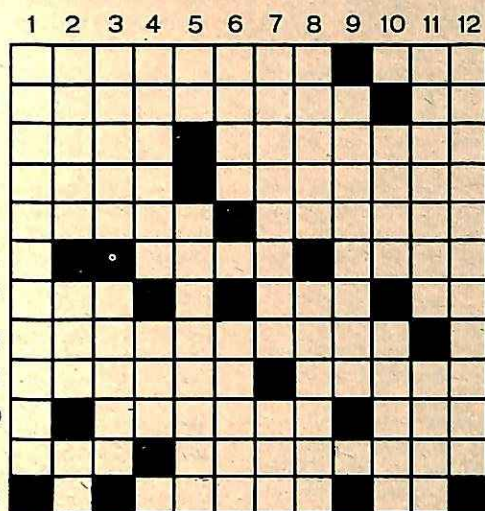
Ζιγκ Ζαγκ

Ό σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και άμαδιού, παιχνιδιού, είναι να έπιτυχή κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίσατε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσατε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό ψάντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθέτως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσατε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σήσατε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίσατε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη τών δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό. Για κάθε λέξη τών 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς. Για κάθε λέξη τών 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

1. Έλαφρά πνοή (αϊτ.)
4. Νήσις — Θεά τών κυμάτων της σκανδιναβικής μυθολογίας
5. Ψευδώνυμον τραγουδιστρίας μας — Μεγάλη πόλις της Έλλάδος (δην.)
6. Τό «εσύν»... εις μίαν εύρωπαϊκήν γλώσσαν — Δεικτικόν αύξήσεως και έλαττώσεως
7. Τά στροφαλοφόρα άνοίγουν μεγάλα συνήθως όπας — Τά έχει όποιος δεν έπιθυμεί τίποτε!
8. Μειώνουν το καθάρν εισόδημα (άντιστρ.) — Με την εύφυσίαν σχετική λέξις
9. Εις τών 12 Άποστόλων του 'Ι-ησού, αναφερόμενος μόνον ύπό του Εύαγγελιστού 'Ιωάννου
10. Η άρχαϊκάτη μορφή του «εί» (άντιστρ.) — Και πιέτα την λένε
11. Άποτελούνται συνήθως από ναύτες — Τόν έγέννησεν η Καλλιόρη
12. Πρωτεύουσα της τετάρτης εις μέγεθος νήσου του κόσμου (γεν.)

Για κάθε λέξη τών 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς. Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα. Προσθέσατε τώρα τό σύνολο τών βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑΣ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 43

Ό συζυγικός βίος είναι γεμάτος καλές προθέσεις

Η εύτυχία δυο ανθρώπων που ζουν μαζί είναι πράγμα δύσκολο, αλλά πραγματοποιήσιμο. Τί πρέπει να κάνουν δυο άνθρωποι διαφορετικού φύλου, για να περνούν όλη τη ζωή τους ό ένας κοντά στον άλλο, χωρίς γκρίνιες, άσυμφωνίες και καυγάδες; 'Ιδού ένας κατάλογος από καλές προθέσεις ενός συζύγου, κ' οί αντίστοιχες καλές προθέσεις της γυναίκας του, όπως τις δημοσιεύει ένα γαλλικό περιοδικό, ύστερα από ειδική έρευνα. Δυστυχώς, όμως, η έρευνα δεν έφερ εις φώς αν οί προθέσεις τελικά πραγματοποιήθηκαν...

Ό σύζυγος

1. Θα της μιλάω έξ ίσου εύγενικά όπως στους άλλους.
2. Δεν θα της αντίλέγω ποτέ μπροστά στα παιδιά, στους ύπνρτες, στους φίλους. Θα της δίνω πάντα δικιο. Άλλά δεν θα έεργώ άνάλογα.
3. Θα δείχνω εκτίμηση για τις οικιακές της άσχολίες. Άλλά ποτέ-ποτέ θα της φέρωμαι και σά νάταν κοριτσάκι.
4. Θα της φέρνω λουλούδια και δώρα στις γιορτές και έπέτειους. Θα της τα φέρνω όμως και ξαφνικά, χωρίς λόγο, για να καταλαβαίνω πως είμαι έρωτευμένος μαζί της.
5. Δεν θ' άρνούμαι να θγαίνω με τίς-ποτέ μόνον οί δυο μας, εσάν τούς έρωτευμένους.
6. Όταν θα μου ζητάη τη γνώμη μου για τό άραιο φουστάνι που φέρω σε για να βγή έξω δεν θα διατάζω να διαλέγω ένα άλλο φουστάνι. Θα θυμάμαι, αλλά και θα εύχαριστήη για την προσοχή μου. Άν σ' ένα κοκταίη τη βρω να φοράη ένα γυέλο καπέλο, θα περιμένω να γυρίσω με στο σπίτι για να της τό πω.
7. Θα κοιμάμαι με δυο κουβέρτες κ' ένα πλάσμα, έστω κι αν σκάω άπ' τη ζέση.
8. Θα της δίνω τό αισθημα πώς είναι άσφαλής μαζί μου. Άλλά δεν θα ξεχνάω να δημιουργώ και συναισθηματικούς συναγμούς. Τό γαλήνιο κλίμα πρέπει να διαδέχεται τόν κυκλώνα του πάθους. Καλά είναι τα φίλια και τα χάδια, αλλά χρειάζεται και λίγο έξω. Τό πών είναι να διαλέγη κανείς την κατάλληλη στιγμή.
9. Δεν θα της μιλάω ποτέ για τό έξωδόν της όταν είναι στα κέρια της. Όυτε φυσικά όταν είναι άκερη. Πότε λοιπόν;
10. Δεν θα κοιτάζω ποτέ τις γυναίκες στο δρόμο —όταν είμαι μαζί της. Στα σαλόνια, θα φλερτάρω μόνο τις πολύ ώριμες γυναίκες, για να την καλακώ.
11. Θα την κάνω να πιστεύη πως είμαι άτρωτος, τυχερός και πώς τα καταφέρνω πάντα. Άλλά πρέπει να είμαι και λίγο άδύνατος, για να διεγείρω τό υπηρικό της συναισθημα της προστασίας.
12. Δεν θα της κάνω σκηνές, παρά μόνο ζηλοτυπίας. Συγχρόνως όμως θα της δείχνω άπόλυτη έμπιστοσύνη.
13. Άν κάποτε την άπατήσω, δεν θα της τό άμολογήσω ποτέ, για να διατηρήσω την έμπιστοσύνη της. Τό ψέμα είναι μία θυσία, που πρέπει κανείς να την κάνει χάριν της γυναίκας του.
14. Κατά τα άλλα, δεν θα της κρύβω τίποτε, εκτός βέβαια άπ' τις στενοχωρίες μου.
15. Θα την κοιτάζω.
16. Θα καταβάλω όλη την προσοχή μου για να προσπαθήσω να την εκταλάσω. Άλλά δεν πρέπει να ξεχνάω πως θα της άρέσει να είμαι λιγάκι ήλιος.
17. Άν κοιμιά φορά βρεθώ σε δύσκολη θέση, θα λέω: «Σ' άγαπώ». Αυτό τό «εγώ» τό διορθώνει όλα.

Η σύζυγος

1. Θα είμαι χαρούμενη και πνευματώδης, θα γελώ για να τόν κάνω να πιστεύη πως είναι διασκεδαστικός.
2. Θα παίρνω σοβαρό ύψος όταν θα μιλάω για πολιτική, φιλοσοφία ή σπόρ, για να νομίζη πως είναι ένδιαφερόμενος.
3. Άν αυτά που λέει είναι τόσο πηληκτικά, ώστε είναι άδύνατον να τόν προσέξω, θα τόν άφήνω να μιλάη, και θα άνειρεύομαι έναν ζή-πνευμεί μ' έκστατικό χαμόγελο. Έτσι, θα νομίζη πως είναι άνώτερος άνθρωπος.
4. Κάθε πρωί, μόλις ξυπνήσω, και στα κυριότερα γεύματα, θα του δίνω μία κουταλιά κολλάκις, για να διατηρή την άνδρική του άυτοπεποίθηση. Θα διηλασιάζω τη δόση στις νύχτες της άπνίας.
5. Μία φορά τη βδομάδα θα καταφεύγω στην άγκαλιά του και θα του έμπιστευόμαι τις στενοχωρίες μου, για να αισθάνεται πως με προστατεύει.
6. Τις ύπόλοιπες άρες θα τις κρατάω για τόν εαυτό μου. Ό άσχολός μου μόνο με τις δικές του στενοχωρίες, και θα τόν παίρνω στην άγκαλιά μου για να αισθάνεται προστασία.
7. Δεν θα του κρύβω τίποτε, αλλά δεν θα του άμολογώ και τίποτε. Έτσι, δεν θα χρειάζεται να με συγχωρή.
8. Δεν θα τόν ρωτάω ποτέ. Είναι προτιμότερο να ψάχνω στις τσέπες του, ώστε να ζή σ' ένα κλίμα έμπιστοσύνης.
9. Άκόμα κι αν δεν έχω διάθεση να φλερτάρω, πρέπει να τό κάνω, για να τόν κρατώ σε μία κατάσταση άνησυχίας.
10. Δεν θα κοιτάζω ποτέ τους άντρες, γιατί κουράζουν τρομερά τούς άντρες. Έξαιρούνται, βέβαια, μερικές μικροσκοπικές ζηλοτυπίες.
11. Δεν θα ξεχνάω πώς τό συζύγιό έξώδες του είναι έ ν α σ ε μ ε γ α λ ο ς έ ρ ω τ α ς μ ε π α ν τ ο υ φ λ ε ς. Πρέπει λοιπόν να φροντίζω να χάνη τις παντοφλές του, όταν είναι άραιο ό καιρός.
12. Θα φροντίζω για την υγεία του και θα του λέω: «Κουράζεσαι πολύ!» —άλλά προσθέτοντας πως είναι άκούραστος.
13. Δεν θα του ζητώ ποτέ χρήματα όταν είναι στα κέρια του. Όυτε, φυσικά, όταν έχη άκεφίες. Πότε λοιπόν;
14. Οί τουαλέττες, τό καλλυντικά κλπ., συμβάλλουν στην άωρότητα του σπιτίου. Η γυναίκα άγοράζει ένα φόρεμα για να εύχαριστήη τόν άνδρα της. Μπορεί εκείνος να μην τό υποψιάζεται, αλλά η γυναίκα δεν πρέπει να υποχωρή μπροστά σε καμιά θυσία.
15. Δεν θα του αντίλέγω ποτέ μπροστά στα παιδιά, στους γονείς και στους ύπνρτες. Όυτε, φυσικά, όταν είμαστε μόνον μας. Μά δυο λόγια θα του δίνω πάντα δίκιο για να κάνω ό,τι μου άρέσει...

Το παιχνίδι του φόνου

(Συνέχεια από σελ. 25)

—Πιθανόν να είμαι μακάβρια.
—Μά έμεις εξετάζουμε τώρα τη δολοφονία της Μάρλεν Τάκερ, είπε σοδάρα ο επιθεωρητής.
—Έτσι; Και τότε τι σχέδιο έχει ο ντε Σούσα; Φαντάζεστε ότι αυτός σκότωσε, την Μάρλεν Τάκερ.

—Ο επιθεωρητής Μπλάντ άλλαξε την συζήτηση.
—Αχ, αύ, η κυρία... η κ. "Ολίβερ. Καταλάναμε, κ. Πουαρώ, ο φόος της Μάρλεν Τάκερ είναι δλωσδιόλου παράλογος. Ένα ανάξιο λόγου κοριτσάκι βρίσκεται στραγγαλισμένο και δεν έχουμε την παραμικρή ύποψια για ένα εύλογο κίνητρο.

—Και η κ. "Ολίβερ σας υπόδεixe κίνητρο;
—Τουλάχιστον καμιά δεκαριά! Και άναμεσα στ' άλλα μου είπε πως η Μάρλεν είναι πιθανόν να ήξερε το μυστικό κάποιας ερωτοδουλειάς, ή πως η Μάρλεν δρέθηκε αυτόπτης μάρτυς στη δολοφονία κάποιου άλλου, κι' ακόμα πως ήξερε πού έχουν κειμένο ένα θησαυρό, ή ότι είδε από το παράθυρο του νεωρίου τον ντε Σούσα να κάνει κάτι μέσα στη δάρκα του καθώς ανέβαινε το ποτάμι.

—Α! Και ποιά απ' όλες αυτές τις ύποψίες βρίσκετε πιο εύλογη;

—Δεν ξέρω. Άλλά δεν μπορώ και να μην τις σκέπτομαι. Κύριε Πουαρώ, μείναι εσείς με την έντύπωση ότι η λαίδη Στάμπς φοβόταν την άφιξη του εξαδέλφου της, γιατί πιθανόν να γνώριζε αυτός κάτι που δεν ήθελε να το μάθι ο άντρας της;

—Όχι, νομίζω ότι φοβόταν τον ίδιο.

—Χμ, έκανε ο επιθεωρητής Μπλάντ, καλύτερα να εξετάσω λίγο τον νεαρό κύριο ντε Σούσα

—Μολονότι δε συμμεριζόταν τις προκαταλήψεις του Χόσκινς για τους ξένους, ο επιθεωρητής Μπλάντ από την πρώτη στιγμή αντιπάθησε το Έτιεν ντε Σούσα. Ή εξευγενισμένη του κομφοτίτια, οι άμωγοι τρόποι του, ή λεπτή μυρωδιά από τα φριζαρισμένα μαλλιά του, όλα συνταγιάζον για να ένοχλήσουν τον επιθεωρητή.

—Ο ντε Σούσα ήτανε απόλυτα ήρεμος. Φαι-

νόταν μάλιστα πως σά να τον διασκέδαζε κατά κάποιο τρόπο η κατάσταση.

—Πρέπει να όμολογήσουμε, είπε, ότι ή ζωή είναι γεμάτη εκπλήξεις. Φθάνω για μιá έκδρομή, έρχομαι να περάσω τη βραδυά μου με τη μικρή μου εξαδέλφη που έχω να τη δώ τόσα χρόνια... και πού βρίσκομαι; Στην άρχή, μπροστά σε μιá ρεστα, και σε λίγο μπερδεμένος και σ' ένα φόνο! φόνο!

Παραγνορίζοντας τον αδιάφορο τόνο του ντε Σούσα, ο Μπλάντ τον ρώτησε με επαγγελματική εύσυνειδησία.

—Το κότερό σας είναι, είπατε, άραγμένο στο Χέλμουθ; Και ανεβήκατε το ποτάμι με τη δενζίνα;

—Ακριβώς.
—Καθώς ανεβαίνατε το ποτάμι, παρατηρήσατε στα δεξιά σας ένα μικρό νεώριο, στην άκροπταμιά με μιá μικρή αποδάρκα;

—Ο ντε Σούσα συναφρώθηκε.

—Νά σας πώ... "Α, ναι, το θυμάμαι. Δεν ήθερα πως ήταν το νεώριο του Νάσσε. "Αν τούξερα θά πλεύριζα εκεί. Κ' έτσι προχώρησα ως την αποδάρκα, στο πέριμα.

—Καθώς περνούσατε προσέξατε κανένα στο νεώριο;

—Αν πρόσεξα κανένα; "Όχι. "Έπρεπε να προσέξω;

—Δεν έπρεπε, αλλά μήπως... Βλέπετε, κύριε ντε Σούσα, το κοριτσάκι που δολοφονήθηκε δριόκταν στο νεώριο. Έκει το σκότωσαν, και το πιθανώτερο μάλιστα, γύρω από την ώρα που περνούσατε εσείς.

—Ο ντε Σούσα άνασήκωσε τα φρύδια του.

—Πιστεύετε πως ήμουν ύποχρεωμένος να δώ τον δολοφόνο;

—Ο φόνος έγινε μέσα στο νεώριο, του εξήγησε ο επιθεωρητής Μπλάντ. Άλλά πιθανόν να είδατε το κοριτσάκι—μπορεί να κοιτάζε από το παράθυρο ή να είχε βγη στην αποδάρκα. "Αν την είχατε προσέξει, θά μπορούσαμε να προσδιορίσωμε ακριβέστερα την ώρα του εγκλήματος. "Α, ήταν ακόμη ζωντανή την ώρα που περνούσατε...

(Συνέχεια από σελ. 33)

—Ω, δε χρειάζεται, στηρίζομαι εδώ στο κάγκελλο... "Α, έτσι μπράβο...

Η Μόικρα κρατούσε κυριολεκτικά την αναπνοή της. Το μικρό, γερασμένο χέρι άγκιστρώθηκε στη δούνη σφαίρα, έπειτα την άφησε.

—Εύχαριστώ. Τώρα, Τιμ, σπρώξε με στη διελιστήκη.

Μπήκαν στην κάμαρα—ο Τιμ με το κεφάλι σκυμμένο πάνω από τ' αμάξια, ή μίς Κορνέλια με το κορμί στητό, το βλέμμα λαμπερό και αποφασιστικό.

—Σάμ, χαίρομαι πολύ που σε βλέπω, είπε ή μίς Κορνέλια αλλώνοντας το χέρι της στον δικηγόρο.

—Ο Ντίκ μου τηλεφώνησε να έρθω. Μου είπε τα νέα.

—Δεν είδα ακόμη την "Αλις. Νομίζω πως είναι πιο αστό να την αφήσουμε ν' αναπαυθή και να μείνει λίγη ώρα μόνη.

—Καμιά άλλη γυναίκα στη θέση της δε θ' άντεχε σε τέτια δοκιμασία, είπε ο Σάμ.

—Θά είναι τσακισμένη, φαντάζομαι, είπε ή μίς Κορνέλια και πρόσθεσε μάλλον άτονα: "Ασφαλώς πρέπει να είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με την τροπή που πήραν τα πράγματα. Και είμαστε, φυσικά. Μόνο που... "Αλήθεια, Σάμ, άκουσα πως θά γίνουν νέες άνακρίσεις. Τι σημαίνει αυτό;

—Τίποτε περισσότερο απ' αυτό που λένε οι λέξεις, άποκρίθηκε ο Σάμ με ύφος τάχα αδιάφορο για να την καθησυχάσει.

—Μήπως σημαίνει πως... θά συλλάβουν κανέναν άλλο;

Πάλι ο Σάμ προσπάθησε να την καθησυχάσει.

—"Όχι, το ένα είναι άσχετο με το άλλο, είπε. "Όσο ξέρω τουλάχιστον, ή άστυνομία δεν έχει νέα στοιχεία στα χέρια της.

—Καταλαβαίνω, έκανε ή μίς Κορνέλια κοιτάζοντας τον για ένα δευτερόλεπτο στα μάτια. Και σε λίγο: Νέα στοιχείο, είπες, Σάμ; Σάν τί δηλαδή;

—Ο Σάμ άνασήκωσε τους ώμους και είπε αυτό που είχε πη πριν από λίγο στη Μόικρα:

—Την άνακάλυψη του όπλου, λόγω χάρη.

—Κατάλαβα. Λυπούμαι, όμως που δεν μπορώ να σας βοηθήσω. Άλλά όλη την ώρα άνεβοκατεβαίνουν ποταμίοπλοια από το Χέλμουθ. Γιατί δεν τους ρωτάτε;

—Θά τους ρωτήσουμε, μην άνησυχήτε, είπε ο επιθεωρητής. Σταμάτησε και ξανάρχισε την άνσκριση από άλλο σημείο. "Η λαίδη Στάμπς, είπατε πως είναι εξαδέλφη σας.

—Ο ντε Σούσα άνασήκωσε τους ώμους.

—Στις δυτικές "Ινδίες, πρέπει να ξέρετε, γίνονται ένα σωρό γάμοι σε κύκλο στενωτάτο. Είμαστε όλοι ξαδελφοί κατά κάποιο τρόπο. "Η Χάτιν είναι δεύτερη ή τρίτη εξαδέλφη μου. Έχω να τη δώ από τότε που ήταν δεκατεσσάρων ή δεκαπέντε χρονών.

—Και σχεδιάζατε να την αϊφνιδιάσετε με την σημερινή σας επίσκεψη;

—Νά την αϊφνιδιάσω; "Όχι, της έγραφα.

—Ξέρω ότι πήρε το γράμμα σας σήμερα το πρωί, είπε ο Μπλάντ. Άλλά ξαφνιασθηκε που έμαθε ότι είσατε στην "Αγγλία.

—Κάνετε λάθος, κ. επιθεωρητή. Έγραφα στην εξαδέλφη μου—για να θυμηθώ— εδώ και τρεις εβδομάδες.

—Ο επιθεωρητής άπόρησε.

—Της γράψατε και της είπατε ότι σκοπεύατε να την επισκεφθήτε;

—Ακριβώς. Της έγραφα ότι έπρόκειτο να κάνω μιá έκδρομή με κότερο και ότι ίσως να έφθανα στο Χέλμουθ περίπου αυτές τις μέρες. Μάλιστα της είχα γράψει ότι θά την ειδοποιούσα άργότερα με άκριβεια πότε θά έρχόμουν έδώ.

—Ο επιθεωρητής Μπλάντ τον κοιτάζε έξεταστικά. Αυτή ή άνακοίνωση ήταν άκριβώς αντίθετη απ' ό,τι του είχαν πη, σχετικά με την έντύπωση που προκάλυε το γράμμα του Έτιεν ντε Σούσα, το πρωί, στο μπρέκφαστ. "Αρκετοί αυτόπτες τον είχαν δεβαιώσει ότι ή λαίδη Στάμπς είχε άνακαταβη, είχε τρομοκρατηθή μόλις διάβασε αυτό το γράμμα. "Ο ντε Σούσα τον έδλεπε άτάραχος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

—Βρέθηκε το όπλο; ρώτησε ή μίς Κορνέλια ζωηρά.

—Δεν άκουσα τέτιο πράγμα.

—Μά...

Κοντοστάθηκε να πάρη μιá βαθειά αναπνοή:

—Μά... το όπλο ήτανε του Ρίτσαρντ, είπε μ' φωνή άλλαγμένη.

—Άγαπητή μου μίς Κορνέλια, όποιος σκότωσε τον Τζάκ Μάντρεν, φρόντισε ν' άπαλλαγη για πάντα απ' το όπλο την ίδια κιόλας νύχτα... ή, άν όχι την ίδια νύχτα, πάντως στο διάστημα που πέρασε από τότε ως τώρα. "Ηθελα μονάχα...

—Σάμ, θά πουν πως τον σκότωσε ο Ρίτσαρντ.

—Ο Τιμ άκούμπησε άμέσως το χέρι του στον ώμο της. "Ο Σάμ φώναξε: «"Όχι! "Όχι...» αλλά τα μάτια της μίς Κορνέλια, ξαφνικά γερασμένα, του επέβλελαν σιωπη.

—Θέλω να μάθω την αλήθεια, είπε.

Η Μόικρα προχώρησε ένα βήμα. Με μιá φωνούλα τόσο άδύνατη που ούτε ή ίδια άκουσε το ήχο της, είπε:

—Πάω ν' αλλάξω φόρεμα για το δείπνο... Κατεβαίνω άμέσως.

Η μίς Κορνέλια δεν γύρισε να την κοιτάξει. "Ο Σάμ πήρε στα χέρια τον το χέρι της γερότισσας κι άρχισε να της μιλά ήρεμα, καθησυχαστικά. "Αθελά της, παρ' όλη την επιθυμία της να φύγη απ' αυτή την κάμαρα όσο γινότανε πιο γρήγορα, ή Μόικρα κοντοστάθηκε στο κατώφλι ν' άκούσει.

—Πιστέψτε με, μίς Κορνέλια, δεν υπάρχει λόγος ν' άνησυχήτε, έλεγε ο Σάμ. "Η άνακάλυψη του όπλου δεν είναι άρκετή για να ένοχοποιηθή ο Ντίκ. Πολλά έξαρτώνται από το πού θά βρεθή το όπλο... άν βρεθή, από τά... δακτυλικά άποτυπώματα που θά ύπάρχουν επάνω του...

—Τού Ρίτσαρντ τά δακτυλικά άπατυπώματα;

—"Όποιοδήποτε.

—Μά του Ντίκ θά είναι άπωσδήποτε, είπε άξαφνα ο Τιμ. Και τά δικά μου έλλαστε. Άλγες εβδομάδες πριν από το φόνο είχαμε χρησιμοποιήση το όπλο για σκόποβολή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το Ρούρ της Ελλάδος

(Συνέχεια από σελ 17)

Έργου: Οι κτιριακές εγκαταστάσεις—έκτος από το εργοστάσιο της ΔΕΗ— θ' άπαιτήσουν 4.500 τόννους χάλυβα και 30.000 τόννους τσιμέντο. Για να φθάσουν εις το στρώμα του λιγνίτου—να γίνη εάποκάλυψις, όπως λένε οι τεχνικοί— και για να ίσοπεδώσουν το έδαφος, ώστε να μπόρουν να χτίσουν και να στρώσουν τη σιδηροδρομική γραμμή θά χρειασθή να μετακινηθούν 850.000 κυβικά μέτρα χάρμα.

Με τα τεράστια αυτά έργα θ' αλλάξη τελείως ή όψη της τόσο θλιβερής κοιλάδας της Πτολεμαΐδος. Οι γήλοφοι θά μετακινηθούν και θα εξαφανισθούν και στούς όγκους των χρωμάτων που θά καλύπτουν τά κενά από την άφαίρεση του λιγνίτου θά δημιουργηθή βλάστηση και θά γίνουν καλλιέργειες, ώστε και γεωργικάς ν' αξιοποιηθή ή περιοχή, και ο μικρός ποταμός Σουλού, που διασχίζει σήμερα την κοιλάδα και την πλημμυρίζει το χειμώνα, θά τεθή και αυτός στην ύπηρεσία των διομηχανιών της κοιλάδας, αλλά και των καλλιεργειών.

ΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Το άνθρακωρυχείο πρέπει, σύμφωνα με τη σύμβαση του κ. Μποδοσάκη με το Δημόσιο, να είναι έτοιμο και να λειτουργή την άνοιξη το 1959. Ταυτοχρόνως, όμως, πρέπει να άρχισι να λειτουργή και το θερμοηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ, ώστε να εξοδεύεται ο λιγνίτης. Είναι και αυτό ένα σημείο-προβληματάκι για την προκοπή του έργου, που άσφαλώς θ' αντιμετωπιισθή ίκανοποιητικά με τη νέα όργάνωση και εξόρυξη της ΔΕΗ, ή όποια, όπως είναι γνωστό, στο πρόγραμμα της προβλέπει και δεύτερο εργοστάσιο στην Πτολεμαΐδα, 100.000 κιλοβάτ, έναντι 70.000 που θά είναι το πρώτο. Έτσι, λοιπόν, πριν προχωρήση το έργο της Πτολεμαΐδος, ο προβλέψει είναι παραπάνω από καλές. Πράγματι, με το δεύτερο εργοστάσιο, που έπαραγματούσε ήδη ή ΔΕΗ, ή κατανάλωση του λιγνίτου αυξάνει κατά 1.200.000 τόννους έτησίως, καί με το εργοστάσιο άζώτου, που έχει ήδη έκτεθι σε διεθνή δημοπρασία, κατά άλλες 600.000 τόννους, και με το δεύτερο κλίβανο στο εργοστάσιο της Λαρούνης, επίχειρηση και αυτή του κ. Μποδοσάκη και μοναδική, επίσης, στον τόπο μας, θά χρειασθούν 300.000 τόννοι λιγνίτου έτησίως. Με αυτές τις θετικές προβλέψεις, ή κατανάλωση του λιγνίτου της Πτολεμαΐδος θα φθάσι πολύ σύντομα από 1.800.000 τόννους, στούς 3.900.000 τόννους, όποτε το κόστος της έκμεταλλεύσεως θά κατεβή ακόμη περισσότερο και ή ηλεκτρική ένέργεια θά στοιχισι στην Ελλάδα φθηνότερα από κάθε άλλη χώρα, γεγονός που έχει τεραστία σημασία για την προσπάθεια εκβιομηχανήσεως της οικονομίας μας. Άλλά και με τα σημερινά δεδομένα, το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος που θά παράγη το εργοστάσιο της ΔΕΗ στην Πτολεμαΐδα, θά είναι άπίστευτα χαμηλό, αφού ή κίνηση με το ρεύμα αυτό θά στοιχισι μόλις το 1/4 της κινήσεως με μαζούτι, που σήμερα θεωρείται το φθηνότερο καύσιμο. "Αν δε, όπως ελπίζεται—άφου για το έργο αυτό εξεδήλωσε θετικό ενδιαφέρον ή Έθνική Τράπεζα— πραγματοποιηθή και ή βιομηχανία άλουμινίου, τότε ή Ελλάδα έχει άφθρσι πίσω της όριστικά τη φτώχεια, που ύπηρε απ' τα παλιά χρόνια ο καλύτερός της...σύντροφος.

ΕΝΑ ΑΠΕΡΑΝΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Σε λίγα, πολύ λίγα χρόνια ή σημερινή κοιλάδα της Πτολεμαΐδος, ή ξερή και άγονη, θά είναι ένα άπεράντο εργοστάσιο όλο ζωή και κίνηση. Άπ' κει θά ξεκινά ένα καλόδιο μεταφοράς 150.000 κιλοβάτ, θά έναίνεται με το έθνικό δικτύο, που σήμερα περνά τρία χιλιόμετρα μακριά από την κοιλάδα, καθώς κατεβαίνει μεταφέροντας το ρεύμα του ύδροηλεκτρικού εργοστασίου του "Αγρα και θά διακασίσι σ' όλη τη χώρα την πολύτιμη δύναμη που λέγεται ή ηλεκτρικό ρεύμα και που είναι ο ύπ' άριθ. 1 παράγων του πολιτισμού και της παραγωγικής δραστηριότητος. Στην ίδια κοιλάδα θά ύπάρξουν πιθανότατα και άλλα εργοστάσια, όπως του άζώτου, και οι κάτοικοι της άδικημένης αυτής περιοχής, που είναι όλο πέτρα, θά γνωρίσουν τον πολιτισμό και την οικονομική προκοπή. Και είναι τόσο βέβαιοι οι κάτοικοι της περιοχής για τη μεταμόρφωση του τόπου των, ώστε τά οικόπεδα, όρισμένα μάλιστα πάνω στο δρόμο προς την κατεύθυνση του εργοστασίου, στην Πτολεμαΐδα πουλούνται σήμερα όσο περίπου στούς κεντρικούς δρόμους των "Αθηνών. Είναι κι αυτό μιá ένδειξη του τί σημαίνει άνάπτυξη της οικονομίας και αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών του τόπου, και του πως καταπολεμείται ή άστυφιλία.

E. Av.

Νά γιατί ή μύρα είναι τό πιο ξεδιψαστικό απ' όλα τά ποτά

Έδώ και 8.000 χρόνια που οι άνθρωποι παρασκεύαζουν μύρα, τίθεται το έρώτημα γιατί αυτό το ποτό έχει τόσο επιτυχία στο να κόβι την δίψα το καλοκαίρι.

Την εξήγηση μας την δίνει ένα νέο σύγγραμμα. Πρόκειται για το αξιόλογο βιβλίο που θά ώφείλει να γνωρίζη όλος ο κόσμος: "ΟΙ ΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ Η ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ", δύο μεγάλων Γάλλων Έπιστημόνων, του Δρος Σάρλ Ρισέ, καθηγητού της Ιατρικής Σχολής των Παρισίων και μέλους του Ίνστιτούτου και του Δρος Έντρικτ Λέν, Προέδρου του Έθνικού Συμβουλίου για το Παιδί. Στις σελ. 61-62 παρατίθεται πίναξ 57 τροφών και ποτών με τις ακόλουθες περιεκτικότητες σε κάλιο και νάτριο:

	Κάλιο	Νάτριο	
Μύρα	58	13	M/G Διά 100 κυβ. εκ.
Μητρικό γάλα	47	10	» » » » »
Άγελαδινό γάλα	138	65	» » » » »
Κρσσί	104	8	» » » » »
Τομάτες	275	10	» » » » »

Η διαφορά όφείλεται στην άναλογία καλίου/νατρίου. Χρειάζεται άρκετο κάλιο για ν' αποβληθή το ποτό και άρκετο νάτριο για να συγκρατηθή από τούς ιστούς του οργανισμού και κατ' αυτόν τον τρόπο να μειώση την όσμωτική πίεση, αίτια της δίψας. Η ιδεώδης άναλογία καλίου/νατρίου συναντάται στο μητρικόν γάλα που δίνει ζωή στα βρέφη που θηλάζουν' ή άναλογία λοιπόν αυτή είναι σχεδόν ίδια καί στην μύρα.

Η μύρα είναι το πιο τονωτικό άναψυκτικό ποτό. Για να αισθάνεσθε καλά, όταν πίνουν οι ζεστες, φροντίζετε πάντοτε να πίνετε μύρα με το φαγητό σας και κάθε φορά που δίψατε κατά την διάρκεια της ήμέρας. Προσφέρετε επίσης και στούς φίλους σας. Γευστική, τονωτική και ξεδιψαστική ή "ΜΠΥΡΑ ΦΙΕ,, είναι πραγματική άπόλαυσις.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 92

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΛΟΥΑΝΓΚΑ ("Αντονέλλα) — ΜΑΤ. 2. ΕΠΙΣΤΡΟΝ — ΓΑ(ΖΙ). 3. ΒΙΟΙ — ΟΥΡΑΝΗΝ. 4. ΛΟΥΤ — ΥΠΟΘΕΜΑ. 5. ΝΥΣΟΣ — ΑΦΑΙΑΝ. 6. ΣΑΟΝ — ΝΑΤΑ. 7. ΙΝΑ — ΙΣΑ — ΑΡ. 8. ΝΕΥΡΟΠΑΘΗΣ. 9. ΟΥΡΑΝΟ — ΒΙΟΛΕ. 10. ΑΝΙΣΟΝ — ΥΛΑ. 11. ΣΥΝ — ΚΟΛΟΥΡΟΣ. 12. ΜΗΝΑΣ — ΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΛΕΒΑΝΤΙΝΟΥΣ. 2. ΟΠΙΟΥ — ΝΕΥ' — ΥΕ. 3. ΥΙΟΥΣ — ΑΥΡΑΝ. 4. ΑΙΤΙΟΣ — ΡΑΝ. 5. ΛΟ — ΣΑΛΟΝΙΚΗ. 6. ΝΤΟΥ — ΠΟΣΟΝ. 7. ΤΡΥΠΑΝΙΑ — ΟΔΑ. 8. ΦΟΡΟΙ — ΣΘΕΝΟΣ. 9. ΝΑΘΑΝΑΗ. 10. ΑΪΕΝ — ΣΟΥΡΑ. 11. ΑΓΗΜΑΤΑ — ΙΛΟΣ. 12. ΤΑΝΑΝΑΡΙΒΑΣ.

ΖΙΓΚ' — ΖΑΓΚ ΑΡ. 92

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ — ΒΕΡΜΟΥΤ — ΗΕΝ, σύνολον 47 βαθμών.

Ο „ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ" ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΑΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Τὰ ἔχετε ἴσως διαβάσει στὶς καθημερινὲς ἐφημερίδες ὅτι τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ ὁργανωθῇ στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο ἕνας κύκλος παραστάσεων μ' ἕνα ἑλληνικὸ ἔργο. Θ' ἀνέβῃ συγκεκριμένως, στὸν πρὸ τῆς σφενδόνης χώρον τοῦ Σταδίου, πού χωράει περὶ τὶς 9.200 θεατᾶς, «Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηά», τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Σπύρου Μελά. Τὴν ὥρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς δὲν ἔχουν ἀκόμα ὑπογραφῇ οἱ σχετικὲς γραπτὲς συμφωνίες, ὅμως, ὅλες οἱ ἐνδείξεις εἶναι ὅτι τὸ σκεδὶον αὐτὸ θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ ὅτι ἡ ἱστορία τοῦ Κολοκοτρώνη θὰ παρελῶσι μπροστὰ στὰ μάτια τῶν Ἀθηναίων θεατῶν σὲ μιὰ παράσταση πού θὰ ἐμφανισθῇ μ' ἰδιαίτερές καλλιτεχνικὲς ἀξιώσεις.

Τὸ ἀκριβὸ εἰσιτήριο

Η προοπτικὴ εἶναι «Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηά» ν' ἀνέβῃ ἀπὸ τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Ἡ Ὄργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν καλλιτεχνικῶν τῶν ἐκδηλώσεων σκέφθηκε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν τελευταία ἑβδομάδα τοῦ προγράμματος καὶ κάτι γιὰ τὸ μεγάλο κοινόν. Πολλοὶ ἀνίδεοι, κατὰ καιροὺς, εἶχαν πῆ καὶ εἶχαν γράμμι δὲν εἶναι σωστὸ τὸ Φεστιβάλ ν' ἀπευθύνεται μόνο σ' ἐκείνους πού μποροῦν νὰ πληρώσουν. Ἐν τούτοις, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, μοιραίως, συμβαίνει τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Διότι διὰ νὰ γίνῃ ἕνα φεστιβάλ μ' ἕνα γερὸ πρόγραμμα καὶ μὲ διστήμιους καλλιτέχναις, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατ' ἀνάγκη θὰ στοιχίσῃ πολὺ. Καὶ ὅσο καὶ νὰ ὑπάρχῃ κρατικὴ ἐνίσχυση καὶ νὰ γίνονται ἰδιαίτερες χορηγίες δὲν εἶναι δυνατόν μιὰ συναυλία ἑνὸς μεγάλου ἀρχιμουσικοῦ ἢ μιὰ παράσταση ἑνὸς ξεχωριστοῦ μελοδραματικοῦ συνόλου ἢ ἐξαιρετικοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος ἢ ἀκόμη καὶ θίασου πρὸς μὲς διαπρεπεῖς πρωταγωνιστᾶς, δὲν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατόν νὰ ἔχῃ φθινὸ εἰσιτήριο. Ὅσοι υποστηρίζουν τὸ ἀντίθετο κάνουν ἀπλᾶς ῥημοκωμία. Ἀντιθέτως, τὰ φεστιβάλ ἐπιχειροῦν, χάρις στὰ μέσα πού διαθέτουν, κάτι πού ἕνας μερσαρῆς δὲν μπορεῖ ν' ἀποτομήσῃ. Καὶ πάντως πού δὲν μπορεῖ νὰ προσφερῇ φθινά.

Ἑλληνικὸν ἔργον

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν ἀπεφασίσει ἐφέτος νὰ κάμῃ δύο πράγματα: Ἰον) Ἐμείωση, ὅπου ἦταν δυνατόν, τὶς τιμὲς τῶν εἰσιτηρίων. Οἱ συναυλίαι, πού εἶχαν 90 δρχ., ἔχουν ἐφέτος 50 δραχμὲς. Ἄλλες ἐκδηλώσεις πού τὸ εἰσιτήριό τους ἔφθανε τὶς 150 δραχμὲς, ἔχουν τώρα 120 καὶ 100 δραχμὲς. Συγχρόνως, ὅμως, ἐλήφθη ἀπόφασις νὰ ὁργανωθῇ κ' ἕνα θέαμα, τὸ ὁποῖον νὰ δοθῇ μὲ εἰσιτήριο 5, 10 καὶ 15 δραχμῶν. Στὴν ἀρχὴ εἰχε ληφθῇ ἡ ἀπόφασις νὰ ὁργανωθῇ μιὰ μεγάλη λαϊκὴ ἐορτὴ μὲ φοκλορικὸ ρόωμα. Νὰ συγκεντρωθῶν, ὅλαδὲ, ἐκατοντάδες νέων καὶ κοριτσιῶν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἑθνικὲς ἐνδυμασίες καὶ νὰ παρουσιάσουν τοπικοὺς χορούς. Ἐν τούτοις, αὐτὸ δὲν θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ παρὰ μιὰ φορά. Θὰ ἦταν ἀδύνατον νὰ στεγασθοῦν τόσες ομάδες ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἐπαρχία καὶ, παρὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τὸ ἠνδιαφέρον πού ἔδειξε ὁ κ. Κατωτάς, ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ συνεπῆγχε ἀπάνανσις πού δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὶς ἀνιμετωπίσῃ ὁ πενιχρότατος —ἐνδὺς μόνον ἑκατομμυρίου δραχμῶν— προϋπολογισμὸς τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Ἐτσι ἐγεννήθη ἡ σκέψις νὰ ὁργανωθῇ

στὸ Στάδιο μιὰ θεατρικὴ παράσταση, ἡ ὁποία νὰ ἐπαναληφθῇ ἐπὶ μιὰ ἑβδομάδα συνεχῶς. Φυσικὰ, μ' ἕνα ἑλληνικὸ ἔργο. Ἐνα ἑλληνικὸ ἔργο πού νὰ ἔχῃ καὶ χορούς, πού νὰ ἔχῃ δηματικά τραγουδιὰ, πού νὰ συνδυάζῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ μεγάλου θεάματος, μὲ τὴν προβολὴ τοῦ ντόπιου στοιχείου καὶ συγχρόνως νὰ ὑπογραμμίσῃ μιὰ ἀπὸ τὶς ἱστορικὲς στιγμὲς τοῦ Γένους. Μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα, προεκήθη ν' ἀνέβῃ ἕνα ἔργο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ ἔπος τοῦ Εἰκοστέου.

Ὑπόδειξις τοῦ Μυράτ

Ὁ Σπύρος Μελάς εἶναι γνωστὸν ὅτι χρόνια τώρα ἔχει γράμμι τὴν ἱστορίαν τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τῆς ἐπικῆς δράσεως τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηά εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἱστορικὰ ἔργα πού ἔχουμε. Πρὶν ἀπὸ μῆνες, ὁ Δημήτριος Μυράτ εἶχε τὴν ἐμπνευσί νὰ ὑποδείξῃ στὸν ἀκαδημαϊκὸ καὶ θεατρικὸ συγγραφέα νὰ διασκευασθῇ τὸ «Γέρο τοῦ Μωρηά» γιὰ τὴ σκηνή. Στὴν ἀρχή, τὸ ἔργο ἐπρόκειτο ν' ἀνέβῃ στὸ «Ρέξ». Μετὰ εἶχε γίνεῖ λόγος νὰ παιχθῇ ἀπὸ τὸν θίασο πού ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταστήσῃ ὁ Μυράτ (ὕστερα ἀπὸ πρότασιν τοῦ κ. Μπουρνέλλη) στὸ θέατρο Παπαϊωάννου. Καὶ κατόπιν... κατόπιν «Ὁ Γέρος τοῦ Μωρηά», πού ἐν τῷ μεταξύ γράφτηκε —εἶναι ἔτοιμος ἀπὸ τὸν Ἰούλιο— ἔφθασεν ἔως τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Ἀμέσως ἡ ἰδέα τοῦ ν' ἀνέβῃ ἕνα ἀπαιχτὸ ἱστορικὸ ἔργο,

ἡ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ πού μετὰ τὶς ἀπαιχτὲς ἐμφανίσεις τῆς στὸν κινηματογράφον, μετὰ τὴν ἐφέτος τὸν θάσσο Ἀλεξανδρινῶν, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει τώρα στὴ «Καλὸς» τῆς Πλατείας Ἀγῶων τὴν κομωδία τοῦ Οὐγκο Μπέττι «Ἐρωτικὲς Διακοπές».

ἡ ΑἸΝΝΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ εἶναι ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ θάσου Ἡλίουπόλιν, ὁ ὁποῖος συνιστᾷ μὲ ἐπιτυχία τὴν περὶ ὁδοῦ τοῦ εἰς τὰ μεγάλα ὑπορχικά κέντρα. Ὁ θίασος τοῦ δημοφιλῆς κομικοῦ μὲ βασικὸ γυναικίον στέλεχος τὴν Ἄννα Κυριακοῦ, ἔδωκε διαδοχικὰ παραστάσεις —μετὰ τὶς Ἀθηναϊκὲς ἐμφανίσεις του εἰς τὸ «Πάρκ» — στὸ Βόλο, στὰς Θῆβας, στὴ Χαλκίδα καὶ δὲ συνεχίσῃ τὴν θρηνη τοῦ περιοδεῖα εἰς τὸ Σεπτέμβριο.

μὲ λαϊκὸ εἰσιτήριο, ἄρρεσε ἰδιαίτερα εἰς τὸν ὑπουργὸ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, πού εἶναι ἡ προϊστάμενη ἀρχὴ τοῦ Φεστιβάλ. Ὁ ἴδιος ἀγωνίστηκε μὲ κάθε δυνατό τρόπο νὰ εὕρῃ συμπληρωματικὴ πίστωση γιὰ νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ τὸ ὁράτοριον τοῦ Πετρίδη «Ἅγιος Παῦλος», πού ὁ ὑπερβολικὲς ἀξιώσεις τῶν χορῶν τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς τελικὰ τὸ ἐτορπίλλισαν. Ὅμως, τὸ ἀνέβασμα τοῦ «Γέρου τοῦ Μωρηά» ἄργησε ν' ἀποφασισθῇ, γιὰτὶ μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐγένοντο διαπραγματεύσεις γιὰ νὰ ὁργανωθῶν στὸ Στάδιο πέντε παραστάσεις «Ἀντίας», μ' ἕνα μεγάλο ἱταλικὸ μελοδραματικὸ συγκρότημα: Ἡ κυβέρνηση τῆς Ρώμης εἶχε φθάσει νὰ ἐπιχορηγήσῃ τὸν λυρικὸν αὐτὸ θίασο μὲ 70.000 δολλάρια, ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς ὅμως δὲν ὑπῆρχε χρηματικὸ περιθώριον καλύψαις τυχόν ζημιῶν καὶ γι' αὐτὸ οἱ διαπραγματεύσεις αὐτὲς τελικὰ —πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν— κατέληξαν σὲ ναυάγιον. Εὐθὺς ἀμέσως ἐπανῆλθε ἡ τότε σκέψις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔργου καὶ ἔτσι ἡ σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Σπύρου Μελά θὰ φθάσῃ μετὰ 40 μέρες πρὸ τοῦ κοινοῦ.

Τρίπτυχον ἐκδηλώσεων

Ὅμως τὸ ἀνέβασμα τοῦ «Γέρου τοῦ Μωρηά» συνδυάζεται καὶ μὲ κάτι ἄλλο. Τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν τὴν τελευταία του ἑβδομάδα, ὁλοκληρῶς 2 μὲ 8 Σεπτεμβρίου, θὰ ἔχῃ ἕνα τρίπτυχον ἐκδηλώσεων. Στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ μουσικὸν πρόγραμμα. Δηλαδή, τρεῖς παραστάσεις τοῦ «Φιντέλιο» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ μαέστρου Χορνσταίν καὶ κατὰ σκηνοθεσίαν Ραφῆλ ντὲ Μπάρφιλντ. Λεονόρα —τὸ ἔπαιε κι ἄλλοτε ἡ Μάρθα Μέντλ καὶ Φλορεστάν ὁ τενόρος τῆς Σκῆλας τοῦ Μιλάνου Τζαντιέρι. Θὰ συμπράξῃ ἐπίσης καὶ ὁ ἑλκετός Ἑλλήν δορυτονός τῆς Σκῆλας Ντίνος Ἐγκολφό-

πουλος πού ἔφθασε ἤδη στὰς Ἀθῆνας. Παράλληλα μὲ τὸ ἔργο τοῦ Μπετόβεν εἰς τὸ κάτω ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαῖον θέατρον θὰ δώσῃ δύο συναυλίαι ἡ Συμφωνικὴ τῆς Μιννεαπόλεως ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ μαέστρου Ντοράτι.

Ὁ Κουν στὸν Κῆπο

Κατόπιν μιὰ ἄλλη ἐκδήλωση θὰ στεγασθῇ εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἑθνικοῦ Κήπου, τὸ ὁποῖον εἰδικῶς διὰ τὴν πρώτη ἑβδομάδα τοῦ Σεπτεμβρίου παραρτήθηκε καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Στὸν Ἑθνικὸ Κήπον, λοιπόν, τὸ «Θέατρο Τέχνης» τοῦ Καρόλου Κουν εἰδικῶς ἐπιχορηγούμενον θὰ ἐμφανίσῃ τὸν «Πλάυτο» τοῦ Ἀριστοφάνους πού ἀρχισε ἤδη νὰ ἐτοιμάζῃ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴ καὶ τὸ Βόλο ὅπου ἔπαιζε τὸν τελευταῖον καιρὸ. Στὸ δίστασμα πού δὲ ἐμφανίζεται στὸν Κήπον τὸ συγκρότημα τοῦ Κουν, ὁ Νίκος Χατζίσκος καὶ οἱ συνεργάται του θὰ παρουσιάσουν τὶς παραστάσεις τοῦ Σταδίου. Δηλαδή, ὁ «Γέρος τοῦ Μωρηά» τοῦ Μελά θ' ἀνέβῃ κατὰ σκηνοθεσίαν τοῦ Δημήτρη Μυράτ —μὲ τὸν ἴδιον στὸ ρόλο τὸν Κολοκοτρώνη— καὶ μὲ τὴν συμπρωταγωνίστρια Νίκου Χατζίσκου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων στελεχῶν τοῦ θίασου τοῦ Κήπου. Ὁ Χατζίσκος θὰ ὑποδυθῇ τὸν Πλάυτον. Ἀναφέρεται ὅτι ἡ Βούλα Ζουμπουλάκη θὰ παίξῃ τὴν Μπουμπουλίνα, ἐνὸς παρὰλληλα ἡ Τίτικα Νικηφοράκη θὰ ζωντανεύσῃ μιὰ ἀπ' τὶς κόρες τοῦ ἥρωος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ τελευταία ἑβδομάδα τοῦ Φεστιβάλ θὰ κυλήσῃ μὲ ταυτοχρόνους ἐκδηλώσεις στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου, στὸν Ἑθνικὸ Κήπον καὶ στὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον.

200 πρόσωπα

Ὅπως εἶπα καὶ στὴν ἀρχή, ἡ παράσταση τοῦ «Γέρου τοῦ Μωρηά» θὰ δοθῇ μὲ ἐξαιρετικὰς φαντασμαγορικὸν τέχνην καὶ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ λάβουν μέρος περὶ τὰ 200 τουλάχιστον πρόσωπα. Ἐκτὸς ἀπ' τὸν Μυράτ πού θὰ εἶναι ὁ σκηνοθέτης, ὁ Γιώργος Ἀνεμογιάννης ἀναλαμβάνει τὰ σκηνικὰ καὶ τὰ κοστούμια, τὴ δὲ μουσικὴ πού θὰ συνοδεύῃ τὴν παράσταση, θὰ γράψῃ ὁ γνωστὸς συνθέτης Ἀργύρης Κουνδούρης. Ἡ μεγάλη 80μελὴς χορωδεία πού ἔχει σχηματισθῇ ὑπὸ τὴν Ἑλλήν Νικολαΐδην καὶ θὰ λάβῃ μέρος στὶς παραστάσεις τοῦ «Μαγεμένου αὐλοῦ» τοῦ Μόσαρτ θὰ συμπράξῃ καὶ στὴν παρουσίασιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔργου στὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ μουσικὴ τοῦ Κουνδούρη καὶ ὁ δημοτικὸς μελωδιστὴς πού θὰ διακρίνῃ τὸ ἔργο, θὰ ἀποδοθῶν κατὰ δεκάδες λαμπρὲς φωνῆς. Ἐκτὸς αὐτῶν ὅμως, κ' ἕνα πολυμελὲς λαϊκὸ μπάλλετο θὰ συμπράξῃ καὶ θὰ ἐκτελέσῃ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς σκηνικῆς δημιουργίας τοῦ Σπύρου Μελά ὅλα τὰ ἐκδηλώσεις τοῦ ἑθνικοῦ Κήπου. Ἰδιαίτερα μέτρα λαμβάνονται γιὰ τὸν φωτισμὸν τοῦ Σταδίου, κ' ἕνα πλῆθος ἀπὸ μικροῦς καὶ μεγάλους προβολεῖς θὰ ἐπιτήρησιν εἰς τὸν σκηνοθέτη, χωρὶς νὰ στήσῃ σκηνὴ μέσα εἰς τὸν στίβον, νὰ χορηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἐναλλαγήν καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν θεατὴν ὅλην τὴν ἀπαιτούμενην πού ἀξιοῖ ἡ δράσις. Ἀλλὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ θὰ μιλήσῃ μὲ ἀναλυτικότερα σ' ἕνα προσεχὲς σημεῖομα. Ὅταν ἡ προετοιμασία τοῦ ἔργου θὰ ἔχῃ προχωρήσῃ καὶ θὰ μπορῇ νὰ δοθῶν περισσότερες λεπτομέρειες.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ὁ ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΕΡΥ ΚΑΙ Η ΛΙΝΤΑ ΑΛΜΑ. Οἱ δύο ἐλκετοὶ καλλιτέχναι τοῦ χοροῦ ἡγούνται τώρα προσωπικοῦ χορευτικοῦ συγκροτήματος μὲ τὸν τίτλον «τὰ μαλλιάτα» τῆς Ἀθῆνας» τὸ ὁποῖον δίδει τρεῖς φορές τὴν ἑβδομάδα —δύο τὴ Δευτέρα καὶ μιὰ τὸ Ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς— εἰδικὰ χορευτικὰ προγράμματα εἰς τὸ θέατρον τοῦ Παδίου τοῦ Ἀρεως, ὅπου φυσικὰ τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρας συνεχίζει ὁ θίασος τοῦ Μάνου Κατράκη τὶς παραστάσεις τοῦ «Καραϊσκάκης».

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Μιὰ περίεργη διαφημιστικὴ μανία ἔχει καταλάβῃ τελευταίως ὁρισμένους πρωταγωνιστὰς τοῦ θεάτρου καὶ μερικοὺς σκηνοθέτες τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου. Οὐνεύονται συνεχῶς ταῖνες στὸ ἐξωτερικὸ καὶ φιλμς μὲ ἔξονος πρωταγωνιστὰς καὶ διασημὸς στάρ... Ἐάν μάλιστα συμβῇ νὰ κάμῃ καὶ κανένα ταξιδάκι ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, γυρίζοντας, θεωροῦν ὑποχρέωσιν τοὺς ν' ἀναγγελοῦν πανηγυρικῶς ὅτι ἐπέστρεψαν κατὰφορτὸν ἀπὸ τοῦ ταξιδίου ἐξέως παραγωγῶν καὶ παίζον ἢ νὰ γυρίσουν ταῖνες τους. Συμβαίνει δὲ αὐτὸ ἀκόμη καὶ μὲ καλλιτέχναις πού... δὲν γυρίζουν κανὲν ἀγγλικά καὶ πού οἱ εἶναι ἀπὸ τὴν... ἀκατάσχετη ἐπιθυμίαν πού ἔχουν διὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ, ὑποτίθεται, ἀπὸ δέχονται στοὺς διαλόγους νὰ τὶς ντυομπαρουν... Τὸ τελευταῖον κρούσμα, μὲ τὸ ὁποῖον διασκεδάσαν οἱ καλλιτεχνικοὶ κύκλοι, εἶναι ἡ ἐπινοήσις κάποιου γνωστοῦ σκηνοθέτου τοῦ κινηματογράφου, ὁ ὁποῖος, περὶ τὸν Μιχαήλ Κοκογιάννη ἔχει πραγματικὴν ἀπῆληση καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος —καὶ αὐτὸ φυσικὰ τὸν ἐνοχλεῖ πολὺ

— γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἀνήγειλεν ὅτι στὴν προσεχὴ ταῖνα του πρόκειται νὰ πρωταγωνιστήσῃ ἡ Ἐσθὲρ Οὐίλλιαμς! Ἐνοεῖται ὅτι αὐτὸ τὸ σενάριο τῆς ταῖνας ὑπάρχει, αὐτὸ δὲ παραγωγὸς ἔχει βρεθῇ, ἀκόμη δὲ καὶ ὁ αὐτοδιαφημιζόμενος σκηνοθέτης ἐπὶ πολλοὺς μῆνες δὲν εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὸ γύρισμα ἄλλου ἔργου. Τίποτε, λοιπόν, δὲν ὑπάρχει, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ φωτογραφία πού ἔβγαλε ἀπὸ ἐπισκέπτῃς τοῦ στούντιο ὅπου γυρίζε τελευταίως στὴν Ἰταλία ὁ ἴδιος —οἱ καλὸι σκηνοθέται πρὶντα φυσικὰ νὰ ἔχουν φαντασία...— ἔδωκε τὴν ἐρμηνείαν ὅτι ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἐγχεθῆκε ὅταν ἡ Ἐσθὲρ Οὐίλλιαμς γογγυαμένη ἔβγαιε καὶ στὴν πρότασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἀμερικανικὰ καὶ τὰ ἐυρωπαϊκὰ στούντιο καὶ νὰ ἐλθῇ στὴν Ἑλλάδα νὰ γυρίσῃ τὸ σενάριο πού θὰ γράψῃ τοῦ χρόνου καὶ θὰ γυρίσῃ κάποτε, φυσικὰ, τελείως ἀγνωστὸς τῆς Ἑλλῆν σκηνοθέτης! Συμπέρασμα: Μετὰ τὴν «Καλὴν ἡμέραν» τῶν οἱ... καλῆς εἰδήσεις...

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Ἡ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΡΙΑ τοῦ ἔργου τοῦ Σίγκλαϊρ Λούις «Μάρτιν Ἀροσμίθ» κ. Γεώργιος Δέλιος (Πειραιεύς), εἶναι πρᾶγματὶ ἡ καλλίτερος Τίτικα Νικηφοράκη. Δὲν πρόκειται περὶ συνωνυμίας. Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου τοῦ Ἑθνικοῦ Κήπου τρέφει ἰδιαίτερον ἀνταγμία στὴ λογοτεχνία καὶ ἡ πνευματικὴ τῆς κατάρτισις τῆς ἐπιτρέπει νὰ φιλοτεχνῇ καμμιὰ φορά καὶ ἀξίολογες μεταφράσεις βιβλίων. Ἡ Τίτικα Νικηφοράκη κατὰγεται ἀπὸ τὸ Ἡράκλειον τῆς Κρήτης καὶ ἡ πρώτη τῆς ἐμφάνισις στὴ σκηνή ἔγινε —ἦταν τότε ἀκόμη μαθήτρια στὴ Σχολὴ τῶν Δραματικῶν Θεάτρων— ὅταν ὁ ἐπίσημος θεατρικὸς ὁργανισμὸς ἀνέβασε τὸ «Δὸν Κιχόττη» στὴ γνωστὴ θεατρικὴ δασκευὴ τοῦ Θ. Συναδινού. Ὁ πρῶτος τῆς σημαντικὸς ρόλος ἦταν στὸ «Ἐνα ποτὴρι νερὸ» τοῦ Σκριμπ. Ἀφ' οὗ ἐμεινε μερικὰ χρόνια στὸ Ἑθνικὸ Θέατρο, ἔκαμε κατόπιν ἐμφανίσεις στὸ ἐλεύθερο θέατρο μὲ τὴν Μανωλίδου, τὸν Βεσάκη, τὸν Παπὰ καὶ τὸν Δεσφραβί. Κατόπιν ἐξαγγέρισε, στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ τὴν ὁδοῦ Ἐνὰ γιὰ νὰ ἀποτελέσῃ ἑδῶ καὶ τρία χρόνια τὸ βασικὸ γυναικίον στέλεχος τοῦ συγκροτήματος τοῦ Ἑθνικοῦ Κήπου.

Ὁ ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ κ. Ἀντωνία Ζαγοραίου (Ἰωάννινα) ἀσχολεῖται χρόνια καὶ χρόνια τώρα μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου. Τὴν ἀρχὴν στὴν σχετικὴν ἔρευνα εἶχε κάνει ὁ ἀειμνηστὸς Νικόλαος Λάσκαρης. Ὁ Σιδερὴς ὅμως ἐυστοχηματώπῃ τὴν δουλειά. Τὴν ἔβαλε σὲ ἐπιστημονικὰ ἀνάρτια. Εἶναι φιλόλογος. Ὑπάρχει ὡς καθηγητὴς σὲ ἀθηναῖο γυμνάσιον.

ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΝ, βέβαια, εἶναι τὸ Ντριντάου, κ. Δημήτριος Ἀναφαντῆς (Πειραιεύς). Ἡ γνωστὴ σήμερα πρωταγωνίστρια τοῦ μουσικοῦ θεάτρου πρωτοβύθηκε στὴν σκηνὴ παιδάκι (Καίτη Οἰκονόμου) τὸ πραγματικὸ τῆς ὄνομα) καὶ τὴν πρῶτον παρουσιάσῃ στὴν σκηνὴ ὁ Ἀττικὸς. Ἦταν ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἰταλοαθηναϊκοῦ πολέμου καὶ ἐπικὴ ἦταν ἡ μὴν πού δόθηκε ἔκρινον τὸν καιρὸ στὴν Ντριντάου. Ἐτσι, λοιπόν, καὶ ἐκεῖ εἶναι μελῶν τῶν Ἀττικῶν οἰστικῆς νὰ τὴν θεωρήσῃ Ντριντάου. Καὶ τῆς ἐμεινε. Μὲ αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν —ἀπὸ μ' ἐρωτᾶται— σὰς πληροφοροῦ ὅτι καὶ ἡ νέα ἐπιθεώρησις πού ἀνέβασεν ὁ θίασος τῆς ὁδοῦ «Περσέας» καὶ πού ὁ τίτλος τῆς εἶναι «Ἐλεφαντες καὶ ψάλλοι» δὲν λείει μετὰ τὰ πρᾶγματα. Εἶναι κατὰς καλύτερη ἀπὸ τὴν προηγούμενη, ὅμως, συνολικὰ καὶ πάλιν πρόκειται γιὰ ἕνα ἔργο πού δὲν προκαλεῖ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον. Ὅτι κάνουν οἱ ἥθοιοι. Περιεστέρον ἀπὸ τὸ κείμενον κυριαρχοῦν τὸ μῦθο καὶ τὸ κέφι τοῦ. Πρὸ πάντων τοῦ βασικῆς τῶν αὐτοσχεδιασμῶν Κώστα Χατζηχρήστου, τοῦ Ἀλέκου Λεωβιδίτη καὶ τοῦ Μανέλλη. Ἡ Νέζερ δὲν ἔχει, συγγραφικῶς, περιόδια μεγάλης δράσεως. Ἀσπῆματα τέλος εἶναι τὰ χορευτικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα τὰ τραγουδιὰ τοῦ Λευκαρδούλου πού λανθάνει ἡ Μάγνα Μελάγια.

ΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ ΣΤΑ «ΑΣΤΕΡΙΑ»

(Συνέχεια από σελ. 9)

Γράφονται για τους δσους ή την είδαν απλώς από μακριά, σαν τις χιλιάδες του λαού που είχαν συρρεύσει στη γλυφαιδική ακτή για να καμαρώσουν την «Χριστίνα» ηλεκτροφωτισμένη και να χαζέψουν τα πυροτεχνήματα των κυρίων Μπουθιέ και Λελιάρ (250.000, λέει, εκόστισαν στον κ. 'Ωνάση!), ή δέν την είδαν καθόλου.

Τί δέν είδαν;

Τις ζαρντινιέρες που φωτίζανε τους απέραντους σχηματισμούς των τραπεζιών, γύρω στην πρώτη πίστα, την κεντρική.

Καί παραπέρα ακόμα, και παραπάνω, σ' όλες τις ταράτσες.

Καί παραμέσα στην χειμωνιάτικη αίθουσα.

Καί παραξέω, πέρα, γύρω στην τρίτη πίστα την έφεδρική, στημένη μέσ' στη κοιτεινιά, όπου καθόντουσαν τα πολύ νέα παιδιά και τα πολύ νέα κορίτσια, και ρεμβάζανε.

Κί αν ήσαν να χορέψουνε, έθγαζαν πρώτα τα γοθάρια τους και τίνάζαν την άμμο...

Δέν είδαν όμως και την άγωνία των άλλων εκείνων νέων, τόσο αερένιων, κοριτσιών του μπαλλέτου του «Σπόρτινγκ Κλάμπ» του Μόντε Κάρλο, που έφερε ο κ. 'Αριστοτέλης 'Ωνάσης ειδικά για την περίπτωση.

Ήταν ή πίστα φοθερά γλιστερή, και σε κάθε πήδημα παραδόκοιζε ο κίνδυνος μιάς πτώσεως έξευτελιστικής για κάθε καλλιτέχνη. Μά τάθγαλαν πέρα οι νεαρές σουφίδες του «Σπόρτινγκ Κλάμπ» και οι παρτεναίρ τους, με μεγάλη μαεστρία, αλλά και με έναν θαυό αναστεναγμό, σαν φθάσανε στα πρόχειρα παρασκήνια, πούχανε στηθή γι' αυτούς πάνω σε θροσάκια.

Όλα πηγαίνανε κρεσέντο: Τό μάμπο της όρχήστρας Λιθ-Κανακάκη και οι σάμπες της όρχήστρας Αιμέ Μπαρέλι, που είχε επίσης έλθει ειδικά από τό Μόντε Κάρλο.

Κί όταν ξανασθήσανε τα φώτα και ξαναθγήκαν τα κορίτσια του «Σπόρτινγκ Κλάμπ» γέμισε φλόγα όλη ή σκηνή: Φλόγα πολυκύμαντη ύφασμένη σε μιά πανδαισία άλλων χρωμάτων, άχνογάλαζων και θαυγάλαζων, άχνοπράσινων και θαυπράσινων και έσπρων και μούρων, κ' έντονα πορτοκαλένιων, που άντιγυαλίστηκαν στα κύματα πούσπαζαν πάντα έλαφρά, ρυθμικά κι άδιάφορα στην άμμουδιά της Γλυφάδας.

Ύστερα γέμισε φλόγα και ό ίδιος ό ούρανός, κι από τό νησάκι, εκεί άντικρύ, έσκισαν τόν ούρανό τα μεγάλα γαλλικά θεγγαλικά, ένας γαλαξίας χρωμάτων και άστεριών, που έσεισε γή και ούρανό κ' έφτασε σαν χαιρετισμός στα μεγάλα αεροσκάφη που περνάγανε ψηλά, πέρα μακριά, πάνω άπ' τόν πάμφοτο χώρο.

«Α α α α!!! Α α α α α!!!», έκανε τό πλήθος των Έκλεκτών.

«Καί τώρα, θα πουλήσουμε ένα 'Αστέρι», άνήγειλε ό κ. Γεώργιος Οικονομίδης.

«Καλήσπέρα σας», είπε τό «Αστέρι».

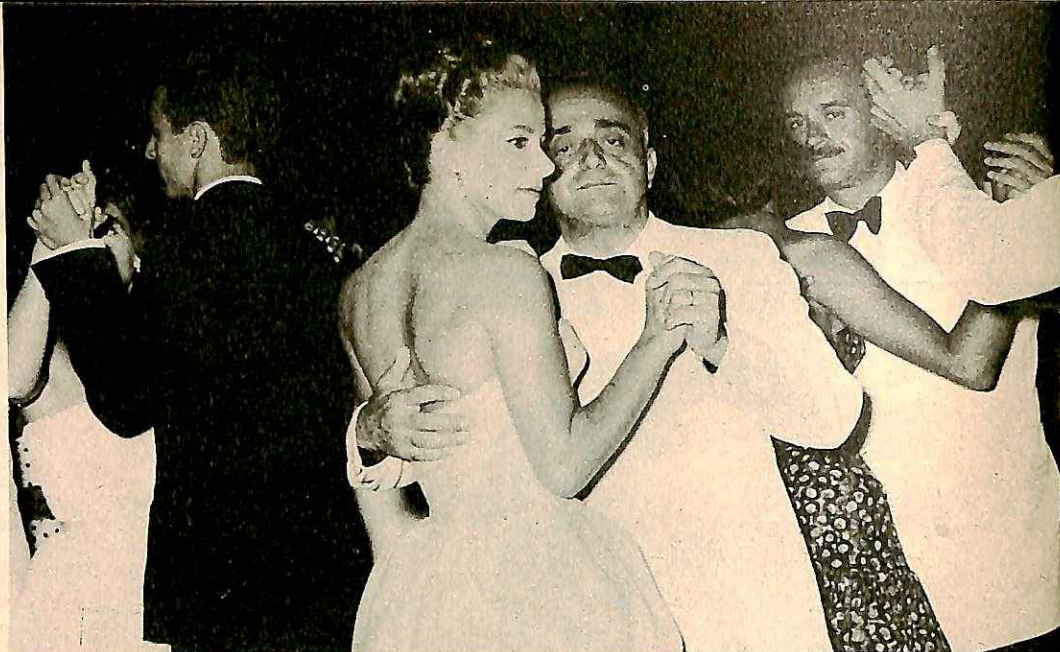
Ήταν όμορφο 'Αστέρι: Τήν λέγανε Μπάμπαρα Ράς κ' είχε ταξιδέψει μίλλια όλόκληρα πάνω άπ' τόν 'Ατλαντικό, για να φέρη τα χαιρετίσματα της «Τουέντιθ Σέντσουρου Φόδε», του κ. Σπύρου Σκούρα, του όποιου άξιος φίλος και εκπρόσωπος ό κύριος Τόμ Πάπας, θασίλευε σ' ένα άπ' τα μεγάλα τραπέζια.

«Ποιός τό θέλει τό 'Αστέρι»;

Πλειοδότησαν, ως μνηστήρες: ό κ. Μάρκος Νομικός για τόν πρώτο χορό, ό κ. Τζών Καρράς για τό δεύτερο και ό κ. Συρεγκέλας για τόν τρίτο.

Καί έχόρευσαν οι μνηστήρες και ηύφράνησαν, υπό τα χειροκροτήματα του πλήθους.

«Καληνύχτα», είπε τ' 'Αστέρι. «Σας εύχαριστώ εκ μέρους της ΧΕΝ».

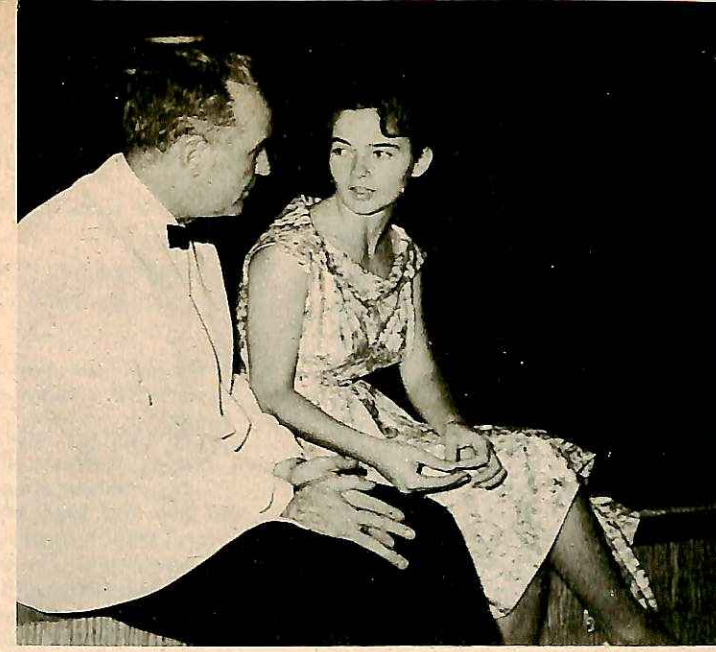

Η ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ κ. ΤΙΝΑ ΩΝΑΣΗ ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΥΝΙΑΔΟ ΤΗΣ κ. ΚΟΝΙΑΛΙΔΗ

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΙΣΤΑ ΗΤΑΝ ΓΛΙΣΤΕΡΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΠΑΛΛΕΤΟ, ΑΛΛΑ ΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΤΗ ΒΡΗΚΑΝ

Ο κ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΩΝΑΣΗΣ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

Ο κ. ΠΟΓΓΗΣ ΜΕ ΤΗ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΑΝΙΤΑ...

ΘΑΥΜΑΣΙΑ. ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΠΑΝΤΩΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΙΣΤΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ. ΜΑΜΠΟ ΚΑΙ ΣΑΜΠΑ ΗΣΑΝ ΟΙ ΡΥΘΜΟΙ ΠΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΑΝ

ΚΑΘΕΤΑΙ να πάρη μιάν ανάσα και ή κ. Ματθίλδη 'Αποστολίδη. Οί άκάματες ενέργειές της συνέβαλαν στην μεγάλη επιτυχία του χορού.

—Καλημέρα, είτε μία - δυό ώρες άργότερα ένα άλλο άστρι, κάπως μικρό, κάπως πιό άσήμαντο, τσουβαλιασμένο μαζύ μ' ένα πλήθος άλλα άστεράκια σ' ένα λεωφορείο της «Όλυμπιακής Άεροπορίας», που μετέφερε τά μέλη του μπαλλέτου πίσω στη λέσχη της Χ.Ε.Ν. πού τά φιλοξενούσε. «Γιατί να μην προφτάσουμε να δούμε την Άκρόπολη, τόν Παρθενώνα, τόν Έρεχθείο; Γιατί να φύγουμε έτσι γρήγορα;».

Άχνόφεγγε ή αύγή πίσω άπ' τόν Ύμηττό.

«Έχει μεγάλη μαγεία ή αύγή της Άττικής», είπε τόν άστέρáκι, παιδεμένο στις θροχές και στην παγωνιά μιάς μικρής πολιτείας τού Σώμερσετ.

Δέν είναι γνωστόν άκόμη, όσο γράφονται αυτές οι γραμμές, ποιό θά είναι τόν καθαρό κέρδος της Χ.Ε.Ν. άπ' αυτόν τόν χορό, πού άπέτέλεσε, άναμφισήτητα, ένα άπό τά λαμπρότερα κοσμικά γεγονότα της τελευταίας δεκαετίας.

Στίς συνολικές εισπράξεις τών 1.500 εισιτηρίων πρέπει να υπολογισθί και ή άξία 10 χιλιάδων λαχνών τών 50 δραχμών, (750 έξ αυτών άγόρασε προσωπικά ό κ. Τόμ Πάπας, ό όποιος πρεσέφερε και μιά συμπληρωματική δωρεά 1.000 δολλαρίων) καθώς και τά διάφορα έξοδα οργανώσεως, έκτός άπό εκείνα πού έβάρυναν τόν κ. Όνάσην (μεταφορά μπαλλέτων και όρχήστρας τού Μόντε Κάρλο, πυροτεχνήματα κλπ.).

Πού θά διατεθούν αυτά τά χρήματα;

Τό έργο της Χ.Ε.Ν είναι, φυσικά, έκτεταμένο, και οι άνάγκες της πολλές, μά υπάρχουν δυό μεγάλα κονδύλια πού επιβαρύνουν σημαντικά τόν έτήσιο προϋπολογισμό της: "Ένα δεκαεπταετές δάνειο της Κτηματικής, για τήν άποπεράτωση τού άραιού κεντρικού κτιρίου της Άμερικης, κ' ένα άλλο μικρότερο για τήν επέκταση της Σχολής Κοινωνικών Λειτουργών της Χ.Ε.Ν. στην Κηφισία.

ΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ ΣΤΑ «ΑΣΤΕΡΙΑ»

ΤΡΙΑΝΤΑ χιλιάδες άπέδωσε ό πλειστηριασμός για ένα χορό μέ τή γνωστή πρωταγωνίστρια τού Χόλλυγουντ, τή Μπάρμπαρα Ράς. Τό ποσόν προσεφέρθη άπό τούς κ. κ. Μ. Νομικών, Ι. Καρράν και Συρεγκέλαν, ύπερσκοπών της ΧΕΝ.

"Όστε οι πενήντα σχεδόν κυρίες και δεσποινίδες της επιτροπής έχουν άρχισεί ήδη τήν προεργασία για τόν... χορό τού έπόμενου χρόνου, πού —ας τόν έλπίσουμε— θά γίνη πάλι σ' «Άστέρια».

Γιατί ό χειμερινός χορός της Χ.Ε.Ν. (πού κι αυτός, μη τόν λησμονούμε, είναι πάντα ένας άπό τούς καλύτερους της έποχής) όργάνωνεται μόνον άπό τόν τοπικό

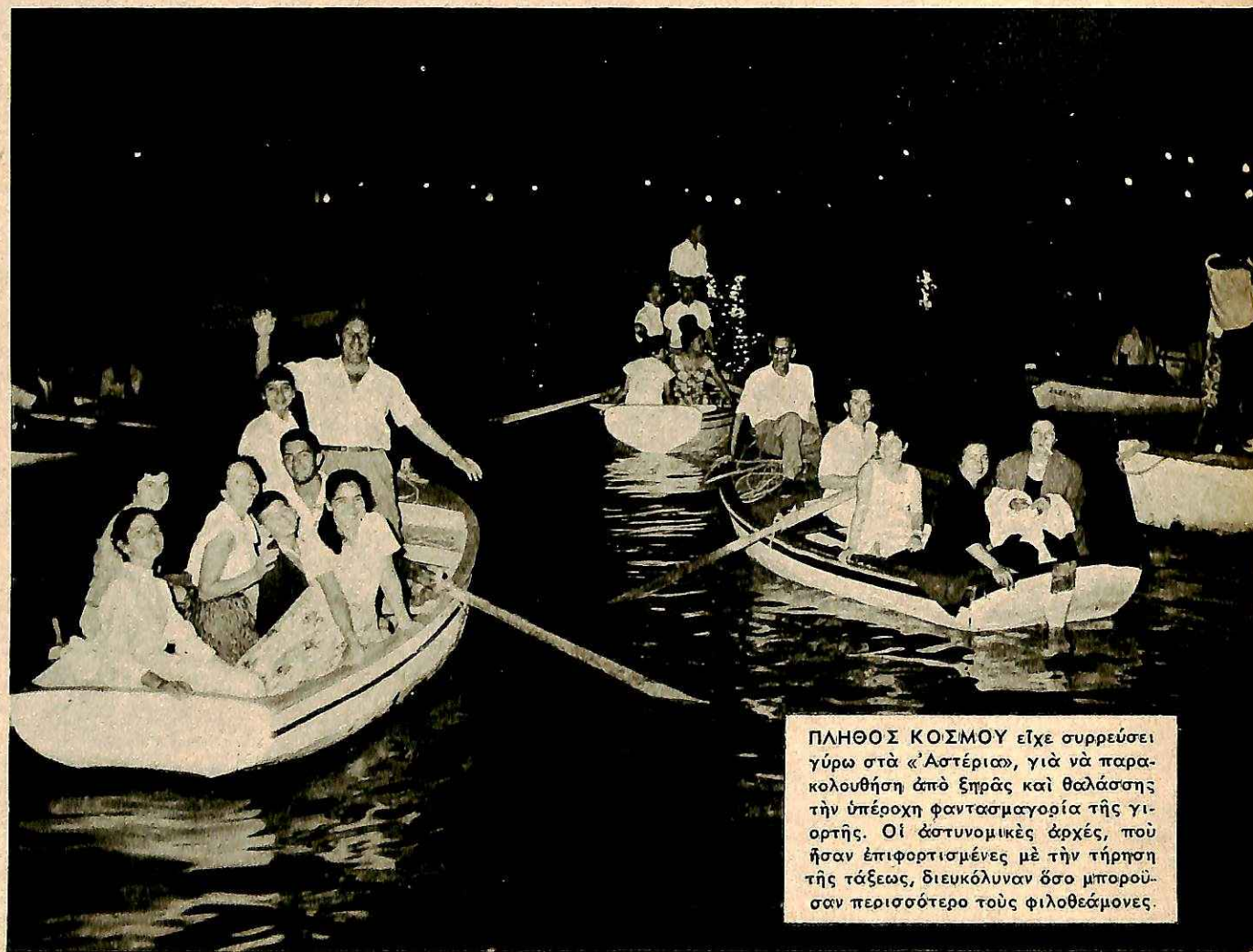
τμήμα τών Άθηνών και οι εισπράξεις διατίθενται άποκλειστικά για τις άνάγκες του.

Ειδική μνεία θά πρέπει, φυσικά, να γίνη για τήν... παρασηνιακήν όργάνωση και προετοιμασία και για τις ειδικές προσπάθειες πού κατεβλήθησαν άπό τήν έταιρία «Άστήρ» για να επιτύχη ή έσπερίς και άπό πλευράς λειτουργικής: Τά «Άστέρια», μη

τό λησμονούμε, είναι κτισμένα για μικρότερες συγκεντρώσεις άψόγου θραυτής έστίασεως και ψυχαγωγίας, και όλοσδήποτε συναντισμός θά έδημιουργούσε μιάν άτμόσφαιρα άντίθετη πρός τήν παράδοση της καλαισθησίας πού έχει ήδη δημιουργήσει ή μοναδική αυτή —για τόν τόπο μας— τουριστική προθήκη.

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

(Ψωτ. Χαρισιάδη, ΕΛΚΗΝ, Μεγαλοκονόμου, Κουρμπέτη, Συνεργαζομένων και Ήνωμένων Φωτορεπόρτερς)

ΠΛΗΘΟΣ ΚΟΣΜΟΥ είχε συρρεύσει γύρω στα «Άστέρια», για να παρακολουθήσει άπό ξηράς και θαλάσσης τήν υπέροχη φαντασμαγορία της γιορτής. Οί άστυνομικές άρχές, πού ήταν επιφορτισμένες μέ τήν τήρηση της τάξεως, διευκόλυναν όσο μπορούσαν περισσότερο τούς φιλοθεάμονες.

Peculiarities in English

J. MILLINGTON - WARD

Students learning English as a second language will find this book a great help in overcoming many of the difficulties that occur in their studies. It presents an exact and detailed analysis of the peculiarities of special verbs, articles, determinatives, verbal constructions, choice of prepositions and question forms in the English language.

London Published price: 8s.

Longmans, Green and Co Ltd
6 & 7 Clifford Street London W1

Πωλείται στα
κυριώτερα Βιβλιοπωλεία.

"Γνώμη"

ΠΟΥΔΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΪΑ

Η ΠΟΥΔΑ ΠΟΜΠΕΪΑ

Έξολείπει τή τήνη τού χρόνου και δίνει ένα δροσικό και νεανικό δέρμα. Έκτός τών έξ σταθερών χρωματισμών προσφέρεται και σέ τρείς ειδικούς χρωματισμούς για τις Έλληνίδες: RECHE - MAT GITAN.

Είναι ειδική σύνθεση άνάλογη μέ τις κλιματολογικές συνθήκες και τόν ήλιακό φωτισμό της Ελλάδας.

Η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΪΑ

Δίνει μιά φυσική στιλινότητα στα μαλλιά και τά διατηρεί πάντα καλοχτενισμένα.

ΠΟΥΔΑ - ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΟΜΠΕΪΑ

Καλλυντικά της μεγάλης άρωματοποιίας RIVER PARIS

Ζητήστε επίμονως τόν κουτί νά γράφη τήν λέξει ΝΕΟΝ

3 ΜΕΓΕΘΗ ΠΕΛΜΑΤΩΝ 3 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ή θεωρία τού «μάγου παπουτσι» Φερραγκάμο πού δέν θρήκε άκόμη τόν «πόδι τών όνείρων»

Ό μεγαλύτερος κατασκευαστής γυναικείων παπούτσιών σ' όλο τόν κόσμο είναι ένας άνθρωπος 57 έτών, ό 'Ιταλός Σαλβατόρε Φερραγκάμο, ό «Ντιόρ τού γυναικείου ποδιού». Ό Φερραγκάμο ισχυρίζεται πώς τόν αίσθητήριό του για τά πόδια είναι σαν τόν αίσθητήριό πού έχουν άλλοι άνθρωποι για πρόσωπα ή σώματα. "Έχει φτιάξει παπούτσια για βασίλισσες και για τις διασημότερες στάρ τού κινηματογράφου... Σε τελευταία του, λοιπόν, συνέντευξη πρός έναν Άγγλο δημοσιογράφο, ό βασιλιάς αυτός τών γυναικείων παπουτσιών έξήγησε πώς μπορεί να μαντέψη τήν προσωπικότητα μιάς γυναίκας μονάχα άπό τά πόδια της.

BIBIAN LH

Εκείνες πού φορούν παπούτσια μέ άριθμό κάτω άπό 35, ό Φερραγκάμο τις λέει «ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΕΣ». Είναι γυναίκες «μέ έντονη θηλυκότητα, πού δέν είναι ποτέ εύτυχισμένες έξω άπ' τόν έρωτα, και πού έχουν μανία να φορούν κοσμήματα και γουναρικά».

Άνάμεσά τους συγκαταλέγονται: Ή ήθοποιός Κλαίρ Μπλούμ, πού φοράει νούμερο 33½, ή πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Άγγλιας (34½), ή Βίβιαν Λή (34½) και ή Τζίνα Λολλομπρίτζινα (34½).

"Έπειτα υπάρχει ό τύπος «ΑΦΡΟΔΙΤΗ», πού περιλαμβάνει τά νούμερα 35 - 35½. Οι γυναίκες αυτές —λέει ό Φερραγκάμο— κρύβουν, κάτω άπό τήν έξωτερική

λάμψη κ.ι.λ τήν επιτήδευσή τους, μά θερμή ιδιοσυγκρασία. Αυτό τις κάνει μερικές φορές να παρεξηγούνται και να κατηγορούνται ως επιπόλαιες και φίλες της πολυτελείας.

Στήν κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ή βασίλισσα της Άγγλιας (35,1)4, ή βασίλισσα Σοράγια της Περσίας, ή Χέντυ Λαμάρ, ή Ρίτα Χαίγγουορθ και ή Σούζαν Χαίγγουορντ (όλες 35).

Τέλος, ό τύπος της «ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΣΣΑΣ» αντιπροσωπεύεται άπ' τις γυναίκες πού έχουν νούμερο άπό 35½ και πάνω. Αυτές είναι ευαίσθητες, ήρεμες κ' έχουν συνήθως πολύ μεγάλη κατανόηση. Περιλαμβάνει τήν Γκρέτα Γκάρμπο (35½), τήν Λώρην Μπακάλ (38), τήν "Όντρεϊ Χέμπαρντ (36) και τήν "Ιγκριντ Μπέργκμαν (36,1)4).

Όπως βλέπομε, ό γκριζομάλλης αυτός έμπειρογνώμων τού γυναικείου παπουτσιού, πού άρχισε τή σταδιοδρομία του ως ξυπόλητος βοηθός τσαγκάρι σέ ηλικία 9 έτών κ' είναι τώρα ένας άπ' τούς πλουσιώτερους ανθρώπους τού κόσμου (ένα ζευγάρι παπούτσια τού Φερραγκάμο στοιχίζει άπό 10 — 25.000 δρχ!) έχει πολύ καλά να κολακεύη τις γυναίκες, άφού σέ όποιονδήποτε άπ' τούς τρείς «τύπους» του κι άν άνήκη μιά κυρία, έχει λόγους να είναι εύχαριστημένη...

Πάντως, ό Φερραγκάμο όμολογεί πώς δέν θρήκε άκόμα «τό πόδι τών όνείρων του». Στήν... αὐτοβιογραφία του, υπό τόν τίτλο

«Ό Παπουτσης τών όνείρων», πού έξεδόθη τελευταία, ισχυρίζεται πώς τόν γυναικείο πόδι πού πλησιάζει περισσότερο πρός τά όνειρά του άνήκει στην δεσποινίδα Σέιλκ Χάφτελ, μιά Νοτιοαφρικανίδα πού μένει στό Λονδίνο...

Βέβαια, είναι δύσκολο να πάρωμε σοδασά μιά φιλοσοφία στηριγμένη σέ δεδομένα τών κάτω άκρων και έκ πρώτης όψεως μπορεί ή θεωρία τού Φερραγκάμο να συγκαταλεχθί στις θεωρίες εκείνες πού προσπαθούν να έρμηνεύσουν τά πάντα βάσει τού σχήματος τών αυτιών ή της άναπτύξεως τών... νυχιών. Κι όμως! Είναι γεγονός ότι ή ιστορία τού παγωνιού παίξει κόποιον ρόλο στή διαμόρφωση της γυναικείας ψυχολογίας. Γυναίκες μέ μεγάλα πέλματα ύποφέρουν άπό σύμπλεγμα κατωτερότητας και κάνουν ότιδήποτε για να κρύψουν τόν γεγονός ότι ή φύση τις έπροίκισε μέ γερές... βάσεις βαδίσματος. Μιά μόνο γυναίκα —έξομολογείται ό «Μάγος παπουτσιών»— δέν θέλησε νά κρύψη τήν πασίγνωστη μεγαλοποδία της και άρνήθηκε να δεχθί τόν έντεχνο καμουφάζ πού της έπρότεινε ό Φερραγκάμο. Ή «θεία Γκρέτα»...

ΛΩΡΗΝ ΜΠΑΚΩΛ

Σταθεροδοιείται

2 φορές γρηγορότερα στό χείλη άπό κάθε άλλο κραγιόν (περίπου 5 λεπτά).

Ταχεία

άπορροφητικότητας.

Ομορφα

και έλαφρά χείλη

Πλούσια

και μοντέρνοι χρωματισμοί (12 άποχρώσεις).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

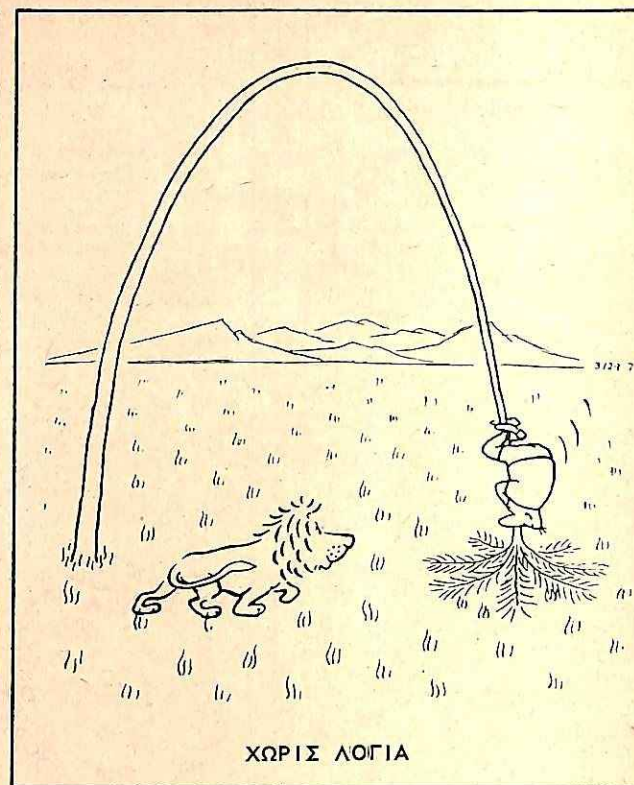
ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ή Δερματολογία έχει τώρα στα χέρια της μιά νέα άποτελεσματική και ταχεία θεραπεία διά τις δερματικές παθήσεις. Αυτό σημαίνει Κυρίες μου ότι σήμερα ή όμορφη της επιδερμίδας σας είναι περισσότερο έξασφαλισμένη άπό άλλοτε. Ή θαυματουργή επίδρασις τού πανθενικού όξέος, έπάνω στό δέρμα, ώδήγησε τούς χημικούς στην κατασκευή μιάς κρέμας μέ βάση τήν διταμίνην αυτήν, ή όποια έχει τήν ιδιότητα να θεραπεύη ταχύτατα και άποτελεσματικά τήν ακμή, τά μπιμπίκια, πού συχνά άσκημίζουν ένα ώραιο πρόσωπο, τήν ηεροδερμία πού μαραινεί τόν δόρυα, τά έκέματα, τις κοκκινίλες, τούς έρθισμούς, τήν πυροδερματίτιδα, τά μικροτραύματα άπό τις δουλειές τού σπιτιού ή άλλες αίτίες, τά τραύματα τών παιδιών και τις δερματικές τους παθήσεις —φαγούρα, κοκκινίλες, φλεγμονές, συγκάματα, καθώς έπίσης και πολλές άλλες σοβαρότερες ασθένειες τού δέρματος. Τό σημαντικό άκόμα είναι, ότι έχει θαυμάσιες και πολύ έργετικές ιδιότητες για τήν περιποίηση τού δέρματος, χρησιμοποιούμενη άντι άλλης καλλυντικής κρέμας, διότι ή έπίδρασις της είναι έντόνως αντιρυτιδική. Τό όνομά της είναι σύνθεσις τών λέξεων πανθενικόν και δέρμα, δηλαδή πανθοδέρμ. Τήν κρέμα Panthoderm μπορείτε να τήν βρήτε στα φαρμακεία. Σημειώστε μόνο σωστά τόν όνομα «Panthoderm».

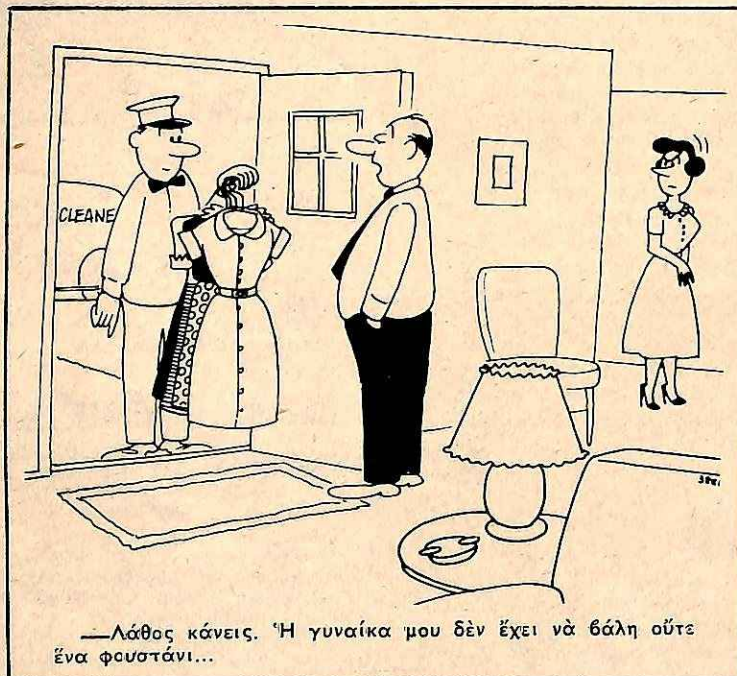
Χιούμορ

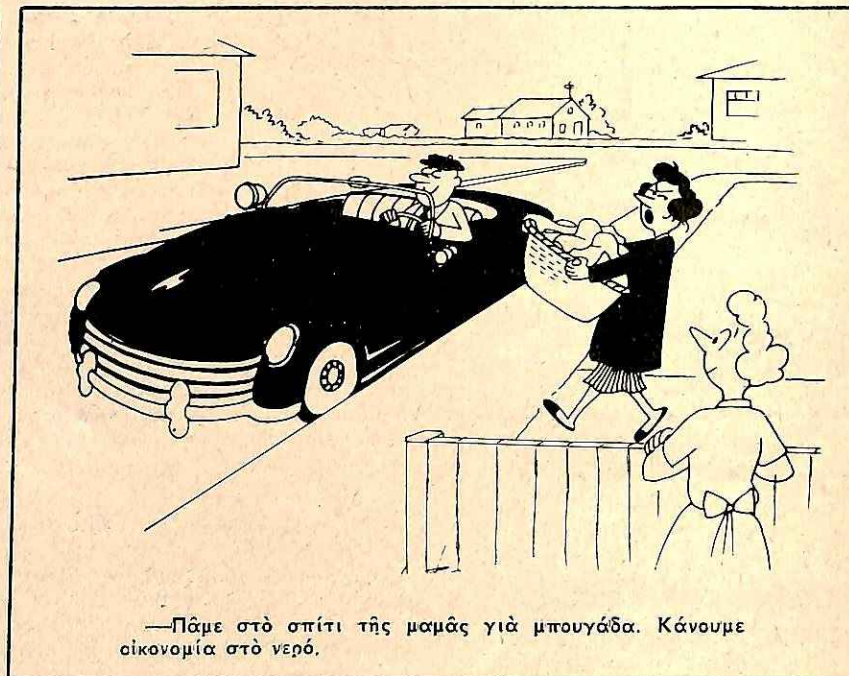
—Βέβαια και έπινα. Φαντάζεσαι ότι θα είχα το κουράγιο να γυρίσω στις τρείς το πρωί ξεμέθυστος;

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

—Λάθος κάνεις. 'Η γυναίκα μου δεν έχει να βάλει ούτε ένα φουστάνι...

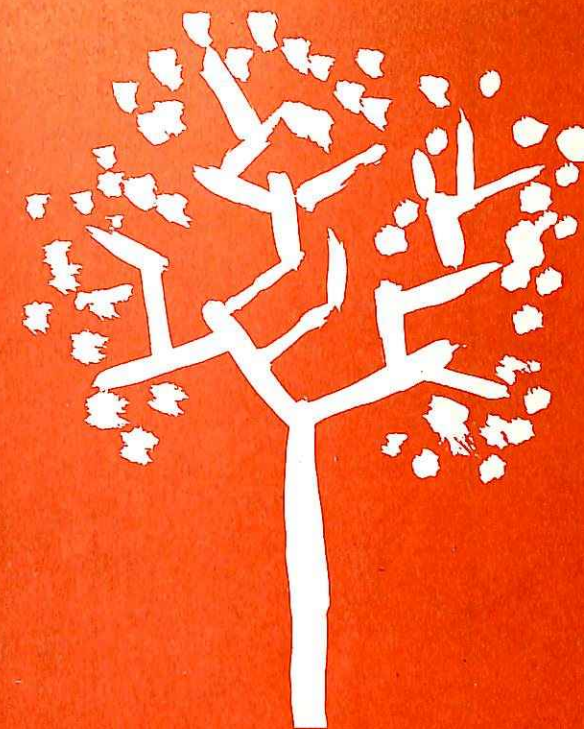
—Πάμε στο σπίτι της μαμάς για μπουγάδα. Κάνουμε οικονομία στο νερό.

—'Ο Τζώρτζ δεν στενοχωριέται για τα οικονομικά. 'Εγώ κρατώ την διαχείριση.

—'Η Μάρτζυ νομίζει ότι έχει αυτή το πιο μοντέρνο καπέλλο, για να πηγαίνει στον κινηματογράφο...

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά ακρίδων, σκουληκιών κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΙ: Για τα σκουλήκια φρούτων και τις κάμπιες.
ΔΔΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ (Θερινός πολλός): Για την καταπολέμηση εντόμων (ψώρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ: Για την καταπολέμηση της ψώρας και των καρπών, νομφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΞΑΛ: Για την καταπολέμηση πολλών ασθενειών αποροφρών δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη ύδατοσιωρούμενη): Για ραντίσματα. Καταπολέμει όλα τα έντομα και σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΙΚΟΝΗ ΛΟΙΣΜΟΝ: Για την καταπολέμηση της ψείρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΙΚΟΝΗ: Για την καταπολέμηση των εντόμων.
ΘΕΪΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Έναντι της χλωρώσεως της άμπελου και ως αντι-παρασιτικό.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση της Βούλας, του Ψιδίου και του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιάς, του Περονόσπορου, Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονίου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι και χαλκό για την καταπολέμηση του Ψιδίου (Λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για την καταπολέμηση των Ψιδίων, της άμπελου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 15: Καταπολέμει τα έντομα που προσβάλλουν τα αποροφρά δένδρα, τα λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 3: Για την καταπολέμηση των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμηση της μελίγκρας των μισοπανικών, αγγουριών κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμηση μελιγκρών, μύλλων και μικρών καρπών.
ΝΗΜΑΤΟΞΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμηση των νηματόδων σκουληκιών.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις κάμπιες, τα διάφορα άκαρε κ. λ. π.
ΟΞΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται εναντίον των εντόμων των σιτηρών.
ΟΞΥΧΑΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου των λαχανικών, της βούλας της μηλιάς, της άχλαδιάς και του περονόσπορου της άμπελου.
ΠΕΡΟΞΙΠΟΡΙΝΗ Β: Για την καταπολέμηση του Περονόσπορου, της Ανθρακνώσεως κ. λ. π. της άμπελου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΞΙΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΙΔΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμηση του προσάγγουρα και άλλων σκουληκιών του εδάφους.
ΙΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για την καταπολέμηση όλων των ασθενειών που καταπολούνται με θειάφι π. χ. το Ψίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

-Δέν είναι "όνειρο"; Πλύθηκες με **DAL**

4

Αυτή η γυναίκα γνώρισε σήμερα τη μαγεία του **DAL**.
αυτό το καταλαβαίνει κανείς από το χαρούμενο και
γελαστό πρόσωπό της . . . Τό καταλαβαίνει ακόμη κανείς
από την έκτυφλωτική λευκότητα των άσπρορρούχων
πού όλοκάθαρα δέχονται τό χάδι του ήλιου.
. . . . Γνωρίσατέ την και σεις

